

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FILTHY *beautiful* FOREVER

FILTHY
BEAUTIFUL LIES
~ BOOK 4 ~

New York Times & USA Today Bestselling Author

KENDALL RYAN

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

FILTHY

Beautiful Forever

BOOK 4

kendall ryan

New York Times and USA Today Bestselling Author

FILTHY

Beautiful Forever

Kirli Güzel Yalanlar, 4. Kitap

Kendall Ryan

Telif Hakkı© 2015 Kendall Ryan

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz veya herhangi bir şekilde aktarılamaz, ancak bir eleştirmen sadece inceleme amacıyla kısa pasajlar alıntılatabilir.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır.

Kapak Tasarımı Helen Williams, AllBookedOut.com

Düzenleme Ellie, LoveNBooks.com

Kitap Hakkında

Sonsuza Kadar Kirl  Güzel

Collins Drake hayatının tüm yönleri üzerinde kontrol sahibidir.  şinden, fiziksel ihtiyaçlarını karşılamaya kadar... her Şey onun emriyle gerçekleşir.

Bu yüzden bir kadın kapısında belirip ona henüz on yaşındayken birbirlerine verdikleri bir sözü hatırlattı ında, bu onun tüm dünyasını sarsmamalıydı.

Yine de öyle.

Çünkü Mia Monroe onun sadece çocukluk arkadaşı, bekaretini kaybettiği ve o zamandan beri görmediği kız değil, mükemmel kontrolünün tek istisnasıdır. Ve parça parça, onun özenle hazırlanmış planlarını parçalamak üzeredir.

Birinci Bölüm

Collins

Son zamanlarda boşalamıyorum.

Çaba göstermediğimden değil. Tabii ki hayır. Pes eden biri değilim, ama son bir saattir çok ateşli süper model kız arkadaşına pompalamama, her pozisyonu denememe rağmen hayal etsem de, hatta kendim birkaç tane icat etsem de, hiçbir yere varamıyorum.

Lanet olsun.

Karın kaslarımdan ve göğsümden onunkine ter damlıyor ve bir özür mırıldanıyorum ve daha sert itiyorum, oraya ulaşmaya çalışırken vücuduna tekrar tekrar çarpıyorum. O zaten Dört kez boşaldı ve son iki orgazmında bana yakın olup olmadığını sordu. Evet, yalan söyledim.

Son bir of çekerek beni üzerinden itti. "Ne oluyor Collins?" Yataktan kalktı, ipek bornozunu alırken yüzüme bir yastık fırlattı.

Topuklarımın üzerinde arkama yaslanıyorum; doğduğum günkü gibi çıplak, neyim var benim diye merak ediyorum. Tatianna uzun boylu, ince yapılı ve uzun ipeksi saçları var.

Dünya çapındaki erkeklerin zihinsel şaplak bankaları. Bunun onunla hiçbir ilgisi yok, ya da belki de vardır, bilmiyorum.

"Dinle bebeğim, sadece yorgunum, tamam mı?" O sabah altı mil koşmuş ve ardından en küçük kardeşim Pace ile acımasız bir kickboks antrenmanı yapmıştım. Ve belki de yumruk ve aparkat atarken yaptığımız sohbetin bir kısmı hala kafamın içinde dönüyor. O sorduğunda

Tatianna ile olan ilişkim hakkında ona, beni sadece kişisel banka hesabı olarak gördüğünden emin olduğumu ve onun sadece içinde kendimi kaybedeceğim sıcak bir beden olduğunu itiraf etmiştim. Ancak bu da son zamanlarda benim için pek iyi gitmiyor.

Tatianna giyinirken yataktan onu izliyorum, Onun için yaptırdığım devasa gömme dolaptan tasarım kıyafetler seçiyor. Sonunda siyah bir elbise ve ona uygun topuklu ayakkabılarda karar kılmadan önce kıyafetlerini yere atıyor. "Ben dışarı çıkıyorum," diyor bana doğru.

Bana kızgın olduğunu biliyorum ama bunu konuşmamız gerekmiyor mu? Çiftler böyle yapmaz mı?

Sadece başımı sallıyorum.

Eminim alışverişe çıkıyordur, tipik Cumartesi öğleden sonra aktivitesi.

O gittikten sonra duş alıp giyiniyorum, sonra da kütüphanede tek başıma oturup yüz yıllık bir viskinin tadını çıkarıyorum. Kardeşlerimi aramayı düşünüyorum ama muhtemelen hepsi aileleriyle meşguldür. Deri koltuğumda arkama yaslanıp Gözlerimi kaparım.

Hayatımdaki her şey üzerinde kontrol sahibiyim - şirketimden ilişkilerime, kendi hayatımı idare etme şeklime kadar

Sadece sikim bu notu almadı. Bencil herif.

Fiziksel muayene için randevu alabilirim ama doktorumun sorunun kafamda olduğunu söyleyeceğinden eminim, sikimde değil. Kendi elimle gayet iyi gelebiliyorum ve neden böyle düşündüğünü duymak istemiyorum. *Bu benim için bir şey değil.*

incelemek isterim, teşekkürler, Doktor.

Annesi olmayan bir ailenin en büyük kardeşi olarak, ve çok çalışan bir babam olunca, omuzlarıma çok şey yüklendi. Sıkı bir yönetim sergiledim ve kardeşlerimin hizada kalmasını sağladım. Ve şimdi, bir şirketin CEO'su olarak, durum farklı değil.

I

Eğlence gibi anlamsız şeylere nadiren zaman ayırıyorum. Belki de şimdi bedelini ödüyorum. Nasıl boşalacağımı unuttum.

Tanrım.

Tek başıma oturmuş, güneş gökyüzünde alçalırken bir içkinin tadını çıkarıyordum ki kapı zili çaldı. Kimse zili çalmadı. Kardeşlerim kendi başlarına içeri girerlerdi ve hizmetçiler garajdan girerlerdi. Sandalyeden kalkıp antreye doğru yöneliyorum, kapımda kimin olduğunu merak ediyorum.

Kapıyı açtığımda ön verandamda genç bir kadının durduğunu görüyorum. Koyu kirpiklerle çevrili yosun rengi geniş gözlerinde çekici ve belli belirsiz tanıdık bir şeyler var. Aletim ilgiyle kalktı. *Gerçekten mi, şimdi mi?* Hem korkmuş hem de umutlu görünen bu kahverengi saçlı kıza mı?

İkimiz de orada duruyoruz, gözlerimiz birbirimizin üzerinde geziniyor. Arabası mı bozulmuş? Yolda yürümüş olması pek mümkün görünmüyor.

Özel garaj yolumdan bir kilometre kadar. İlk kez konuştuğunda ona cep telefonumu uzatmak üzereydim.

"Collins?" Gözlerini kısarak bana bakıyor, sanki sadece bana bakmıyor, ~~çine~~ bakıyor, kulağa ne kadar tuhaf gelse de. Onun

Sesinde tanıdık bir kalite var. Yumuşak ama çakıllı. Benim Hafıza, viskinin neden olduğu bulanıklığın içinden onu bulmaya çalışıyor.

"Gremlin? Sen misin?" Bir de baktım ki Şimdi gözlerimi kısarak, eskiden bu lakapla tanıdığım kızın nasıl olup da karşımdaki bu güzel yaratığa dönüştüğünü anlamaya çalışıyorum.

"Artık Mia," diye dudak bükerek düzeltiyor beni.

"Mia, siktir!" Onu kollarımın arasına çekip göğsüme bastırıyorum. O hâlâ gençliğimizdeki gibi aynı boyda; benim boyum iki metreye ulaşmışken, o bir metreyi zor geçiyor.

Kollarıma girdiğinde duruşu rahatlıyor ve küçük bir kıkırdama çıkarıyor. "İlk başta beni tanıdığını düşünmemiştim."

"Bugün aklımda çok şey vardı. Ayrıca seni son gördüğümden biraz daha farklı görünüyorsun." Onu serbest bırakıyorum

göz göze geliyoruz ve ikimizin de en son birlikte olduğumuz zamanı hatırladığımızı söyleyebilirim. On beş yaşıydık. Babamın teknesi rıhtımda hafifçe sallanırken güvertede ve aşağıda. Bana taşınacağını söylemişti. Ve sonra

bekaretini almam için bana yalvardı. Ben de öyle yaptım. Benim son Onunla ilgili hatırladığım tek şey kalçalarındaki kan lekeleri ve zümrüt yeşili gözlerini bulanıklaştıran gözyaşları. O gece için hâlâ kendimi bok gibi hissediyorum. Utanç içimi yakıp kavuruyor, beni tekrar

Şimdiki zaman.

Boğazımı temizliyorum ve Mia anıları göz kırparak uzaklaştırıyor. hiç şüphesiz görüşünü bulanıklaştırıyor. Eğer Los Angeles'ta kapımın önündeyse, belki de bu o gece için beni affettiği anlamına geliyordur. Birlikte büyüdüğ ve birbirimizden ayrılamazdık.

Beş yaşındayken. Ta ki taşınana kadar. Onu on beş yıldır ne gördüm ne de konuştum. Görünüşünü içime çekerken bazı şeylerin hala aynı olduğunu fark ediyorum - ışığı yakaladığında parıldayan yeşil gözleri ve her yöne kıvrılan dağınık kahverengi saçları, ama diğer bazı şeyler kesinlikle yeni. Mesela o memeler. Onları hatırlardım. Beli incelmış ve düzgün, ama kalçaları dışarı doğru genişliyor ve arkasını dönmesine gerek kalmadan kıcının yuvarlak ve dolgun olduğunu söyleyebiliyorum. Kızın öyle kıvrımları var ki

Tüm çocukluğum boyunca oynadığımı hatırladığım cılız, uyuz dizli erkek fatmayla tamamen çelişiyor.

"Los Angeles'ta ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Ben..." Derin bir nefes aldı. "Uzun hikâye. İçeri gelebilir miyim?"

"Tabii ki." Kapıyı neredeyse bir ahmak gibi koruyordum. Kenara çekilip onu içeri buyur ediyorum. Yanında büyük bir bavul vardı, onu almayı teklif ettim, içeri çektim ve Varlığının ne anlama geldiğini bilmediğim için ön kapının yanına bırakıyorum.

"Eviniz muhteşem," diyor, gözleri üstümüzde yükselen kavisli merdivenlere takılıyor.

"Teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum. Evim hakkında konuşmak istemiyorum, onun neden burada olduğunu anlamak istiyorum. Gözlerindeki muzip pırıltı söndü ve onu on beş yıldır görmemiş olsam da, başına bir şey geldiği düşüncesinden nefret ediyorum. Bu kadın bir zamanlar benim için her şey demekti.

Ona etrafı gezdiriyorum, kütüphaneye götürmeden önce birinci katta kısa bir tur attırıyorum. İçkim hâlâ bana boktan öğleden sonramı hatırlattı. "Bir tane ister misin?" diye sordum.

"Elbette," diyor. "Ama sadece o her neyse ondan biraz daha az erkeksi bir şeyiniz varsa." Elini sallıyor

amber renkli likör bardağına baktı.

"Sanırım bunu başarabilirim." Odanın köşesindeki küçük bara gidip bir bardağı biraz votka dolduruyorum, ardından aşağıdaki mini buzdolabına uzanıp limonlu soda ve kızılıcık suyu kutularını alıyorum. "Bu işe yarar mı?" Onaylaması için onları havaya kaldırarak soruyorum.

Başını sallıyor ve bana gülümsüyor. Onu mutlu etmek her zaman çok kolaydı.

Ona pembe içeceği uzatıyorum ve o da bana katılarak benimkinin karşısındaki deri koltuğa oturuyor.

Onu burada görmek, ayak bileklerini çaprazlamasını ve kadehi dudaklarına götürüşünü izlemek... her türlü anıyı çağırıştırıyor.

İlişkimiz hiçbir zaman romantik olmamıştı; biz arkadaştık, en iyi arkadaştık. Ama on dört yaşında annemi trajik bir trafik kazasında kaybettiğimde, yanımda olan Mia'ydı. Aradığım kişi Mia'ydı. Günlerce yemek yiyemedim, kimseyle konuşamadım, kardeşlerimle bile. Mia'nın beni başımı göğsüne yaslayarak tuttuğunu hatırlıyorum. Saçlarımı okşayıp bana aptalca şeyler söylerken kalp atışlarını dinledim.

dikkatimi dağıtacak küçük hikayeler. Acı o kadar büyüktü ki-

O kadar kapsayıcı, o kadar derindi ki bunu nasıl kelimelere d keceğimi bilemiyordum. Ama Mia'nın kelimelere ihtiya ı yoktu. O biliyordu.

O seanslardan birinden sonra ilk  p c ğ m z  paylaştık.  nceki partnerlerimden bazılarının sahip olduğu beceriksiz, aşırı gayretli dil saldırılarının hiçbiri olmadan doğal hissettirdi. Arkadaşım için anında sertleşmiştim ve bu kafamı karıştırdı. O ana kadar onu daha fazlası olarak görmemiştim. Ama o gece bir şeyler değişti, çünkü o günden sonra onu gelişmekte olan bir kadın olarak fark etmeye başladım. Onu da beni izlerken yakalıyordum, gözleri Yeşil derinliklerinde parıldayan belli bir merakla odanın içinde beni takip ediyordu.

Annemin vefatından yaklaşık bir yıl sonra bana söyleyecek önemli bir şeyi olduğunu söyledi ve bir gece geç saatlerde babamın teknesinde buluşmaya karar verdik.

Tekne rıhtımdaki yerinde duruyordu ve Mia'dan hiçbir iz yoktu, güvertenin altına indim ve onun zaten orada,  ekyatta beni beklediğini görünce şaşırdım. Yanına sürünerek yaklaştım, tek ışık kaynağımız aydı. Ciddi bir ifadeyle bana ailesinin taşınmakta olduğunu söyledi.

ve artık onu özel okula göndermeye paralarının yetmediğini söyledi.

Midemin düğümlendiğini ve onu kendime çektiğimi hatırlıyorum. Bu fikre dayanamıyordum.

Gidiyordum. Bunu düzeltmek ve Mia'nın gözyaşlarını dindirmek için hemen o anda babamı cep telefonundan aradım. Ona ne olduğunu sordum.

Linden Akademisi'nde kalabilmesi için okul masraflarını karşılayacaktım ama beni başından savdı. Başka kızların da olacağını ve on beş yaşında kalbimi ona vermemem gerektiğini söylemişti. Ama tanıştığımız gün ona kalbimi verdiğimi bilmiyordu. Beş yaşındaydık ve ilk tanıştığımız günü hâlâ hatırlıyorum.

onu ilk gördüğümde. Çok küçüktü, diğer tüm anaokulu öğrencilerinden çok daha küçüktü ve bir anaokulu öğrencisi tarafından zorbalığa uğruyordu.

birkaç büyük çocuk. Bu kadar savunmasız birinin zarar görmesi düşüncesini hazmedemeyerek yanına koştum.

Gözlerime takılan iri yeşil gözler beni delip geçti ve ağzında beliren aptalca gülümseme beni benden aldı. O gün benden bir parça yakalamıştı.

Babamla telefonu kapattığımda, Mia'nın gözlerindeki bakış bana onun cevabını zaten bildiğini söyledi. Ama ağzından çıkan sonraki kelimeler beni çok etti. Bana dedi ki

Bakire olduğunu tahmin ediyordum ve ilk kez benimle olmak istediğini söyledi.

Tanrım, sadece bu konuşmayı düşünmek bile beni o nemli Temmuz gecesine geri götürüyor. Sinirden karnıma ağrılar giriyordu ve muhtemelen yapmamamız gerektiğini bilmeme rağmen, onu becerme düşüncesi yüzünden sikim taş gibi olmuştu. İlk kez onun içinde olmak.

Aşağıya bakıp spor şortumdaki ereksiyonu fark etmemesini umarak ona yapamayacağımızı söyledim. Daha ıkmıyorduk bile ve ertesı gün gideceği için pişman olacağından endişelendim ve sonrasında kendini kötü hissetmesini istemedim. Başka biriyle olmasını istemediğini ve benimle ilk kez birlikte olduğu anı her zaman hatırlamak istediğini söyledi. Çok ikna edici bir argüman sundu, ya da cehennem, Belki de çok fazla ikna edilmeye ihtiyaım yoktu.

Bunu yapmayı kabul ettim çünkü ertesı gün gittiğinde iyi olacağına dair ona söz verdirdim. Bana hayatına devam edeceğine, taşınmayı kabulleneceğine ve yeni lisesinde başka çocuklarla çıkacağına söz verdi. Ona inandım.

Ona yavaşça bir öpücük verdim, dudaklarımı dudaklarına bastırdım, ona fikrini değiştirme ve geri çekilme şansı verdim.

Uzaklara. Ama yapmadı. Dili alt dudağımı yaladı ve ben açtığımda ağzımın içine girip benimkini okşadı.

Mia yanımda prezervatif olmamasına şaşırılmıştı. Okulda takıldığım birkaç kızla yaptığımı sanıyordu. İtiraf ettiğimde benim de ilk seferim olacaktı, bana sanki ikimiz de diğerine kendimizden bir parça verdiğimizizi anlamıştık. Koşarak evime gidip bir prezervatif aldım ve birkaç dakika içinde tekneye geri döndüm. Geri döndüğümde fikrini değiştirmiş olacağını tahmin ediyordum, ama bunun yerine soyunmuş ve yorganın altında, geniş yeşil gözleriyle sessizce beni bekliyordu.

Onun sikimin etrafındaki sıkışıklığını, içine tamamen girdiğimde boynuma çarpan nefesini, lateksin içine ilk kez boşaldığımda hissettiklerimi, sonrasında onu silerek temizlediğimi ve onun için endişelendiğimi hala hatırlıyorum. gelmemiştii. Şehvet ve utanç duyguları birbirine karışırken göğsüm sıkışıyor. O gece sıçıp batırmıştım.

"Collins?" diye sorarak beni uzaklara daldığım düşüncelerimden çekip çıkarıyor.

Boğazımı temizliyorum. "Özür dilerim. Seni burada görmek gerçeküstü. Seni Los Angeles'a getiren neydi? Hâlâ Connecticut'ta mı yaşıyorsun?" diye sordum. Sorularımın resmiyetinden nefret ediyorum ama kat etmemiz gereken bir mesafe var ve kapıyı açtığımda yüzünde beliren korku dolu ifade hâlâ aklımda.

İçkisinden büyük bir yudum alıyor. "Bu kulağa çılgınca gelecek..." diye sinirli sinirli gülüyor.

"Mia, seni beş yaşından beri tanıyorum. Eskiden birbirimize her şeyi anlatırdık."

Biri onu incitmiş miydi, yoksa bir şeyden mi kaçıyordu bilmiyordum ama o cesaretini toplayıp içkisinden birkaç yudum daha alırken sabırla bekledim.

"Birbirimize verdiğimiz sözü hatırlıyor musun?" diyor.

Onu sessizce izledim. O daha fazla olmak zorunda kalacaktı özel. Kahretsin, on beş yıl olmuştu. "Ne hakkında?"

Araştırdım. "Biz. Otuz yaşına geldiğimizde..."

Yutkunuyor

sinirli bir şekilde.

Derin bir nefes alıyorum ve ne demek istediğini anlamaya çalışıyorum. "Mia mı?"

"On yaşındayken. İkimiz de otuz yaşına kadar evlenmezsek birbirimizle evleneceğimize dair söz vermiştik."

Hatıralar aklıma geliyor. Onun kurtarıcısıymışım gibi bana bakan duygulu yeşil gözleri, serçe parmaklarımız Dayanışma içinde birbirimize kenetleneneceğiz. Tanrım, buna söz vermiştik, değil mi? Ön kapının yanındaki bavul. Birkaç ay önce otuz yaşına girdiğim gerçeği. Hepsi bir anda içime doldu ve panik hissi göğsüme baskı yaptı.

Ahşap zeminde tıkırdayan topuklar dikkatimizi çekiyor. "İşte buradasın," diyor Tatianna kütüphaneye girerken. "Bu ev gerçekten çok büyük." Mia'nın varlığını fark etti ve durdu. "Ah, özür dilerim.

Tek başına. Merhaba, ben Tatianna." Elini uzatıyor ve Mia ayağa kalkıp elini sıkıyor.

"Mia. Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Özür dilerim, gitmeliyim..." İçkisini bırakıyor.

Ayağa kalkıyorum ve ellerimi Mia'nın omuzlarına koyuyorum. "Bir yere gitmene gerek yok. Eminim

Uzun bir yolculuk günü oldu. Lütfen oturun."

Yutkunuyor ve tedirgin bir şekilde beni izliyor. "Emin misiniz?"

Başımı sallıyorum. "Hem de çok. Konuşacak çok şeyimiz var gibi görünüyor." Bana attığı o lanet bombadan sonra, hiçbir yere gitmesine imkan yok.

Başını sallıyor, gülümsemesi emin değil.

"Tatianna, bir içki için bize katılmak ister misin?" Bara doğru ilerleyerek soruyorum.

"Elbette," diyor, sesi düz.

Ona sevdiği ahududulu votka-soda karışımını yapıyorum ve bardağı uzatıyorum. Tatianna odanın diğer ucunda oturuyor ve bacak bacak üstüne atıyor, duruşu bir çubuk gibi dik ve gözleri boş boş karşıya bakıyor. Daha önce olanlar yüzünden hâlâ kızgın.

Mia'ya son on beş yılımı anlatıyorum - kardeşlerim ve ben artık Los Angeles bölgesinde yaşıyoruz ve şehir merkezinde başarılı bir yatırım şirketi işletiyorum. Ağzımdan ama beynim hâlâ onun bunca yıl sonra buraya gelmesini anlamaya çalışıyor.

Her iki kadın da beni izliyor ve dinliyor, Mia arada bir araya girip sorular soruyor, ben konuşurken mutlu bir şekilde gülüyor.

Ona iki küçük kardeşimin de yuva kurduğunu söyle -Pace'in küçük bir oğlu var ve Colton da geçen ay evlendi.

Mia hayatı ya da buraya gelmesine neyin sebep olduğu hakkında fazla ayrıntı vermiyor ama sanırım Tatianna'nın varlığı onu şaşırttı. Hâlâ bilmek istediğim çok şey var.

"Özür dilerim," diye araya giriyor Tatianna, "kim olduğunuzu söylemiştiniz?"

Tatianna'nın ses tonundan hoşlanmadığım için onun yerine, "Mia büyürken en iyi arkadaşımды," diye cevap veriyorum.

"Evet. On beş yaşımıza kadar birbirimizden hiç ayrılmazdık."

"On beş yaşındayken ne oldu?" Tatianna nasıl bir mayın tarlasına girdiğinin farkında olmadan soruyor.

Gözlerim Mia'nın kılere kilitleniyor ve yanakları ısınıyor. İlk ve tek cinsel karşılaşmamızı hatırladığını söyleyebilirim. Ona çok sert davrandığım için hâlâ endişeleniyorum. Onun küçük Bacaklarının arasında gördüğüm kandan sonra bedenim kollarımda titredi. Düşündükçe midem bulanıyor. Bugün her şeyi yeniden yapma şansım olsaydı, onu o kadar iyi becerirdim ki, asla ayrılmak istemezdi. Tanrım, beynim de mi hastalık izni aldı? Yapmam gerek.

Kilitle. Mia sikişmek için burada değil. Kafamın içinde bu mantrayı tekrarlıyorum.

"Ailem taşındı," diye cevap veriyor Mia, gözlerini kırpıştırıp benden uzağa bakarak. "Peki ya sen?" Mia soruyor ve ikisinden bir yudum alıyor.

Tatianna kaşlarını çatarak bana bakıyor, belli ki bu bilgiyi vermediğim için mutlu değil. "Ben onun kız arkadaşıyım."

İkinci Bölüm

Mia

"Ben onun kız arkadaşıyım," diyor Tatianna. *Bana* cevap veriyor. Ama bakışları *Collins*'e yönelmişti.

Yudumun ortasındayım ve onun bu itirafı nefesimi içime çekmeme neden oluyor - ya da içkiyi yanlış bir şekilde içmeme ve öksürük krizine girmeme.

"Affedersiniz," diye kekeliyorum öksürükler arasında. "Özür dilerim. Tabii ki öylesin." Nefesimi tekrar kontrol altına almayı başarıyorum ama yüzümün kızardığını söyleyebilirim. Utanmak, hissettiklerimi anlatmak için yeterince güçlü bir kelime değil. O bir Kız arkadaş!? Ölmek istiyorum.

Bana evini gezdirdiği zamanı düşünüyorum. Mekan harika ve güzel dekore edilmişti, ancak hiçbir yerde bir kadınla çekilmiş fotoğrafı, çiçek ya da kadınsı dokunuşlar yoktu. Bir kızın kıvrılıp kitap ya da moda dergisi okuyabileceği rahat bir köşe bile yoktu. Tatianna geldiğinde, birbirlerine aşına olduklarından emindi.

ama romantizmi ima edecek bir şekilde değil. Gözleri birbirlerinin gözlerinde oyalanmıyordu ve birbirlerinden ne kadar uzakta

Oturduklarında, onun bir çalışan olduğunu düşündüm. Ev o kadar büyüktü ki, burada birkaç çalışanı yaşıyor olmalıydı.

Ayrıca, Collins'le konuşurken kendimi o kadar kaptırmıştım ki kadının ne kadar güzel olduğunu fark edememiştim. şimdi ona ilk kez gerçekten baktığımda, onun çıkacağı türden bir kadın olduğu çok açık. Uzun boylu, ince ve muhteşem. Aslında, tanıdık geliyor. Fark ettim ki o Tatianna Markov, havaalanındaki b fedede gördüğüm her Vogue dergisinin kapağında fotoğrafı olan kadın.

Her ikisine de bakarken midem bulanıyor - odanın iki ucunda oldukları için bunu başarmak zor. Ama bakışlarım aralarında gezinirken bazı tanıdık tavırlar görüyorum.  kisinin de duruşu m kemmел. Sadece

Onlara bakmak beni daha dik oturtuyor. Yüzleri sert ve soğuk, nötr ifadeleri hiçbir şey vermiyor.

uzakta. Bu Collins için yeni bir görünüm. Eskiden hiç bu kadar soğuk görünmezdi. Gençlik yıllarımızı düşünüyorum. Her zaman ciddi bir adamdı, ama yüzüne bir g l msemi yerleştirmek kolaydı, benim

yapmayı sevdiği şeyler. Şu anda yüzünde sert ve hareketsiz bir ifade var. Bana yönelik olmadığına seviniyorum ama onu bu şekilde görmek de üzücü.

Tatianna saçlarını geriye atıyor ve bana dönüyor. "Peki, seni Los Angeles'a getiren nedir?"

Gözlerim Collins'e kayıyor, ama o yüzünü tutmayı başarıyor. Stoacı bir bakış, sorusundan etkilenmemiş. Panik içinde içkimden bir yudum almaya çalışıyorum ama boş.

Collins ayağa kalkar. "Size bir tane daha getireyim." Bara doğru ilerliyor ve üç bardak daha koyarak her birimiz için bir tur daha hazırlıyor.

Derin bir nefes alıyorum, oyalanmak için her şeyi yapıyorum. Yalan söylemekten hoşlanmıyorum ama bu kadına bir şey söylememin imkânı yok. erkek arkadaşıyla evlenme umuduyla buraya geldi. Gelmem çok aptalcaydı. Keşke en ucuz bileti bulmak için internette acele etmek yerine ne yaptığımı düşünmek için zaman ayırsaydım. Bekâr olmayabileceği aklıma bile gelmemişti. Gerçi Collins söz konusu olduğunda her zaman biraz kontrolden çıkmıştım. Şimdi neden farklı olsun ki?

Ama bunların hiçbirini Tatianna'yla paylaşmayacağım. Bunu yaparsam bana gülerек evden kovar. Gözleri üzerimde, cevap vermemi bekliyor.

"I..." Kelimeler arıyorum, gelmemin gerçek nedeni olmayan herhangi bir şey. "İşimi kaybettim." Collins ve kız arkadaşına başarısız bir muhasebeci olduğumu itiraf etmek üzere olduğuma inanmadığım için sandalyeme gömüldüğümü hissediyorum. "Kovuldum Aslında." *Lütfen biri beni sustursun.*

Collins bana yeni bir içki uzatıyor ve ben de güçlendirici birkaç yudum alıyorum.

"Ne yaptın?" diye soruyor. Gerçekten Karşımdaki koltuğa otururken kafası karışmıştı. Eminim hatırladığı kız asla bir işten kovulacak kadar dikkatsiz olmazdı. Sanırım bazı şeyler değişiyor.

"Muhasebeciydim." İçkime bakıyorum, pipetle karıştırıyorum. "Patronum beni zimmetine para geçirmek. Ve bunu kanıtlamamın hiçbir yolu yoktu."

Collins beni durdurmak istercesine elini kaldırdı. "Her zaman bir yolu vardır. Birkaç mükemmel adli muhasebeci tanıyorum. Biriyle bağlantı kurmanıza yardımcı olabilirim." Sandalyesinde öne doğru eğildi.

Gözlerindeki endişe, eğer istersem bana yardım edeceğini söylüyor. Beni her zaman korumuştı ve onun bu yönünü tekrar görmek hoşuma gidiyor. Dudağımın içini çiğniyorum,

Kısa bir süre düşündüm ama bu olay yüzünden çok aşağılandım, ayrıca bu zahmete değmez. Suç duyurusunda bulunmayacak kadar küçük bir miktardı. Elimi salladım. "Buna değmez. Sadece birkaç tane almayı başardı.

O yakalanmadan önce... ya da daha doğrusu 'ben' yakalanmadan önce."

Tatianna gülüyor. "Adam zimmetine sadece birkaç bin geçirebildiğine göre zimmetine para geçirme konusunda berbat olmalı."

Gülümsemeye zorluyorum ama birkaç bin bana çok gibi geliyor. Kaybı telafi etmek için son maaş çekimi sakladılar. En azından birkaç ay daha kira ödememe yeterdi.

"Her neyse, buraya geldim çünkü yeni bir başlangıç yapmak için bir yere ihtiyacım vardı." Başarısız muhasebe kariyerimden başka bir konuşma konusu düşünmeye çalışırken içkimi karıştırıyorum.

Tatianna esniyor ve gerçek olmaktan çok pratikmiş gibi görünen bir şekilde geriniyor. Kesinlikle bir aktris *değil*.

Bunu gitme zamanımın geldiğine dair pek de ince olmayan bir öneri olarak algılıyorum. Aşağılanmış bir halde ayağa kalktım, "Gitmeliyim," dedim.

diyor, içkimin sonunu da yudumluyor ve en yakın masaya bırakıyorum. Koridora, çantama ve çıkışa götüreceğini umduğum yöne doğru ilerliyorum. Yeterince içkim olmayabilir. Bir otelde bir geceden fazla kalacak param yok ama burada kalamam.

"Bekle, Gremlı...Mia. Bekle, nereye gidiyorsun?" Collins beni koridora kadar takip ediyor ve kolumu yakalayarak durmaya zorluyor. Büyük elinin teması Kolumun üst kısmına dokunduğunda tüylerim diken diken oluyor. Bana bu kadar yakından dokunmayalı uzun zaman olmuştu ama bedenim o geceyi tüm açıklığıyla hatırlıyor.

"Gelmemeliydim. Sen..." Elimi belli belirsiz sallıyorum, tam olarak neyi kastettiğimden emin değilim. Bu harika bir ev, güzel bir kız arkadaş ya da mükemmel bir hayat olabilir. Bunlardan herhangi biri beni küçük hissettiriyor, ama bunların birleşimi ağlayacakmışım gibi hissettiriyor. Boğazımdaki sert yumruya karşı yutkunuyorum ve kendimi ona bakmaya zorluyorum.

O gülümsüyor, ben de gülümsüyorum.

"Saçmalama. Bunca yolu geldin. Kalmanı istiyorum. En azından birkaç gün. Arayı kapatmamız gereken *on beş* yıl var."

Gözleri gözlerime kilitlendi, nazik ama ısrarcı. Bu beni ısıtıyor. Hâlâ bana önemli olan tek kişi benmişim gibi hissettiren bir bakışa sahip. Bunu nasıl başarıyor, hem de dünyanın en güzel kadınıyla çıkarken?

Yan odaya mı? Bilmiyorum, ama ona hayır diyemem. Bana bu şekilde bakarken olmaz. Ayrıca, ev o kadar büyük ki fazladan on yatak odası daha olmalı, onu dışarı atıyor falan değilim.

İç çekiyorum. "Tamam." Yatağı düşünmek bile beni yoruyor. Uzun bir gündü ve uzun bir uçuştı. Bir esneme kaçıyor.

Kütüphane kapısına doğru eğiliyor. "Gremlin'e mor yatak odasını vereceğim."

"Kim? ...Her neyse," diye cevap veriyor Tatianna donuk bir ses tonuyla.

Sanki hâlâ küçük çocuklarmışız gibi elini benimkine doluyor, ama şimdi eli çok daha büyük ve parmaklarımla avucum onun sıkı kavrayışı tarafından yutuluyor. Elimi tutması tamamen doğal geliyor ve onu ön koridora kadar takip ediyorum, bavulumu zahmetsizce kaldırıp merdivenlerden yukarı çekiyor. Uzun bir koridorda ilerliyoruz, sonunda bir kapının önünde duruyor, kapıyı açıyor ve bavulumu içeriye bırakıyor.

"Grem... Mia, burada olmana sevindim." Sanki bana gerçek adımla hitap edememesinin komik olduğunu düşünüyormuş gibi ağzı şakacı bir sırıtışla kapanıyor. İlk tanıştığımızda üzerimde Gremlins tişörtü vardı. Bu modası geçmiş, ikinci el dükkân tişörtü, o ilk gün beni kurtarmak zorunda kalmasının sebebiydi.

Anaokulunda. Diğer çocuklardan bazıları ikinci el kıyafetlerim yüzünden benimle alay ediyorlardı ve o beni kurtarmaya geldi. Diğer çocuklara hadlerini bildirdikten sonra bütün gremlinlerin havalı olduğunu söyleyip bana gremlin diyerek şaka yaptı. Kaba bir şekilde değil, dostça bir şaka olarak. Kurtarıldığım için o kadar minnettardım ki, o gün beni neredeyse her şey için arayabilirdi ve ben de onun için gülerdim. Gremlin lakabı ne yazık ki yapıştı.

Gülümsüyorum. Bu biraz komik. Ama aynı zamanda kızarıyorum çünkü yine yalnızız. Sadece ikimiz varız ve bana yine o şekilde bakıyor. İlk fark ettiğinde yaptığı gibi. Ön kapıda kim olduğumu sordu. Emin olmama imkân yoktu ama gözleri sanki on beş yıl önce teknede geçirdiğimiz ilk ve tek birlikteliğimizi hatırlıyormuş gibi parlıyordu.

O geceyi sanki dün olmuş gibi hatırlıyorum. Çok gergindim, ama bunun doğru şey olduğundan çok emindim ve

Ona gerçekten veda etmenin tek yoluuydu. Ona sonsuza dek sahip olacağı bir parçamı vermemin bir yoluuydu. Beni bundan vazgeçirmeye çalışsa da, gözlerinin vücudumu inceleyişinden beni yutmak istediğini anlayabiliyordum. Sonunda kabul ettiğinde çok rahatlardım ve aynı zamanda onun da ilk seferi olduğunu itiraf etti. Çünkü bu aynı zamanda onun bir parçasına sahip olmamı istedi. Bunca yıldır değer verdiğim bir parçasını.

Bana karşı çok nazik ve çok dikkatliydi. Tamamen pürüzsüz olduğunu söyleyemem, ama ben de değildim. Yine de öpücükleri sıcaktı ve kolları beni yakın tutuyordu. İkimizin de nasıl yapılacağını bilmediğı bir şeyi yapmanın en iyi yolunu bulmaya çalışıyorduk. Ama sonra kontrolü ele aldı. ve üzerimde geziniyordu. O kadar şefkatliydi ki Çok dikkatliydi; yavaşça giriyor ve beni incitmediğinden emin oluyordu. İyi olduğumdan emin olmak için. Ve acıttı, ama sadece bir tutam ve sadece bir an için. Ve sonra inanılmazdı. Bu Onun içimde olması, beni doldurması hissi. Hatırladıkça hâlâ yüzüm kızarıyor. Yine de sonrasında beni inciteceğinden çok endişelendi. Kendimi bir bütün hissettim, tamamen önemsendiğimi.

Ama Şimdi 30 yaŐındayım. Ve bekarım. Ve iŐsizim. Ve belki de deliyim ama gençliğimin bir kısmını yeniden yakalamak istiyorum - ve bunun en iyi parçası oydu. Yıllarca aklımdan çıkarmış olsam da, yaŐlandıkça hayatımı biriyle paylaşmayı arzuladım. Sadece biriyle değil. *Onunla. Collins*. Benim ilk aşkım. Benim ilk her şeyim. Kalbimin derinliklerinde, bedenimin yıllar önce ne hissettiğini biliyordum.

kaderimizde birlikte olmak vardı. Nasıl ve neden olduğunu bilmiyordum ama doğru zaman geldiğinde hayatıma geri döneceğini biliyordum. Yardım edemedim ama acaba bilerek mi Bunca yıl ciddi ilişkilerden kaçındık, birbirimize verdiğimiz sözü yerine getirmek için bağlılıktan kaçındık.

Son on yılda çıktığım her erkek onunla kıyaslandı ve hiçbiri onunla boy ölçüŐemedi. Habersizce kapısına dayandığım için ne kadar utansam da, bunca yıldır özlemini çektiğim çocuk artık bir erkek. O beni izlerken vücudum dikkat kesiliyor, kalbim hızla çarpıyor.

Şimdi Collins daha uzun boylu ve hâlâ zayıf olsa da omuzları olimpik bir yüzücü gibi geniş. Elmacık kemikleri ve çene hattı olgunlaŐtı ve keskinleŐti.

Bir zamanlar ince, yumuşak olan dudaklar dolgunlaŐarak

daha yalın. Collins her zaman dik ve kendinden emin dururdu. Özel dikim, düğmeli lacivert gömleği biraz hayal gücüne bırakacak kadar bol ve hayal gücüm onun güzel karın kaslarıyla yaramaz şeyler yapıyor.

Boğazını temizliyor.

Gözlerim onun soğuk mavi gözlerindeki ışıltıyı ortaya çıkaran mavi gömleğine kayıyor.

"Tatianna için üzölmeni istemiyorum. Burada kalman ona iyi gelecektir."

Başımı salladım. "Elbette." Bundan şüpheliyim ama tartışmayacağım.

"Banyonuzda temiz havlular var. Bana ihtiyacın olursa, yatak odam koridorun sonunda." Bir duraksama oluyor ve gözleri parlayarak gülümsüyor. "Seni tekrar görmek çok güzel." Eğildi ve beni pek çok şeyi anımsatan bir sarılmayla kucakladı. Çocukluğumuzu, gençliğimizi güçlü dostluğumuz ve yıllar önceki romantik vedamız. Sadece bir saat sonra ona bu kadar bağlanmamam gerektiğini biliyorum ama Natasha'nın, Tatianna'nın ya da adı her ne haltsa onun kollarına dönüp gidişini izlemek, küpelerimi söküp kendimi tam bir kız kavgasına hazırlamak istememe neden oluyor.

Kalbinin benimkine karşı attığını hissettiğim birkaç uzun dakikadan sonra beni yere bırakıp kapıyı kapatıyor ve beni odada yalnız bırakıyor.

Dönüp sırtımı kapıya yaslıyorum ve ona bakıyorum.
boş boş misafir odasına bakıyor ve burada gerçekten ne yaptığımı merak ediyorum.

Üçüncü Bölüm

Collins

Misafir odasının kapısı kapanıyor ve ben Mia'nın içeride olmasının şokuyla öylece kalakalıyorum. Ta Los Angeles'a kadar uçmuş. Ve her şeyden daha şaşırtıcı olan, bunca yıldan sonra hâlâ bekâr olması. Önemli değil, ben Tatianna'yla birlikteyim. Ama yine de onu tekrar görünce kalbim doldu. Nerede olduğunu, ne yaptığını hep merak etmişimdir. Kahretsin, evli ve birkaç çocuklu olduğunu düşünmüştüm. Şimdiye kadar.

Yanlışlıkla suçlandığını ve sonra da işinden kovulduğunu duymaktan nefret ediyordum. Gerçi muhasebe işi mantıklı gelmişti. Sayılarla arası her zaman iyiydi. Çocukluğumda başladığım çeşitli girişimlerde, her zaman matematiksel hatalar. Batı Yakası'nın en iyi yatırım şirketlerinden birine sahip olduğumu düşünürsek komik.

Aşağıya iniyorum ama Tatianna onu bıraktığım kütüphanede değil. Ev soğuk ve sessiz. I

ikinci katın batı kanadının tamamını kaplayan ana süite geri dönün.

"Tatianna?" Onu yatak odasında bulamayınca sesleniyorum. "Burada," diyor *onun* gömme dolabından.

Onu küçük pembe askılara kıyafet asarken buluyorum. Ayaklarının dibinde yarım düzine alışveriş poşeti var ve bu öğleden sonraki kavgamızı hatırlıyorum. "Sen Tamam mı?" diye sordum.

Yaptığı şeyi bırakıp beni izliyor. "Kim bu kadın?"

"Mia mı? Çocukluk arkadaşım."

"Onunla hiç çıkmadın, değil mi?" Tatianna manikürlü kaşlarını bana doğru kaldırdı.

"Hayır." *Resmi olarak değil*. "Büyürken çok yakındık ama biz liseye başlamadan hemen önce ailesi eyaletin öbür ucuna taşındı. Burada kalması seni rahatsız ediyor mu?"

Omuz silkiyor. "Hayır, sanırım etmiyor."

"Buraya gel." Kollarımı açıyorum ve Tatianna elindeki giysiyi halıya bırakıp kollarıma giriyor. "Daha önce olanlar için özür dilerim," diye fısıldıyorum, dudaklarımı boynuna dayayarak.

Derin bir iç çekiyor ve bana yaslanıyor. "Sorun değil. Birleşmeyle ilgili kafanda çok şey olduğunu biliyorum. her şey."

Birleşme mi? O üç ay önceydi. Onu düzeltmiyorum. "Bugünkü gezintinde güzel şeyler bulmuşa benziyorsun, ha?" Dolabın zemininde alışveriş poşetleri ve kağıt mendiller var.

Başını sallıyor. "Bergman'ın örnek satışı vardı, sonra da en sevdiğim mücevher tasarımcısı bugün Grove'da sonbahar koleksiyonunun ön gösterimini yaptı, ben de oraya uğradım." O bana gününü anlatırken dinliyorum, düşüncelerim uzaklarda. "Bütün bunları kaldırmayı bitireceğim, tamam mı?"

Başımı sallıyorum. Dolabını düzenlemeyi çok seviyor ve orada saatlerini harcayabildiğini biliyorum. Tam onun istediği gibi tasarlamıştım; tepesinde parlak ışıklı kristal bir avize, bir duvarda tavandan tabana bir ayna ve odanın sonundaki raflarda duran sıra sıra renkli yüksek topuklu ayakkabılar.

Hâlâ rahatlamak için çok heyecanlıyım, bu yüzden ana süite bağlı oturma odasına gidip cep telefonumu çıkarıyorum. I

Tatianna diğ er odada sessizce mırıldanırken hangi kardeşimi arayacağımı bulmaya çalışıyorum.

Pace'in Mia'yı hatırladığına eminim ama o beş yaş küçük ve Mia'yla ilgili anıları en iyi ihtimalle silik olacaktır.

O zaman Colton.

"Bugün buraya kimin geldiğini asla tahmin edemezsin," diyorum selamlama yerine.

"Striptiz programı mı?" diye soruyor.

"Hayır." Kıkırdıyorum. "Mia Monroe."

Sadece bir saniyesini alıyor. "Bok yok mu?" "Evet."

İkimiz de telefonda sessizce bekledik. Büyürken ne kadar yakın olduğumuzu biliyordu. Bu da onun benim için ne kadar önemli olduğunu bildiğı anlamına geliyor.

"Açıkla," dedi sonunda. "Bunca zamandır ne yapıyordun? Nasıl görünüyordun? Neden orada?" Soruları birbiri ardına sıralıyor.

"İnanılmaz görünüyor." Ağzımdan çıkan ilk kelimelerin neden bunlar olduğunu bilmiyorum. Muhtemelen  n verandamda dururkenki görüntüsü beynime kazındığı içindir. Gençliğin ince, çocuksu  er evesi gitmiş, yerine

cömert kıvrımlar ve kadınlığın yumuşak yuvarlak etidir. "O artık bir muhasebeci." Kovulduğundan ya da on yaşındayken verdiğimiz gizli evlilik sözünü tutmaya geldiğinden bahsetmiyorum çünkü bu delilik. Bu tamamen delilik. Ve bu kalbim sanki lanet bir kene varmış gibi güm güm atıyor. Belki de şu aptal muayeneyi bir an önce yaptırmalıyım.

"Ona karşı hâlâ bir şeyler hissediyor musun?" diye sorarak beni şaşırtıyor.

"Tabii ki hayır." *Hay sikeyim.* "Tatianna'yla birlikteyim."

İç geçiriyor ve Sophie'ye birkaç dakika içinde orada olacağını söylediğini duyuyorum. "Evet, ama ikimiz de Tatianna'nın sadece bir kolaylık olduğunu biliyoruz. Beş yaşından beri Mia'ya aşıksın, Tanrı aşkına."

"Mia'ya aşık değilim," diye sesimi alçaltıyorum.

Tatianna'nın bunu duymasına gerek yok. Ayrıca, şu anda aşk için zamanım yok. Dağınık ve öngörülemez. Ben yapmıyorum dağınık ya da öngörülemez. Hiç yapmadım. Şimdi de başlamayacaktı. Hayır, teşekkür ederim.

"Artık geri döndüğüne göre, en azından erkek gibi davranıp sonunda onu becerebilirsin." Gülüyor.

"Çoktan halledildi."

"Siktir, dostum. Sadece birkaç saattir orada ve sen onu çoktan becerdin mi?"

"Hayır, salak. On beş yaşındayken. Birbirimizin ilkiydik." Bu bilgiyi ona neden söylediğime dair hiçbir fikrim yok. Sanırım Mia'nın hayatıma şok edici girişi paylaşımcı tarafımı ortaya çıkardı.

"Hadi canım?" diyor. "Ben hep ikinci sınıftaki Erika Garcia'nın senin ilk sevgilin olduğunu sanırdım."

"Hayır, Mia'ydı," diyorum. "Babamın teknesinde."

"İlginç. Ben de kızları hep oraya götürürdüm."

"Biliyorum, seni küçük boynuzlu köpek. Ama ben bunu düşündüm önce."
"

"Kahretsin, Mia Monroe," diyor tekrar.

"Peki ne yapmalıyım?" Ben soruyorum.

"Dinle, tek söylediğim senin deli olduğunu bildiğim. Onun hakkında. Hayatına geri döndüğüne sevindim. Kahretsin, taşındığı yılı hatırlıyorum. Sanki biri sendeki kıvılcımı almış gibiydi. Sanki atan kalbini göğsünden çekip çıkarmışlardı. Altı ay boyunca ortalıkta dolandın. Belki de bu bir iyi bir şey. Bir kez olsun biraz eğlenebilirsin."

"Eğlence mi? Çok konuşuyorsun." Aslında Sophie'nin hayatına girmesi oyunun kurallarını değiştirmişti. Artık bambaşka bir adam gibiydi. Eskisinden çok daha neşeli ve rahat.

"Ben gayet iyiyim, pislik herif. Sen kendin için endişelen," diye bağıyor.

Belki de haklıdır. Tüm eğlenceyi o ve Pace'in yaşaması için bir sebep yok. Bir kez olsun katılmak güzel olabilir.

O tarafımı tekrar ortaya çıkarabilecek biri varsa o da Mia'dır.

En azından bu ilginç olacak. "Tamam, teşekkürler dostum. Gitmem gerek." Telefonu kapattım.

Bir sonraki adımda ne olacağını merak ediyorum.

Mia *Lanet* Monroe.

Dördüncü Bölüm

Mia

Gözlerim odanın içinde geziniyor. Bir otel odasından çok daha büyük, en azından benim alışık olduklarımdan. Bu misafir odası neredeyse eski dairem büyüklüğünde. Üç büyük pencere tonozlu tavanlara doğru uzanmaktadır.

Bir gömme dolap, pencerelerden birinin yanında küçük bir meşe masa ve sandalye ve yatağın ayakucunda mor çiçek desenli bir loveseat ile bir oturma alanı var ve Eşleşen doldurulmuş sandalye. Buraya neden mor oda dediğini anlıyorum. Belli belirsiz ama mobilyaların çoğunda mor tonları var. Acaba benim en sevdiğim renk olduğunu hatırlıyor mu? Bu düşünce beni gülümsetiyor. Ama hayır, bu kadar uzun zaman öncesine ait bu kadar saçma bir şeyi hatırlaması aptalca olurdu.

Yatak krallara layık olmalı. Hiç bu kadar büyük bir şeyde uyumamıştım. Acaba gerçekten yatabilir miyim, yoksa geceyi yatağın genişliğinde kaybolmakla mı geçireceğim? En azından yumuşak görünüyor. Bu yüzden Yumuşak. Lavanta yorgan bir bulut kadar kabarık, beni cezbediyor

koşup içine atlamak için. Bunun yerine odanın diğer tarafına geçip bitişikteki banyoya bakıyorum.

Bir banyoda olması gerekenden daha büyük. Burada bir Çift lavabo, jakuzili küvet ve ne yapacağımı bilemeyeceğim kadar çok duş başlığı olan ayrı bir büyük duş. Hepsi o kadar fazla ki ağzımın açık kaldığını hissediyorum. Eğer burası sadece bir misafir yatak odasıysa, ana yatak odası nasıl bir yer olmalı?

Collins'in ailesi biz büyürken hep varlıklı olmuştu, ama bu varlıklı olmaktan da öte, *zengin*. Acaba internete daha çok baksaydım, onu yaşayan en zengin adamlar listelerinden birinde bulabilir miydim? Bu korkutucu. Kendimi yeni bir kültürle karşılaşmış gibi hissediyorum.

gelenekleri ya da dili. Hiçbir şeyi rahatsız etmemeye dikkat ederek parmak uçlarımla odanın içinde ilerliyorum.

Bu kadar varlıklı olabileceğini hiç düşünmemiştim. Elbette Collins doğuştan girişimciydi. Biz altı yaşındayken ve çoğu çocuk limonata standı açarken, o dondurma ikramlarındaki fiyat artışının, sevimli çocuk faktörüyle birleştiğinde kendisini oyunun önüne geçireceğini anladı ve hafta sonu bir mahalle dondurma standı kurdu.

Yerel dondurmacının hiç şansı yoktu ve Collins para kazandı. İhtiyacı olduğundan değil. Hayır, ben Bu kadar iyi olmasına şaşırdım. Gurur duyuyorum. Bu onun içinde hep vardı. Bu düşünceye gülümsedim.

Odaya bir kez daha bakıyorum ve gözlerim kocaman bavuluma kondu. Elimden geldiğince günlük eşyalarımı ve ailemin küçük depolama alanına tıktırmak istemediğim çok önemli birkaç eşyayı koyduğum bavul.

Collins beni birkaç gün kalmam için davet etti, ben de bavulumu boşaltabilirim. Bavulumu yatağın üzerine kaldırdım, önündeki fermuarı açtım ve eski çocukluk albümümü çıkardım, Uzun zaman önce bir gelinlik dergisinin kapağını yapıştırdığım ilk sayfaya çevirerek açtım. Collins'in o kader gününde yatağımın altında bulduğu dergi.

Parmaklarımı buruşuk kâğıdın üzerinde gezdirdim ve verdiğimiz sözü hatırlayarak gülümsedim. Her şey bu dergi sayesinde başladı. Onu bakıcımın evinde bulmuştum, ve kapağında mor bir gelinlik olduğu için çok sevdim. Gelinlerin neden hep beyaz giydiğini hiç anlamamıştım ve bu zarif lavanta rengi gelinliğin tam bana göre olduğunu düşünmüştüm.

evlendiğimde giyecektim. O kadar hoşuma gitmişti ki bakıcım dergiyi eve götürmeme izin vermişti. Onu yatağımın altına saklıyordum ve Collins bir gün odamda oynarken buldu.

"Kim evleniyor?" diye sordu, gözlerini kocaman açarak.

Biraz geç saklamaya çalışarak elinden kaptım. En iyi arkadaş olabilirdik ama o *hâlâ bütün kızların bitli olduğu dönemi* yaşıyordu. Normalde bağışıklığım olan bir şeydi ama yine de kendime sakladığım bazı şeyler vardı. Ya da saklamaya çalıştığım. "Öyleyim," dedim elimden gelen en güçlü sesle. Yine de yüzümün kızardığını hissettim.

Collins burnunu kırıştırdı ve kaşlarından birinin üzerinde küçük bir kırısklık yaratacak şekilde kaşlarını çattı. "Asla olmaz."

Gözlerimi devirdim. "Bugün olmaz. Ama bir gün."

"Ben asla evlenmeyeceğim. Bu iğrenç." Gözleri genişledi.

"Evet yapacaksın. Herkes yapar."

"Peki, tamam. Ama biriyle evlenmek zorunda kalırsam, seninle evlenirim." Parmağıyla kolumu biraz acıtacak kadar sert bir şekilde dürttü.

Mum ışığında romantik bir akşam yemeği, şampanya ve diz çökerek yapılan bir evlenme teklifi değildi ama on yaşındayken ihtiyacım olan tek şey buydu. Ve bu anıyı hiçbir şeye değışmem.

O gün yatak odamda düşündük ve Otuz yaşımıza kadar ikimiz de evlenmemiş olursak birbirimizle evleneceğimize dair bir söze dönüştü.

Pinky yemin ederim.

Birkaç ay önce otuzuma basmıştım ve bu söz o zamandan beri aklımın bir köşesinde duruyordu. Ama bu gerçekten de Collins'i görmek için elimdeki son birkaç doları ülkenin öbür ucuna koşarak harcamam gerektiği anlamına mı geliyordu? O zamanlar iyi bir fikir gibi görünmüştü ama şimdi analiz ettikçe her şey daha da saçma geliyor.

Telefonumu çıkardım ve arkadaşım Leyla'nın numarasını çevirdim. "Gerçekten orada mısın? Yani gerçekten Los Angeles'ta mısın?" diyor. selamlaşmak için.

"Evet," dedim.

"Gittiğine inanamıyorum kızım. Sen delisin," diye bağılıyor her zamanki aşırı heyecanlı ses tonuyla.

"Gitmem gerektiğini söyleyen sendin," diyorum.

"Yani? İiyorduk. Ayrıca %100 şaka yapıyordum ve bunu sen de biliyorsun." Kovulduktan hemen sonra bir şeyler içmek için buluştuğumuz zamanı düşünüyorum. Seçeneklerim ya da seçeneksizliğim üzerine konuşuyorduk. Ödeme yapmadığım için tahliye edilmek üzereydim.

kira. Bana kocası ve yeni doğan bebeğıyle paylaştığı küçük tek yatak odasındaki kanepesini teklif etti. Hayır, teşekkür ederim. Sonra onunkinden daha küçük olan ailemin evini önerdi. Ağzından çıkan bir sonraki şey bir şakaydı: "Belki de Los Angeles'a taşınmalı ve Collins denen adamla evlenmelisin."

Güldü. Ama yapmadım. Benim ailemden bahsetmesi Çocukluk aşkı yanaklarımı ısıttı ve midemi bulandırdı. Bu da diğerleri kadar iyi bir seçenek gibi görünüyordu. Belki daha da iyi. Collins'i tekrar görme düşüncesi bile bana çok cazip gelmişti.

Ama şimdi gerçekten buradaydım ve kendimi sorguluyordum. "Biliyorum," dedim. "Gelmemeliydim. Onun yatılı bir kız arkadaşı var ve çok güzel."

"Mia, özür dilerim. Ama ne bekliyordun ki?"

İçimdeki romantik tam olarak ne beklediğimi biliyordu. Kapıyı açacaktı, beni hemen tanıyacaktı ve

ertesi gün evleneceğini söyledi. "Biliyorum. Gelmekle çocukluk ettim."

"Ama sen onun evindeydin? Bu seni kalman için davet ettiği anlamına mı geliyor?"

"Birkaç günlüğüne."

"Misafir odası ya da kanepesi falan mı var?"

Gülüyorum. "Daha çok bir misafir süiti gibi. Gerçekten iyi gidiyor. Evi inanılmaz, Leila. O kadar çok misafir odası var ki, hepsine bir isim vermişler. Ben Mor Oda'dayım."

"O zaman birkaç gün orada kalabilirsin gibi görünüyor. Ama unutma, yatacak bir yere ihtiyacın olursa kanepem her zaman açık. Ve eğer orada işler tuhaflaşır, sana eve dönüş bileti için borç para vermenin bir yolunu bulurum."

Ciddi olduğunu biliyorum. Leyla harika bir arkadaş ama beni eve götürmek için küçük birikimlerinden kesinti yapmalarına izin vermem mümkün değil. Hele de yeni doğmuş bebekleri varken. "Hayır vermeyeceksin. Ben iyi olacağım," diyorum.

"Teklif orada." "Teşekkür ederim."

Telefonu kapattık ve durumumu düşünürken dudağımı çiğnedim. Collins'e burada ne yaptığımı söylediğimde biraz afallamış gibiydi. Tatianna'nın gelişiyile bölündüğümüzden beri bu konuda pek konuşmamıştık.

Kapı çalındı. "Mia, aç mısın?" Collins kapıdan seslendi.

Kapıyı çekip açıyorum. O ve Tatianna oradaydı.

"Elbette." Ve kesinlikle açım. Dört saatlik zaman farkı midemin *dün* akşam yemeği istediği anlamına geliyor.

"Yemek hazır. Aşçıya senin için fazladan bir tabak hazırlamasını söyledim." Onları takip etmem için bana el sallıyor ve ben de takip ediyorum. Collins

Tatianna ile yan yana yürüyorlar ama fiziksel temastan kaçınmayı başarıyorlar ve yemek odasına doğru ilerlerken tek kelime etmiyorlar. Acaba bu şekilde mi

ya da bu buz gibi gerginliğe ben mi sebep oldum? Tanıdığım Collins konuşmayı severdi. Bazı günler bütün günü sırayla hikâye anlatarak geçirirdik. Elbette sessiz kaldığımız zamanlar da olurdu ama genellikle bunun nedeni bir şeyler okuyor ya da izliyor olmamız, hatta sadece yorgun olmamızdı.

Tatianna ile aralarındaki sessizlik bir şekilde farklı görünüyor. Tam olarak garip değil ama rahat da değil.

Sanki birbirlerine söyleyecek bir şeyleri yokmuş da konuşmayı bırakmışlar gibi. Ama elbette her zaman konuşacak bir şeyler. Collins'le arkadaş olduğumuz onca yıl boyunca ikimizin de söyleyecek ilginç bir şey bulamadığını hiç hatırlamıyorum.

Collins bir kapının önünde durdu ve içeri girmemi işaret etti. Beklentilerimi şu varsayıma göre ayarladım Bu evde her şey çok büyük, beni hayal kırıklığına uğratmadı. yemek odasının büyüklüğünde. Tatianna'yı yemek salonu olarak adlandırılması daha uygun olan yerin en ucuna kadar takip ediyorum.

"Oturun." Collins yirmi kişinin oturabileceği kadar uzun bir masanın ucunda hazırlanmış yerlerden birini işaret ediyor. Oturdum ve ikisine bakarken çok fazla aval aval bakmamaya çalıştım.

yukarıdan sarkan muhteşem kristal avizeler, odayı zarifçe aydınlatıyordu. Collins yanımdaki, masanın başındaki koltuğa oturuyor, Tatianna da onun diğer tarafına ve benim karşıma oturuyor. Kendine biraz su doldururken gözlerini telefonundan ayırmıyor.

Collins'e dönüyorum, acaba onlar yemek yerken genelde böyle mi davranıyor diye merak ediyorum, ama Collins öyle görünmüyor.

fark ettim. Collins kadar harika biriyle çıkıyor olsaydım, o yanımdayken telefonuma değil, gözlerinin içine bakardım diye düşünmeden edemiyorum.

Yemekler çoktan servis edilmiş ve masaya konmuştu. Collins bir şişe şarap alıyor ve kendi kadehini doldurmadan önce benimkini dolduruyor. Tatianna'ya hiç ikram etmiyor. Aslında onun bir şarap kadehi bile yok.

Akşam yemeği ızgara sebzeli fırında tavuk göğsü. Collins bir an için yemeğe baktı. Kendini buna hazırlıyor ve sonra çatal bıçak takımını alıp tavuğu parçalara ayırmaya başlıyor.

"Kümes hayvanlarını sevmeye ne zaman başladın?" Kendi yemeğimi keserken sordum. Ben hemen hemen her şeyi yerim ama Collins her zaman biraz seçici bir yiyiciydi ve hemen hemen tüm kümes hayvanlarını sevmezdi.

O daha çok kırmızı et seven bir adam. İlk lokmamı alırken Tatianna'nın ona soğuk bir şekilde baktığını ama bir şey söylemediğini fark ettim. Hay aksi. Belki de onu gücendirdim. "Sevmediğimden değil, sadece demek istediğim... Sanırım yaşla birlikte değişiyoruz, değil mi?"

Collins çiğnemeyi bitiriyor ve lokmasını şarapla bastırıyor, sonra şöyle diyor: "Tatianna kırmızı et yemiyor, bu yüzden

gerçekten evde tutmuyorum." Kaybettiği bir savaştan üzüntüyle bahsediyor gibi görünüyor.

Birlikte yaşıyorlarsa, yemeklerinin çoğunu birlikte yemeleri mantıklı sanırım. Ama onun tabağına baktığımda aynı şeyi yemediğini fark ediyorum. Onun tabağı daha küçük ve bebek ıspanak ve küçük bir kiraz ile dolu.

Dörde bölünmüş ve renk vermesi için kenarlarına serpilmiş domates. Şokumu gizlemek zorundayım. Eğer o bile Yiyorsa neden umursasın ki? Yemek tercihlerini ona dayatması beni kızdırıyor. Özellikle de aynı şeyi yemiyorlarsa. Neden onun yemek tercihlerini

Onu değiştirmek mi? Başından beri mükemmeldi.

Collins tabağına bakıyor, sonra anlamlı bir şekilde ona bakıyor ama bir şey söylemiyor.

Acaba o da bunun ne kadar aptalca olduğunu fark ediyor mu? Bir parça tavuğa çatalımı gereğinden biraz daha sert batırıyorum,

ve bir ısırık alıyorum. Çiğnerken, zihinsel olarak kendimi yemek boyunca ona baktı. Ne de olsa burası onun da evi.

Derin bir nefes alıyorum ve yemek yerken Collins'e işi hakkında daha çok şey soruyorum. Bu biraz garip. Ben her zaman

Sayıların kızı, ama yine de işte burada, bir yatırım şirketinin sahibi. Biraz sayı meraklısı biri olarak, bütün akşam onu bu işin iç işleyişi hakkında sorularla dürtüyorum.

"Collins," diye araya giriyor Tatianna, o bir ısırik alırken. "Her ne kadar büyüleyici olsa da, bitirmek üzereyim ve menajerim. Sizi yalnız bırakmamın bir sakıncası yok, değil mi?" Bu noktada, neredeyse tüm konuşmaya kulaklarını tıkadığını fark ediyorum. Eğer telefonu dikkatini dağıtmak için orada olmasaydı, onun işi hakkında konuşmak yerine salatasındaki ıspanak parçalarını tek tek saymayı tercih edip etmeyeceğini merak ediyorum.

"Hayır, devam et," diyor. Yanağını öpüyor, o da yanağındaki havayı öpüyor. Sert kare çenesine ve pürüzsüz bronz tenine bakıyorum. Nasıl olur da dudaklarını o çene çizgisine değdirmek istemez?

"Tanıştığımıza memnun oldum Mia," diyor bana bakarak. Telefonuna dönüp uzaklaşmadan önce kısa bir süre. Muhtemelen bunun beni son görüşü olduğunu düşünüyor ve belki de öyledir. Collins'in iyi bir hayatı ve ciddi bir kız arkadaşı var. Öylece içeri dalamam.

Tatlıyla, bir yatırım şirketinde paranın nasıl aktığını oldukça iyi anlıyorum. Collins inekler

Neredeyse benim kadar ve şirketinin iç işleyişi hakkında konuşurken çikolatalı lav kekimizin üzerine eğildik.

İşi hakkında konuşurken gözleri ıslı ıslı ve işini gerçekten sevdiğini söyleyebilirim. Gözlerindeki hayat uzun zamandır görmediğim bir şey ve içimi sıcak bir enerjiyle dolduruyor.

Yemek bittiğinde beni odama kadar geçiriyor ve kapıda bırakıyor.

"Yatmadan önce halletmem gereken bazı işler var ama yarın yata çıkacağız. Umarım sen de bize katılırsın. Bence buna bayılırsın."

Onunla bir teknede olma fikri bile bana o gecenin görüntülerini geri getiriyor. Acaba o da tekrar düşünüyor mudur?

Bana bakıyor. Aramızda bir karış mesafe var ama gözlerinde yaklaşma isteği var. Onunla yatında yalnız kalmak kulağa çok lezzetli geliyor. Onun mükemmel yapılı yetişkin bedeninin bana hükmettiğini ve üzerimde gezindiğini düşünüyorum ve bacaklarımın arasında bir zonklama hissediyorum.

Yutkunuyorum ve kendime beni *kız arkadaşıyla* birlikte gitmeye davet ettiğini hatırlatıyorum. "Bu eğlenceli olurdu," diyorum.

Gölümsüyor ve gözleri kısa bir süreliğine vücudumda geziniyor, yanaklarımın kızarmasına neden oldu. Tatianna'ya hiç öyle bakmamıştı. Aslında, yemek boyunca bırakın birbirleriyle konuşmayı, neredeyse hiç bakışmadılar bile. Onunla mutlu olup olmadığını merak ediyorum. Yani öyle olmalı, birlikte yaşıyorlar. Ama bu Akşam yemekte, en azından onunla mutlu görünmüyordu.

"İyi geceler," dedi.

"Yarın görüşürüz."

Kapıyı kapatıyorum ve başım dönüyor. Sadece ona yakın olmanın verdiği heyecanla nabzım hızla atıyor. Yatağa uzanıyorum ve tavana bakıyorum. Birbirimize verdiğimiz söz konusunda fazla heyecanlı görünmüyor olabilir.

ama beni gördüğüne gerçekten sevinmiş görünüyor. Birkaç gün kalmamın bir zararı olmaz. Yuvarlandım ve çantamı karıştırdım.

-Hâlâ devasa yatağın üzerinde duran dizüstü bilgisayarımı çıkarıp açıyorum.

Belki burada bir iş arayabilirim. Eğer gerçekten Tatianna ile birlikteyse, beni sonsuza kadar burada tutmasını bekleyemem. Bir çıkış stratejisine ihtiyacım var.

Ne olur ne olmaz.

Beşinci Bölüm

Collins

Arabamı marina otoparkına park ediyorum ve rıhtıma doğru ilerliyorum. Tatianna'nın gözleri telefonuna kaymışken, Mia'nın gözleri geniş ve boynu etrafındaki her şeyi görebilmek için eğik.

"Vay canına, bu..." Dudağını çiğniyor, kelimeyi arıyor.

Bunun büyüdüğümüzden çok farklı olduğunu biliyorum ama gözünün korkmasını istemiyorum. "Teknelere karşı bir zaafım var." Ona sırtıyorum ve yorumumdaki çift anlamın ortaya çıkmasını bekliyorum. Yanakları pembeleşiyor ve sikim onun küçük, sıkı vücudunu hatırladıkça istekle zonkluyor.

Minnettarım

aviator tarzı güneş gözlüklerimin kapağına bakıyorum. "Bugün çok eğleneceğiz," diye ekliyorum, toparlanarak.

"Evet." Yutkunuyor ve arkamızda bizi yakından takip eden Tatianna'ya bakıyor, ama son zamanlarda sık sık olduğu gibi telefonunda bir şeylere dalmış.

"Bu o," diyorum, ilerideki beyaz gövdeli şık teknenin suda durduğu yeri işaret ederek. Büyük ama iğrenç değil. Sadece yetmiş feet, aslında bir yat için küçük sayılır. Ancak dört özel kamarada sekiz misafiri ağırlayabiliyor ki bu da benim eğlence amaçlı kullanımım için oldukça büyük.

Personel onu bizim için hazırlamış. Krom armatürler parlatılmış ve güneş ışığında pırıl pırıl parlıyorlar ve ana güvertede şezlongların yastık ve havlularla donatıldığını görebiliyorum. Tatianna'ya bir ve gemiye tırmanıyor. Mia'yı neyin tuttuğunu görmek için arkama baktım. Hâlâ rıhtımda duruyordu, dikkatini kıç taraftaki bir şey çekmişti.

"Mia?" Merdivenlerden inip yanına gidiyorum.

Kıç tarafa, yüzme platformunun hemen üstüne boyadığım mor el yazısıyla yazılmış yazıya bakıyordu.

"Teknene Gremlin adını mı verdin?" diye soruyor sesinde şaşkınlıkla.

Omuz silktim. "Uygun görünüyordu." Teknemi satın aldığımda, birlikte çok güzel zamanlar geçirdiğim arkadaşımın adından daha iyi bir isim düşünemezdim - en iyi arkadaşlarımdan biri

Bir teknede önemli şeyler oluyor. İsmi arkasındaki anlamı kavrayınca gözleri açılıyor ve benimkileri buluyor.

"Hadi gel." Elini tutuyorum ve onu merdivenlere doğru götürüyorum. "Sana etrafı gezdirmek istiyorum."

Elimi sıkıyor ve beni güverteye kadar takip ediyor.

Yatın her santimi onu şaşırtıyor gibi görünüyor ve açıkça sergilediği baş döndürücü heyecana bayılıyorum. Bu ferahlatıcı. En çok büyük ekranı ve rahat uzanma koltuklarıyla sinema odasını seviyor gibi görünüyor. "Amaç yağmurlu günler için ama Güney Kaliforniya'da o kadar az yağmur var ki hiç kullanılmadı. Çoğunlukla güvertede oturuyoruz" diye açıklıyorum.

"Eminim sen ve Tatianna bazen sadece eğlenmek için gelip burada kalıyorsunuzdur, değil mi? Film ve patlamış mısır gecesi. Eğlenceli olurdu."

Kaşlarım çatıldı. "Hayır, aslında hiç yapmadık. O."

Mia'nın şaşkınlığı yüzünden okunuyordu.

Tura devam etmeye karar verdim. Ona yatak odaları çok samimi geliyor, özellikle de

Güvertenin altında son kez birlikte olduğumuzda aramızda bir şeyler olmuştu, bu yüzden sadece işaret edip yürümeye devam ediyorum.

Mia arkamdan geliyor, bakışları her ayrıntıyı yakalamak için her odayı dolaşıyor.

Hayatımda ya da işimde ne olursa olsun, Pazar günlerini hep iple çekmişimdir. Temiz okyanus havası ve mavi gökyüzü ruha iyi gelir.

Ona üst kata kadar rehberlik ettim. Limandan çıkarken rüzgâr yeni yeni esmeye başlıyor. Güverte sohbet için düzenlenmiş çeşitli kanepeler ve sandalyelerle donatılmış, bir tarafta bir jakuzi var ve sonra güneşlenmek için kabarık minderli şezlonglar var. Tatianna çoktan oraya yerleşmiş. Her zamanki gibi üstünü çıkarmış, küçük sivri meme uçları güneşe bakıyor. Geldiğimizi fark edince doğruluyor.

"Bu seni rahatsız ederse haber ver," diyor Mia'ya, çıplak göğsünü işaret ederek. "Bronzluk çizgilerinden hoşlanmıyorum ama istersen örtünebilirim."

Mia dümdüz önüne bakıyor, Tatianna'nın gösterisinden etkilenmemiş gibi görünüyor. "Rahatsız değilim." Mia elbisesini çıkarır

Başının üstünden kendi atletini çıkarıyor ve yemin ederim her şeyi hipnotik müziğin ritmiyle ağır çekimde görüyorum.

Büyülenmiş gibiyim. Mia'nın utanacak hiçbir şeyi yok. Göğsü büyük ve mor bikini üstünün kupları tarafından zar zor çevreleniyor. Eğer o da aynı şeyi yapıp üstünü çıkarmak isteseydi, ereksiyonumun fark edilmemesine imkân yoktu. Şortumun içinde sikimin kıpırdadığını hissediyorum ve içki toplayarak dikkatimi dağıtmak zorunda kalıyorum.

Sikime bakıyorum ve ona küfrediyorum. Bardakları buzla doldururken nefesimin altında "Bugün olmaz, sikik," diyorum.

"O da neydi?" Mia yanıma gelerek soruyor. "Hiçbir şey," diye ısırdım. "Ne içmek istersin?" "Limonatanız var mı?" "Elbette var."

Göğüsler Tatianna'nın kutsanmadığı birkaç alandan biri, ancak bu Mia'nın görkemli, yuvarlak göğüslerine aval aval bakmakta özgür olduğum anlamına gelmiyor. Ama Tanrım, Noel gibi. Gözlerimin göğsüne kaymasını engelleyemiyorum. Yumuşak tümsekler birbirine itilmiş. ve göğüs dekoltesi bol. İstiyorum

yüzümü onların arasına gömüp ıslak öpücükler kondurmak için. Mia'nın mayo giymesi çok seksi. Tatianna'nın manken gibi ince vücuduna, kıvrımsızlığına ve görünür göğüs kafesine alışkırım. Mia'nın dişlerimi geçirmek istediğim yumuşak, yuvarlak bir teni var. Bakmadan duramıyorum ve ona gönderdiğim ateşli bakışların belli olmamasını umuyorum.

"Collins?" Tatianna dikkatimi başka yöne çekerek soruyor.

"Öyle mi?" Sesim gergin ve çok sert çıkıyor. I boğazımı temizleyip tekrar deneyeceğim.

"Bir dilim salatalıkla maden suyu alabilir miyim?" diye sorar.

"Elbette." Bir salatalık almak için mutfağa gidiyorum, Mia'dan uzakta geçirdiğim an için şükrediyorum. Beni neden bu şekilde etkilediği hakkında hiçbir fikrim yok ama kafamı toplamam gerektiğini biliyorum.

Biraz güneşlenmek için yerleşiyoruz, ama bir saat güneşin altında sessizce oturduktan sonra Mia resmen sıkıldığını ilan ediyor ve kendini eğlendirecek bir şeyler aramaya çıkıyor.

İçerideki bir dolapta kitaplar ve masa oyunları var ve bunlardan biriyle dönmesini bekliyorum, ancak on beş dakika sonra güverteye geri döndüğünde

birkaç köpük erişte taşıyordu ve mürettebattan biri
-James, sanırım- teknenin yan tarafına sahip olduğumu bile
bilmediğim dev bir şişme kaydırak bağıyor.

"Umarım sakıncası yoktur ama kaptana yüzmek için
durabilir miyiz diye sordum," diyor Mia.

"Yüzmek mi?" Tatianna ve ben hep bir ağızdan
soruyoruz. Tatianna ayağa kalkıyor ve kaydırığın takılışını
izliyor.

"Evet, tabii korkak değilsen," diye alay ediyor Mia,
eriştelerden birini bana doğru sallayarak.

Ayağa kalkıyorum ve güneş gözlüklerimi çıkarıyorum. "Ben varım."
Yapabilirim

güneşte sadece uzun süre oturabilirim. Genellikle bir saat kadar
sonra ben içeri girip e-postalarımı kontrol ederken Tatianna da
güneşlenerek bronz bir parıltıya kavuştu.

"Cidden o şeyden aşağı mı ineceksin?" Tatianna kaydırığa
küçümseyerek bakarak soruyor.

"Elbette, neden olmasın?" Omuz silkiyorum.

Tatianna tekrar uzanarak, "O dondurucu soğuk suya
girmeyeceğim," diyor. "Siz ikinize iyi eğlenceler." Okuduğu
moda dergisini tekrar yüzünün önüne kaldırıyor.

Yaklaştığımda Mia bir erişteyle kışıma şaplak atıyor.
Dudaklarımdan beklenmedik bir kahkaha dökülüyor. İşte

Onun kişiliğinde çok eğlenceli ve tuhaf bir şey var. Aradan geçen yıllara rağmen hala kendimi unutmamı ve akışına bırakmamı sağlayabiliyor. O her zaman bu yeteneğe sahipti. Bu Annemin vefatından hemen sonra çok yardımcı oldu. Bu neşeye her zamankinden daha çok ihtiyacım vardı ve Mia bunu sağladı. Ve sanırım şimdi de farklı değil. Yaşına göre davranmamasını seviyorum.

"Gel bakalım. Kaydıraftan ilk senin inmene izin vereceğim." diyor.

"İzin ver, ha?" Tek kaşımı kaldırıyorum. Onu kucağıma aldım ve onu kaydırağın tepesinden aşağı indirdim. Bu benim gözümde kaçmıyor. bütün öğleden sonra giydiği şortu çıkardığını fark ettim. Bikinisinin altı üstüne uymuyor. Onlar limon yeşili. Ve kış yanaklarının yuvarlak kıvrımı alttan bakmak oldukça dikkat dağıtıcıdır. "Aşağı in." Ellerimi omuzlarına koyuyorum ve onu sıkıca tutarken eğlenceli bir şekilde itiyorum.

"Yapamazsın." Ağzı çarpık bir sırıtışla kıvrılırken bana ters ters bakıyor.

"Belki de hatırladığın adam kadar iyi değilimdir." "Sen mükemmelsin," diyor, yüzü bir an için ciddileşiyor
An.

Böyle şeyler söyleyemez. Çok kafa karıştırıcı. Dün gece Colton'la yaptığım konuşma beynimde dönüp duruyor. Çocukluğumdan beri Mia'ya aşık olduğuma ikna olmuştu.

"Collins?" diye soruyor, yüzü hâlâ ciddi ifadesini koruyor.

"Burnunu tıka," diyorum ve onu itiyorum.

Mia kaydırdan okyanusa doğru hızla iniyor ve ben su sıçramasını duymadan hemen önce şakacı bir çığlık atıyor.

Sırayla kendimizi şişme kaydırdan aşağı atıyoruz; sırtımızda, karnımızda ve yanlarımızda. Suyu kuvvetle ve kahkahalarla vuruyoruz, yüzüyoruz -ya da onun durumunda, köpek kürekleri

-Merdivene çıkıp tekrar güverteye tırmanmak ve bunu tekrar tekrar yapmak. Sanki daha basit bir zamana geri dönmüş gibiyim. Dünyayı umursamadan yeniden altı yaşındaymışım gibi hissediyorum. İkimiz de titriyoruz ve tuzlu su gözlerimizi yakıyor ama gülümsemelerimiz solmayı reddediyor. Yatta hiç bu kadar eğlenmemiştim. Tatianna ara sıra bize bakıyor, ama onu bize katılmaya teşvik ettiğimde, sırtını güneşlendirmesi gerektiğini söyleyerek sandalyesinde dönüyor.

"Suya son giren çürük yumurta!" Mia sesleniyor ve koşar adım kaydıraktan yüzüstü düşüyor. Dibinde bir şırıltı duyuyorum ve sonra başka bir şey yok. Genelde gülerek çıkar. Midem bulanıyor.

"Mia?" Teknenin kenarından bakıyorum.

Oradaydı, suda ilerliyordu ama yüzünde endişeli bir ifade vardı. Kahretsin. Muhtemelen o şekilde düşerken kendini incitmiştir.

Bir erişte kaptım ve kaydıraktan aşağı ona doğru hızla indim. Suya girip yüzeye doğru yüzüyorum, nefes alıyorum ve hemen ona doğru hızla yüzüyorum. O benden birkaç metre uzağa bakıyordu. "Mia? Ne oldu? İyi misin?"

"Buraya gelme," diye uyarıyor.

Ne oluyor be? "Mia?"

"Ciddiyim Collins."

En güçlü yüzücü o değil ve başının suyun altına düştüğünü gördüğümde onu kollarıma alıp yukarı çekiyorum, erişteyi etrafına sabitliyorum. "Buraya gel. Seni tutuyorum."

"Beni böyle göremezsin."

Ne demek istediğini anlamaya çalışarak aşağıya bakıyorum. Hay sikeyim. Üstünü çıkarmış. Gitmiş. Ve Tanrım, göğüsleri hayal ettiğim kadar muhteşem. Dolgun ve yuvarlak, pembe meme uçları emilmek için yalvarıyor. Sertçe.

"Suya düştüğümde üstüm uçtu. Aramaya çalıştım ama sanırım battı."

Teşekkürler, yerçekimi.

"Hepsini daha önce gördüm tatlım," diye hatırlatıyorum ona.

Yutkunuyor ve koyu renk kirpiklerine yapışan küçük su damlacıklarıyla bana göz kırpmıyor. "Evet, ama o zamandan beri büyüdüm.

o zaman."

"İnan bana, fark ettim."

Omzuma yumruk attı. "Ciddi ol."

"Şu anda yüzde yüz ciddiyim." Hâlâ benden uzaklaşıyor, bir koluyla göğsünü kapatmaya çalışırken diğeriyle kürek çekiyor. "Çırpınmayı bırak Mia. Sadece kendini yoracaksın."

Küçük bir yenilgi sesi çıkarıyor, sonra onu yakınımı çekmem için yeterince uzun süre mücadele etmeyi bırakıyor.

Çıplak teninin benimkine değen sıcaklığına, meme uçlarının sert tepelerinin bana sürtünmesine tamamen hazırlıksızdım.

çıplak göğsüm. Sikime anında farkındalık gönderiyor. Baş belası bütün gün ortaya çıkıp oynamak için fırsat kolluyordu.

Kollarımda çırılçıplak bir kadın olması suyun soğuşuna karşı koyamıyor ve içimdeki sıcak karıncalanmalar beni hızla ısıtıyor.

"İşte böyle. Seni yakaladım." Sesim alçalıyor.

Kollarını omuzlarıma doluyor ve ben de köpük eriştenin yardımıyla bizi kolayca su üstünde tutuyorum.

"İşte böyle. Sadece rahatla." "Özür dilerim."

"Şşş, sorun değil."

Muhteşem yeşil gözleri benimkilere dikiliyor ve kalbinin göğsüme çarptığını hissedebiliyorum. O an beklentiyle ağırlaşıyor. Kollarımda yarı çıplak bir Mia var ve bu pozisyonda en son ne zaman olduğumuzu hatırlamaktan kendimi alamıyorum. Bir yanımda pişmanlık duyuyor. Çok gençti; ona çok sert davranmıştım. Tanrım, yeniden yapmak için neler vermezdim. Hiçbir şeyi bu kadar kötü istememiştim. Kahretsin, bu düşüncenin nereden geldiğini bilmiyorum.

Onu yakınımda tutuyorum ve elimden geldiğince yatın kış tarafına ve yüzme platformuna bağlı merdivene doğru yüzüyorum.

Platforma ulaştığımızda merdiveni tutuyorum ama onun benden kurtulması ya da tekrar güverteye çıkması için acele etmiyorum. Belini sıkıca kavriyorum.

Mia bana tutunmuş, merakla beni izliyor ve ne yapacağımı görmek için bekliyor.

"Sen iyi misin?" diye soruyorum.

Başını salladı. "Beni sen kurtardın. Beni her zaman kurtardın," diye nefes alıyor, ağzı benimkinden sadece birkaç santim ötede.

Bacaklarını belime doluyor ve göbeği ereksiyonuma sürtünerek boğazımdan boğuk bir inilti koparıyor. Gözleri şaşkınlıkla açılıyor.

"Kıpırdama," diye homurdanıyorum.

İsteğimi görmezden gelerek bacaklarını etrafımda sıkıyor, merkezi horozuma en çok sürtünüyor Hayal edebileceğim en sinir bozucu sürtüşme. İçimde vahşi, kontrolsüz bir arzu kükrüyor. Boğazının arkasından küçük bir zevk sesi çıkarıyor.

Tam ona doğru eğildiğimde Mia'nın gözleri kapanıyor. Ağızlarımız aç öpücüklerin telaşında buluşuyor. Tuzlu su tadı var ve dudakları soğuk ama dili açgözlü, ona verdiğim her darbeyi alıyor ve baştan çıkarıcı bir beceriyle eşleştiriyor.

Ellerim onun muhteşem göğüslerini avuçlamak, seksi meme uçlarını çekiştirmek ve iniltisini duymak için kaşınıyor, ama ona tutunuyorum, bırakmaya isteksiz. Bir elim bizi su üstünde tutmak için merdiveni kavıyor ve ağızım onunla kaynaşmış halde kalıyor.

Bana karşı sallanıyor, amının sıcaklığı suyun altında bana sahip oluyor. Ne kadar sert olduğumu hissettiğinde küçük bir zevk çığlığı atıyor. Onun için. Sadece onun için.

"Tanrım, Mia," diye inleyerek ağızımı onunkinden ayırıyorum. Patlayacakmışım gibi hissediyorum.

Onu gördüğüm andan beri tek düşündüğüm dudaklarımı onunakilere değıdirmektir. Gözlerimle buluştuğunda, ikimizin de aynı şeyi düşündüğünü söyleyebilirim. Bunca yıl sonra bile ikimiz de bunu hissedebiliyoruz. Keşfedilmemiş cinsel gerilim aramızda hararetle yanıyor. Asıl soru, bu konuda ne yapacağım?

Altıncı Bölüm

Mia

Öpücük çok doğru, çok mükemmel hissettiriyor. Su soğuk olabilir ama birbirimize bastırduğımızda vücutlarımız sürtünmeden kaynaklanan sıcaklıkla yanıyor. Collins'in sıcak kolları beni sımsıkı tutuyor, ben de göğsümü ve göbeğimi ona doğru itiyorum. Tüm vücudum aşırı ısınıyor ve sanki tek bir varlığın içinde eriyormuşuz gibi hissediyorum.

İşte bu doğru.

Collins bir şekilde uzaklaşmayı başardığında, sanki bizi ikiye ayırıyormuş gibi oluyor.

O kadar telaşlıyım ve o kadar sersemlemiş durumdayım ki, sert ayrılığa rağmen hâlâ ona bakıyorum. Gözleri şehvetime ve ihtiyacıma uyuyor. Yüzünde bir şey arıyorum, birlikte olamayacağımız herhangi bir neden. Çünkü o ve ben çok mükemmel hissediyoruz. Bunu gözlerinde görebiliyorum, o da hissediyor. Aramızdaki bu titreşim, bu cazibe, bu arzu zaman içinde kaybolmadı. Benim çarpan kalbim ve onun nefes nefese kalışı

aramızdaki sıcaklığın hiç azalmadığını, aksine arttığını gösteriyor.

On beş yıl önce, iki meraklı arkadaşlık.

Birbirimizi önemsiyorduk, elbette. Ama burada, bugün.

Daha fazlası. Buraya geleli daha yirmi dört saat bile olmadı ve kendimi ona o kadar yakın hissediyorum ki nasıl geri çekilebileceğimden emin değilim.

Yine de yapmam gerektiğini biliyorum. Yüzü değişiyor ve gözleri tekneye dikiliyor. Güvertede bıraktığımız kız arkadaşını hatırlıyor. Midem bulanıyor ve sanırım Ben de. Eğer şu anda gitmeme izin verseydi, okyanusun dibine batabilirdim. Ölmek istediğim için değil, onsuz yaşayacak enerjim olduğundan emin olmadığım için.

"Onunla mutlu musun?" diye sordum.

Beni hâlâ tutuyor ama merdivene doğru götürüyor.

"Ben..." duraklıyor ve yalvarırcasına bana bakıyor. Ve sonra artık yüzünü okuyamıyorum. Sanki beni dışlamış gibi. "Bilmiyorum." Sanki gerçekten emin değilmiş gibi söylüyor ama onunla ilişkisini bitirmeye hazır olduğundan da emin değil.

İç çekiyorum ve merdiveni tutarak geri dönüyorum. O geri çekilirken suyun soğuğunun beni sardığını hissediyorum ve

Titriyorum. Birdenbire merdivenden yukarı çıkıp ısınmak için acil bir ihtiyaç duydum. Kendimi yukarı çekiyorum. Dişlerim deli gibi gıcırıyor.

Tatianna köşeyi dönmüş ve mürettebat gözden kaybolmuş olsa da, elimden geldiğince üzerimi örtüyorum ve birinin bizim için bıraktığı yeni kabarık havlu yığınınına koşuyorum.

Cidden, bu gemide kaç personel var? Merak ediyorum.

"Mia?" Collins beni takip etti.

Bana doğru yöneldi. Yanık tenli, kaslı gövdesinden su damlıyor. Son bir saattir zevk aldığım ve asla bıkmayacağımı bildiğim bir sahne. Vücudu çok sıkı. Teni yumuşak ama dokunulduğunda sıcak. Bikini altlarımı çıkarıp ona verebilirim. Neredeyse

Geri dönmek imkansız. Ama yapıyorum ve aceleyle tankımı giyiyorum. Aşağılandım. Eğer gerçekten onunla kalıyorsa, artık bedava gösteri yapamaz. Olmaz.

"Özür dilerim Mia," diyor. Güçlü elini nazikçe omzuma koyuyor ve yüzümü ona dönmem için beni yönlendiriyor.

Tekrar onun muhteşem mavi gözlerine bakmak ve daha fazlasını söylemesini beklemek zorunda kalıyorum.

Elini ıslak saçlarında gezdiriyor ve şöyle diyor. "Benim hayatım karmaşık. Küçükken olduğu kadar kolay değil.

Öylece serçe parmağı yemini edip sonsuza dek mutlu yaşayamayız."

Sözleri o kadar canımı yakıyor ki irkiliyorum. Onlara inanıp inanmadığımı söyleyemem ama doğru olmalılar. Çünkü onları her zaman duyuyorum. Ailem bana hep hayalperest olduğumu söyler. Leila çok romantik olduğumu söylüyor. Bu yorumları hep şakacı iğnelemeler olarak algıladım. Ama bunu ondan duymak nedense canımı acıtıyor.

Belki de sonunda bunu kabullenmemin zamanı gelmiştir. Bir damla gözyaşımı siliyorum ve titrek bir nefes alıp başımı sallıyorum. "Evet, biliyorum. Bu bir peri masalı değil; bu gerçek hayat. Siz ikiniz uzun zamandır birliktesiniz." Geri çekiliyorum ve havlumla gözlerimi silerek ona el sallıyorum.

"Öğle yemeği," diye bağılıyor Tatianna köşeden. Collins'in gözleri benimkilere kilitleniyor. "Özür dilerim," diyor.

Ona her şeyin yolunda olduğunu, iyi olacağımı söylemek istiyorum. Ama kelimeleri bulamıyorum, çünkü sanki az önce biri karnıma yumruk attı.

Bunun yerine başımı salladım ve öğle yemeğimiz için bir masanın kurulduğu pruvaya kadar onu takip ettim. Neyse ki Collins oturmadan önce tişörtünü geri çekti. Benim egom

ve hala gözlerimi onu görsel olarak taciz etmekten alıkoymakta yeterince zorlanacağım - o olmasa bile yarı çıplak olmak.

"Menajerim bu hafta benim için birkaç çekim ayarladı. Devam eden bir işimiz yok, değil mi?" Tatianna Collins'e soruyor.

Cevap vermeden önce bana bakıyor. "Uh, hayır. Biz temiziz."

"Ben de sorun olmadığını düşünmüştüm," diyerek önce bana sonra Collins'e gülümsüyor. "Demek istediğim, ikinizin yapacak çok işi var. Bunun için beni yanınızda isteyecek değilsiniz ya. Birlikte biraz zaman geçirebilirsiniz. Bilirsin, Mia'ya iyi bir zaman."

Yüzüm kızarıyor ve sandviçime bakıyorum. Sözlerinin beni sinir krizine ne kadar yaklaştırdığı hakkında hiçbir fikri yok. gülme krizine girdi. Görünüşe göre Collins'le aramızda neler geçtiğinden de haberi yok. Yüzünde en ufak bir Kıskançlık ya da Collins'le olan ilişkisine bir tehdit oluşturabileceğim endişesine dair hiçbir ipucu yoktu. Ve şimdi ona bakıyorum, mükemmel saçları ve güzel yüzüyle - ondan bahsetmiyorum bile Zarif bir bedenin ötesinde.

benim için onu terk etmeyi bırak, beni öpmek isterdi.

Belki Collins haklıdır. Bir peri masalında yaşıyorum ve artık büyüme vakti geldi.

Ayrıca, Collins ve ben daha önce çok iyi arkadaştık, şimdi bunu devam ettirmememiz için hiçbir neden yok. Dün gece internetten birkaç iş başvurusunda bulundum. Eğer bir tane bulabilirsem, yakında onun evinden taşınabileceğim.

arkadaş olayı.

Sanırım.

Collins'le programını netleştirdikten sonra Tatianna bir kez daha kulak kesiliyor ve marul tabağını kemirirken telefonunda kayboluyor. Collins ve beni sessizce birbirimize bakmaya bıraktı. Beni de neden Collins'le bu kadının erkek arkadaşını öpecek kadar cüretkardı. Ben öyle biri değilim. Çoktan alınmış oyuncuların peşinden gitmem ama Collins Drake gibisi de yok. Ve ben onu yıllar önce sahiplendi.

Hissettiğim aşağılanmanın üzerine bir de suçluluk duygusu eklenince yemek yiyebildiğime şaşıyorum ama sandviçimden bir ısırık aldığımda sabahki aktivitelerin beni ne kadar acıktırdığını fark ediyorum.

bana yaptı. Tavuk salatası için hiç de fena değil. Aslında, onu içime çekmeyi başardım. Collins'in izlemekten hoşlandığı bir şey.

Açlık ve dikkat dağınıklığı kötü bir kombinasyon ve dilimi ısırmayı başarıyorum. "Ah," diyorum.

Collins kahkahayı patlatıyor. "Yavaş ol Mia. Dilini ısırıp boğulmanı istemeyiz."

Ona alaycı bir sırıtışla karşılık veriyorum. Ama Collins'in yemek yemediğini fark ediyorum. Lanet Tatianna ve onun tavuk fetişi.

Sessizce birasını yudumluyor ve ben Tatianna'yı unutuyorum.

Bira şişesinin üzerindeki dudaklarını izlemekten kendimi alamıyorum. Bu bana dudaklarının benimkilere sürtünürken ne kadar pürüzsüz olduğunu ve öpüşünün ne kadar buyurgan olduğunu hatırlatıyor. Ağzı çok talepkârdı ve benden istediğini alırken beni sıkıca tutuşunu seviyordum. Ve o anda, suyun içinde beni *istemişti*. Onu hissettim, kaya gibi sert ve daha da büyüktü, hatırladığımdan çok daha büyüktü. Sadece ıslandım Ne kadar büyük olduğunu düşünerek bana doğru itti. Benim için ne kadar sert olduğunu fark ettiğim anda, elimi mayosunun içine sokmak ve onu ellerimde hissetmek istedim. Beni durduran tek şey demirimi bırakma korkusuydu.

onun etrafındaki tutuş. Beni Pasifik'in derinliklerine düşmekten kurtaran tek şeydi.

Collins kafasını kaldırıp gözlerimle buluşmak için tam o anı seçti. Bakışları gözlerimden ağzıma doğru kayarken bakışları için için yanıyor. O da öpücüğü düşünüyor.

Collins beni şimdiki zamana geri çekerek, "Seninle suda çok eğlendim Mia," diyor. Sesi yavaş ve Duygusal. "Uzun zamandır böyle bir şey yapmamıştım." Gözleri parlıyor ve düzensiz bir şekilde gülümsüyor. Vücudum onun sözlerine tepki verirken karnım dönüyor.

Dirseklerimin üzerinde öne doğru eğiliyorum ve ona, tüm bunlara duyduğum arzu başını kaldırıyor. Gözleri benimkilere takılıyor ve bir an için onu ve su aktivitelerimizi ifşa edip etmeyeceğimi merak ediyor. "Her Pazar gününü burada geçirip de yüzmeye gitmemeyi nasıl beceriyorsun anlamıyorum," diyorum tatlı tatlı.

Gözleri yumuşuyor ve rahatladığını söyleyebiliyorum. Onu mutlu görmek çok iyi hissettiriyor.

Öğle yemeğinden sonra Collins, biraz iş yapmak için ayrılmadan önce kendimi evimde hissetmemi söylüyor.

Tatianna ile bronzlaşmayı pek düşünmüyorum. Diğer kadın olmak istemiyorum ama onun en iyi arkadaşı da olmak istemiyorum.

Ya da. Ayrıca, yorgunum. Dün gece iyi uyuyamadım,
garip bir yatak ve her Şey, ve bana kendimi evimde hissetmemi
söylediğine göre, kestirmek için güzel bir yer bulacağım.

Birçok yatak odasından birini aramak için içeri girdim.
Burayı daha küçük bir yat olarak tarif etti ama bana göre çok
büyüktü. Yatak odalarını bulmayı umarak bir köşeyi döndüm,
ama

Mutfağa doğru yürüdüğümde birkaç personelin öğle yemeği için
kendi sandvi lerini hazırladığını görüyorum. Tam  z r dileyip
arkamı d necekken biftek olduğunu fark ediyorum.

"Affedersiniz," diyorum bifteğe bakarak. "Kendime bir
sandviç yapsam sorun olur mu?"

Omuz silkip baŐlarını sallıyorlar, ben de bir adım daha atıp
ekmek alıyorum, buzdolabını açıp ne tür malzemeler olduğunu
görüyorum.

Sandviçi yapmayı bitirdiğimde ikiye bölüp bir tabağa
koyuyorum ve Collins'in çalıŐtıđını bildiğim kapalı oturma alanına
 ıkıyorum. Onu bilgisayarının baŐında, derin bir meŐguliyet
içinde buluyorum, o kadar ki sandviçi yanına koyabiliyorum ve
tam o sandviçi görmek için kafasını kaldırdığında dışarı
fırlıyorum.

"Hey," diye bağılıyor bana.

Kapıya doğru döndüm. "Kusura bakma. Aç karnına çalıştığın düşüncesine dayanamadım."

Anlamalı bir bakışla gözlerime bakıyor. "Teşekkür ederim." Öpücük için mi, Tatianna'ya bir şey söylemediğim için mi, yoksa sandviç için mi teşekkür ediyor bilmiyorum.

"Bir şey değil."

Kocaman bir ısırık almasını memnuniyetle izliyorum. "Neyi sevdiğimi biliyorsun." Şu anda sandviçten bahsettiğinden oldukça eminim ama kızarmaktan kendimi alamıyorum.

Başımı sallayıp gülümsüyorum. Sonra da kestirmek için güzel bir yer bulmak üzere aşağı inin.

Yedinci Bölüm

Collins

Tatianna kucağıma tırmandığında, dizüstü bilgisayarım yanımda tünemiş halde yatakta oturuyordum.

"Önümüzdeki birkaç gece evde olmayacağım," diye fısıldıyor ve ağzını boynuma götürüyor.

"Bu sefer çekim nerede?" Göndermeye çalıştığım e-postayı yazmayı bitirmek için kafasının etrafından bakarak soruyorum.

"Utah'ta," diyor. "Calvin Klein'ın sonbahar koleksiyonu için modellik yapıyorum."

Bir sezon öncesinden plan yapmalarını hep ilginç bulmuşumdur. Kışın ortasında bir sonraki bahar için mayo işi yapıyor ve yazın da kışlık montları modelliyor.

"Sabah işe giderken seni havaalanına bırakmamı ister misin?" diye soruyorum.

Kıkırdıyor. "Hayır. Seyahatimi bu yüzden gündeme getirmedim. Önümüzdeki birkaç gece burada olmayacağım." O

kaşlarını bana doğru oynatıyor. "Ben de biraz istiyorum." Eli aşağıya uzanıyor ve paketimi kavrayıp hafifçe sıkıyor. Yumuşakım ama umurunda değil gibi görünüyor.

Dudaklarını benimkilere yaklaştırıyor ve ben de saygıyla öpüyorum, ama bir şeyler ters geliyor.

"Bu gece olmaz," diyorum ona. Mia'nın hemen koridorun sonunda olduğunu bile bile Tatianna'yla yakınlaşmak içime sinmezdi. "Yorgunum ve bitirmem gereken birkaç iş daha var. henüz."

"Neden bu kadar streslisin bebeğim?" diye soruyor ve parmaklarını şakaklarıma bastırıp hafifçe ovuyor.

"Mm, bu iyi hissettiriyor." Gözlerimi kapatıyorum ve rahatlatıcı hissin tadını çıkarıyorum. Hafifçe ovmaya devam ediyor, ellerini saçlarımda gezdiriyor ve kafa derime masaj yapıyor.

Tatianna'nın dudaklarını tekrar dudaklarıma değdirdiğini ve pelvisinin içime doğru bastırdığını hissediyorum. "Hadi Collins, seks yapmak istiyorum," diye nefes alıyor ağzıma karşı. Dudakları sert ve pratik. Onunla üç yıl çıktıktan sonra bunu neden şimdi fark ettiğimi bilmiyorum.

Sıcak Mia'nın ağzının benimkine karşı hissini hatırlamadan edemiyorum. Dudakları dolgun ve gürdü ve öyle hareket ediyordu ki

benimkiyle kolayca. Güneşten bronzlaşmış kıvrımlarını, burun köprüsündeki çilleri ve ağzına girmeden hemen önce koyu renk kirpiklerine yapışan su damlacıklarını hatırlıyorum. Dili ilk başta utangaçtı, ama ben derinleştirdiğimde Öpüşürken dilimi yaladı ve sonra yumuşak bir çekişle ağzına aldı. Benim horoz sertleşir Hafıza.

"İşte bu bebeğim," diyor Tatianna cesaretlendirici bir şekilde, ereksiyonuma sürtünerek.

Hay sikeyim. Sertleştim ama Tatianna için değil.

Onu kucağımdan indiriyorum ve yataktan kalkıyorum. "Bu gece kendimi iyi hissetmiyorum." Neden ona yalan söylüyorum?

"Neler oluyor Collins?" Gözleri benimkilere dikildi ve kafası karıştı. En son seks yaptığımızda orgazm bile olamadığımı hatırladığını biliyorum. Buna hâlâ bir cevabım yok çünkü o sırada Mia burada bile değildi.

Mia.

Taze bir anı dalgası beynimi doldurdu. Sıkı meme uçlarının göğsümde bıraktığı his, onu suyun içinde tutarken cömert kıcının avuçlarımda bıraktığı his...

Ereksiyonumu düzeltip banyoya giriyorum ve kapıyı arkamdan kilitliyorum.

İki avucumu da traverten tezgâha dayadım,
Doğruca aynaya bakıyorum. *Bu da ne böyle?*
Bana neler oluyor? Koyu mavi gözler bana bakıyor, kayıp ve kararsız görünüyorlar. Hayatımdaki her şey o kadar kesin ve hesaplı ki, bana neler olduğunu anlayamıyorum. Hasta mıyım? Ölüyor musun? Birkaç derin nefes alıyorum ve kendimi rahatlamak için. Geniş banyoda bir uçtan diğerine yürüyerek kafamı boşaltmaya çalışıyorum.

Daha önce, soğuk suyun içinde Mia'nın yumuşak dudaklarını öptüğümde birbirimize verdiğimiz söz aklıma geldi. Bu çocukluk sözü hakkında ciddi bir şekilde konuşmadık ama belki de konuşmamız gerekiyordur. Belli ki ama evlilik fikri delilik. Tanrı aşkına, on yaşındaydık. Evlenemezsin.

Hayatının geri kalanını kiminle geçireceğine beşinci sınıfta karar verirsin. Evlenmek isteyip istemediğimi bile bilmiyorum. Bu kavram üzerinde hiç bu kadar düşünmemiştim. Belki de Böylece Mia'ya bunun neden aptalca olduğunu açıklayabilirim.

çocukluk fantezisi ve bunun neden asla gerçekleşemeyeceği.
Mantıklı düşünmesi gerekecek.

Mermer küvetin kenarına çöküyorum ve ellerimi
saçlarımın arasına sokuyorum. Tanrım, hayatım ne zaman bu
kadar
Karmaşık mı? Üç yıldır birlikte yaşadığım, yatağımı paylaştığım,
hayatıma uyan bir kadın var.
özenle hazırlanmış planlar. Sonra beni tanıyan bir kadın var,
tüm CEO kurumsal saçmalıklarının ardındaki *gerçek* beni.
Hayatımı 48 saat içinde tamamen değiştirdi. Sıcak ve verici biri
ve onun varlığında kendimi daha hafif hissediyorum.
Eğlenceli ve rahat biri, Tatianna'ya hiç benzemiyor. Belki de
burada olması iyi bir şeydir. Beni biraz rahatlatır.

Yatak odasına tekrar girdiğimde, Tatianna yan tarafına
kıvrılmış, mışıl mışıl uyuyordu. Yatağın benim tarafımdaki
battaniyelerini geri çekiyorum ve yanına sürünüyorum. Onu
uyandırıp özür dilemeliyim ama bunun yerine uyumasına izin
verip komodinden telefonumu alıyorum.

Ne yaptığımı düşünmeye bile vakit bulamadan Mia'ya
mesaj attım.

Bugün seninle çok eğlendim.

Ben de eğlendim.

Cevabı neredeyse anında geldi. Koridorun hemen ařađısındaki yatađında yatarken beni dűřűnűp dűřűnmediđini merak ediyorum, bu dűřűnce beni mutlu ediyor.

Sırada ne yazacađımı dűřűnűrken ondan bir mesaj daha geldi.

Bir sűper modelle yataktayken neden bana mesaj atıyorsun?

Belki de bir sűper modelle yatakta ~~ol~~ksanıldıđı kadar iyi bir řey deđildir.

Kız arkadařın hakkında bűyle konuřmamalısn.

Kız arkadař kelimesinin bűyűk harflerle yazılması dikkatimden kařmadı.

Biliyorum.  zűr dilerim, ~~hyarık~~ ediyorum.

Cevap vermiyor. Kafasının içinde neler olup bittiđini merak ederek birkaç dakika bekledim. Acaba bugűn bařkasıyla birlikteyken onu  ptűđűm için benim bir pislik olduđumu mu dűřűnűyor?

Bunun ne kadar sűreceđini merak ediyorum - ben ve Tatianna. řimdiden kendimi ondan uzaklařırken hissedebiliyorum.

Tatianna'yla ilişkimi bitirme konusunda beni korkutan tek şey, o zaman kendimle yüzleşmek zorunda kalacağımın farkına varmak.

Mia ile gelecek. Buna hazır mıyım? Mia ile bir gelecek istiyor muyum?

Sonunda Mia'ya tekrar mesaj atmaya karar verdim.

Beni affediyor musun?

Affediyorum... Ama Collins, verdiğimiz evlilik sözü hakkında...

Midem bulanıyor. Aceleyle bir cevap yazıyorum.

Bu konuyu henüz konuşmayalım.

Tamam.

Sekizinci Bölüm

Mia

Pazar günkü yat gezisi en hafif tabiriyle kafa karıştırıcıydı. Teknesine *Gremlin* adını vermiş. Eskiden beni çok sevdi. Sonra beni suyun içinde öptü. Çok istekliydi, buna çok açtı. Beni çok yakın tuttu. Ve çok sertti. Göbeğimi ona bastırduğımdaki sıcaklığı ve hırıltısını hatırlamak bile cinsel organımı sıkmana neden oluyor. Onun uzunluğunun beni doldurmasının ne kadar iyi hissettireceğini düşünmeden edemiyorum.

Ama sonra beni itti. Tatianna ile kalmak istiyor. Collins hakkında bildiğim bir şey varsa, o da ne isterse onu elde ettiğidir. Onu ikna etmeye çalışmanın faydası yok. Onu seçti ve benim de bununla barışıp yoluma devam etme zamanım geldi.

Saçmalık.

Ertesi sabah Tatianna uçağına yetişti ve Collins işe gitti, beni kocaman evde yalnız bıraktı.

Sonraki birkaç günü daha fazla işe başvurarak geçirdim. Özgeçmişimi sıkılaştırıyor, iş ilanlarının elektronik tablolarını hazırlıyor ve sistematik olarak en iyi fırsatları araştırıyorum. Ekonominin hala zayıf olduğunu biliyorum, ancak iş aramak için sınırsız boş zamanım var ve sonsuza kadar Collins'ten geçinme düşüncesine dayanamıyorum. Ya yenilgiyle eve uçacağım ya da bu yeni başlangıcı gerçekten yapmaya çalışacağım. umutsuzca ihtiyacım var.

On iş başvurusunda bulundum ve diğer on iş için ipucu aldım. Ayrıca bir iş teklifi ya da en azından bir mülakat alacağım umuduyla e-postalarımıdaki yenileme düğmesine basarak kendimi delirttim. Ama o öğleden sonra biraz rahatladım.

Collins beni evinde yalnız bıraktığı için kendini kötü hissediyor olmalı. Çünkü kardeşlerinin sevgilileri Sophie ve Kylie'yi beni dışarı çıkarıp gezdirmeleri için gönderdi.

Normalde kör bir tuzağa düşürölmekten bı kardım. ama evden çıkmak için can atıyorum.

Sophie ve Kylie ile tanışacağım için biraz endişeliyim.

Kendime kaç kez hayatıma devam edeceğimi ve Collins'le hiç şansım olmadığını söylesem de ve kendimi onların benden hoşlanmasını isterken buluyorum.

Colton ve Pace'in ne kadar varlıklı olduklarını yeterince duydum ve klişeleşmiş yüksek sosyete kadınlarıyla -size burun kıvıran türden- birlikte olmalarından korkuyorum. Diğer taraftan, Tatianna'dan daha sıkıcı olabileceklerinden de biraz endişeliyim.

Onlar hakkındaki korkularım hemen yok oldu.

Sophie genç olmasına rağmen tam bir cazibe merkezi. Kylie benim yaşıma daha yakın ve ne kadar güçlü bir kadın olduğu için ona imreniyorum ve hemen iyi arkadaş olacağımızı umuyorum.

Bir bara gidiyoruz ve paramın yetmeyeceğini bildiğim halde sinirlerimi yatıştırmak için ilk kokteylimi yudumluyorum. Tam ikincisini sipariş edecekken içki menüsündeki fiyatları görüyorum. Cüzdanımı gizlice açıp ne kadar param kaldığını sayarken yaşadığım şoku gizlemeye çalışıyorum.

"Merak etme, bu öğleden sonra Collins'te," diyor Kylie.
"Hiçbir şey için ödeme yapmanıza izin vermememiz konusunda talimat aldık." Bana gülümsüyor.

"İsrar ediyorum," diyorum, çünkü karşılayabileceğimden fazla olsa da Collins'e yük olmak istemiyorum.

Sophie gülüyor ve beni başından savıyor. "Biz gerçekten Etrafa saçılan paraya da alışkın değilim. İkimiz de paradan gelmedik. Colton bana her zaman para konusunda endişelenmeme gerek olmadığını söyler; bir şeyler almadan önce sormama gerek yok. Ama yine de tuhaf hissettiriyor, biliyor musun?"

Başımı salladım. Benim de neredeyse hiç param olmadığı için tam olarak bilmiyorum ama ne demek istediğini anlıyorum.

"Zenginlik

Bu adamların etrafında olmak delilik" diyorum. "Collins'in zeki ve azimli olduğunu her zaman biliyordum ama yine de kendileri için ne kadar başarılı olduklarını görmek gerçekten çılgınca."

"Seni Los Angeles'a getiren nedir?" Kylie soruyor.

"İşimi kaybettim," diyorum. Onlara evlilik vaadinden bahsetmek çok özel görünüyor. Onlardan hoşlanıyorum ama onlarla daha yeni tanıştım. Kokteylimden bir yudum alıyorum, bu hikâyeyi tekrar anlatmak için bana güç vereceğini umuyorum. Kovulmanın iyi bir açıklaması yok. Benim hatam olmasa bile, yine de küçük düşürücü.

"Kendimi parasız ve gidecek hiçbir yerim yokken buldum. Sanırım buraya yeni bir başlangıç için geldiğimi söyleyebilirsiniz."

Kylie'nin kaşları çatıldı. Tanrım, hoşuna gitmeyecek bir şey söylediğimi anlayabiliyorum. İçimi bir korku kaplıyor.

Başını iki yana sallıyor. "Ne olmuş yani? Eski dostun Collins'i en zengin Amerikalılar listesinde gördün ve buraya gelip onun sırtından geçinmeye mi karar verdin?"

Gergin kahkahalar, votka limonatanın neredeyse burnumdan fırlamasına neden oluyor. *Kahretsin, yakıyor.* Acıdan gözlerim yaşardı. "Aman Tanrım, hayır. Her şey biraz daha utanç verici ve..." Büzülüyorum ve kızarıyorum, "...belki bundan biraz daha çılgınca." İçkimden güçlendirici bir yudum daha alıyorum.

Sophie ve Kylie sorgulayan bakışlar atıyor, sonra eğilip açıklamamı bekliyorlar.

Bu ikisine gerçekten neden burada olduğumu söyleme düşüncesi beni utandırıyor. Cidden, ben romantik bir aptalım. Neden buradayım? Oh, çünkü en iyi arkadaşım ve ben birbirimize söz verdik, eğer otuz yaşına geldiğimizde ikimiz de bekar olursak, birbirimizle evleneceğiz... Evet, bu kulağa çok çılgınca geliyor. Neden gelmiştim ki? Çünkü dibe vurduğumda

Bana değerli olduğumu hissettiren tek kişiyle birlikte olmak istedim.

Bana bakışlarından, onlara acı gerçeği söylemezsem bana asla güvenmeyeceklerini ya da beni kabul etmeyeceklerini anlayabiliyorum.

Derin bir nefes alıyorum ve onlara hikayemi anlatıyorum. En iyi arkadaşı Collins'e sırılsıklam aşık olan on yaşındaki bir kızla ilgili olanı. Onlara odamda parmağını koluma sokup benimle evlenmek istediğini söylediği anı anlatıyorum. Tüm bu süre boyunca ellerime bakıyorum ve anlatmadığım hikayeyi anlatırken avuçlarımin terlediğini hissediyorum. uzun zamandır kimseye söylemedim.

Bitirdiğimde başımı kaldırıp baktığımda gözleri daha yumuşak ve gülümsemeleri daha hafifti. Onlara söylemenin doğru bir şey olduğunu hemen anlıyorum. Ve onlara söylemek rahatlatıcı. Ben tepkilerini duymak için yanıp tutuşuyordu.

"Hayret," diye iç geçiriyor Sophie. "Bu doğru, çocukları ezelden beri tanıyorsun. Nasıl insanlardı?"

Kylie kollarını önünde kavuşturup daha da eğiliyor. "Evet, büyürken çocuklar nasıldı?"

Geçmişi düşünüyorum. Benim için her şey Collins'le ilgiliydi ama Colton ve Pace'i sorduklarını biliyorum. "Onlar

her zaman birlikte iğrenç olmuşlardır. Üç kardeş bir evde büyüyünce, çok fazla kabadayılık olması kaçınılmazdı. Bazı günler Collins'le oynamaya gelirdim ve ev itiş kakıştan sarsılırdı. Bu kesinlikle deneyimlenecek bir şey." Özellikle bir anımı düşünerek gülümsüyorum. "Bir keresinde Colton ve Pace güreşiyorlardı ve Neredeyse üzerime yuvarlanacaklardı. Collins bunu olduğu gibi gördü ve koşup benimle küçük kardeşlerinin kaba ve yuvarlanan kütlesi arasına kendini attı. Benim kahramanım." Son kısmı yüksek sesle söylediğimi fark ettiğimde yüzüm kızardı. Ama gülümsemeleri solmadı ve meraklı bakışları daha fazlasını anlatmam için yalvarıyor.

"Bazen itişip kakışmadıkları zamanlarda," diye devam ediyorum, "gülme yarışması dedikleri bir şey yaparlardı, en iyi esprileri yapmaya, en komik suratları takınmaya çalışırlardı. Birbirlerini nefes alamayacakları kadar güldürmek için ne yapabilirlerse yaparlardı."

Sophie elini uzattı. "Bekle, Colton ve Pace'i kastediyorsun, değil mi? Collins asla böyle saçmalamaz."

"Ne demek istiyorsun?" Sophie'ye yan gözle bakıyorum. "Genellikle kışkırtan oydu. Pace ve

Colton küçüktü, Collins onları gıdıklama tehdidiyle aptal suratlar yaparak kovalamaya bayılırdı. Kontrolden çıkmıştı."

Bunu söylerken, tanıdığım Collins'i düşünüyorum.

daha gençti. Ciddiymiş gibi davranmayı severdi, ama aptal tarafı ortaya çıktığında, işte o zaman gerçekten parlardı. Bazen beni o kadar çok güldürürdü ki neredeyse işeyecektim.

Collins'i şimdi bunu yaparken hayal etmeye çalışıyorum. Bunu görmek daha zor, ancak dün teknede oynarken gözlerinde o ışıltı vardı. Bir süre için yüksek sesle güldü, en iyi anılarımdan hatırladığım gibi tamamen eğleniyordu.

Sophie gülümsüyor ve sanki bir sırrı varmış gibi etrafına bakınıyor. "Mia, bunu seninle paylaşmam gerekir miydi bilmiyorum ama Colton, Collins'in sana aşık olduğunu söylüyor."

Yüzüm onun sözleri karşısında yaşadığım şoku gösteriyor olmalı ki, "Şaka yapar gibi söylüyor ama söylediklerinde gerçeklik payı olduğunu söyleyebilirim," diye ekliyor. Göz kırpıyor.

Kylie elini sallayarak, "Sen onun için Tatianna'dan çok daha iyisin. Yani, o iyi biri ama sen onu gerçekten önemsiyorum." Kollarını kavuşturuyor ve arkasına yaslanıyor. "Onun hakkında konuşurken bunu gözlerinde görebiliyorum."

Söylediklerini içselleştirmemek için çok uğraşıyorum ama bu neredeyse imkansız. Benim onun hakkında hissettiklerimi onun da hissediyor olması mümkün ve bunca yıldır da öyle, çok harika olurdu. Ama biliyorum ki bu sadece içimdeki romantiğin sonsuza dek mutlu sonuma, peri masalımın sonuna tutunmak için elimden gelen her şeye sarılmasından kaynaklanıyor.

Güneş okyanusa doğru alçalmaya başladığında Kylie beni bırakma zamanlarının geldiğini söylüyor. Eve gitmesi gerekiyor.

Ve aklıma geldi. Benim bir evim yok. Beni Collins'in evine geri götürürken, hala burada ne halt ettiğimi merak etmeye başladım. Collins kararını verdi. Tatianna ile kalıyor. Ben kalmamalıydım. Eve dönüp iş ararken Leila'nın kanepesinde yaşayabilirdim.

Ama bu, burada yaptığımdan daha iyi görünmüyor. Ve en azından burada itibarım yalanlarla lekelenmedi. Yeni bir iş bulma şansım var. En azından şehre bir şans vermenin zararı olmaz.

Ayrıca, Tatianna ile birlikte olmak istediğinden bile emin değilim. Nasıl birlikte olduklarını görüyorum. Onun ne kadar soğuk olduğunu görüyorum.

Ve o da ona yaltaklanmıyor. Geçen gece onunla yataktayken bana mesaj attı. *Onunlayken.*

Kız arkadaşı oradayken ve birkaç ünlüğüne şehri terk etmek üzereyken neden bana mesaj atsın ki?

O gece bana gönderdiği son mesaj hâlâ bende. Çocukluk sözümüzden bahsetmeme verdiği tepki.

Bu konuyu henüz konuşmayalım.

Henüz mi? Ona mesaj attığımda, onu rahat bırakmayı planlıyordum. Ama hala konuşmaya değer bir şeyler olduğunu düşünüyor gibi. Ve bu bana yapıştı. Aslında, bu beni deli ediyor.

Kylie arabayı Collins'in uzun yoluna çekerken, onunla bu konuda yüzleşmeye karar veriyorum. Kendimi Collins ile kız arkadaşının arasına sokma fikrinden nefret ediyorum ama bu belirsizlik içinde onun evinde yaşamaya devam edemem. Tam olarak ne istediğinden emin değilim ama Tatianna'yı istediğini sanmıyorum. Beni istediğinden de emin değilim. Ama bilmem gerek.

Dokuzuncu Bölüm

Collins

Tatianna şehir dışındayken eve gitmemin imkanı yok. Mia ile koca bir evde yalnız mı? *Yok artık.* Bu sadece belaya yol açar ve kendimi bir belaya sokmaya hazır değilim.

böyle bir durumda. En azından daha iyisini bilecek kadar akıllıyım. Beni odanın içinde takip eden iri yeşil gözlerini, ellerim için yalvaran yumuşak kıvrımlarını ve

Her zaman nasıl olduğumla, yeterince yemek yiyip yemediğimle ilgileniyor. Onunla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. Çünkü

Hayatımda ilk kez ne yapacağımı şaşırdım.

İşten sonra Colton'ın evine gittim, o ve Pace kütüphanede bir şeyler içiyorlardı. Colton yakın zamanda bir bilardo masası ve bir bar ekleyerek burayı kendi kişisel mağarası haline getirmiş.

"İşte yaşlı adam," diye gülümseyerek selamlıyor beni Pace.

O ve Colton otuz yaşına bastığımdan beri benimle dalga geçiyorlar. Pace saçlarımda gri olup olmadığını kontrol edecek kadar cesurdu.

son içtiğimizde. *Şerefsiz.*

"N'aber çocuklar?" Deri bir koltuğa gömülerek soruyorum.

Colton bana bir bardak viski uzatarak, "Sen söyle," diyor.

"Mia hâlâ Tatianna ve seninle oda arkadaşı mı?"

Sanki iğrenç bir anlaşılmamış gibi konuşuyor, ama kahretsin, belki de öyledir. Onun hakkındaki düşüncelerim pek masum sayılmaz. Hayır, daha çok onun çıplak teninin benimkine sürtünmesini içeren karanlık fanteziler.

Boğazımı temizleyip "Sorun değil." diye mırıldanıyorum. Ama cevabım çok hızlı olmalı, çünkü Colton'ın saçmalık ölçerini harekete geçiriyor.

Colton gülüyor. "Çok saçmalıyorsun. Ne zaman uyanacaksın ve Tatianna'yla harika seks dışında hiçbir ortak noktanız olmadığını anlayacaksın?"

Hayatın boyunca aşık olduğun kişi burnunun dibinde mi?"

İçkime odaklanıyorum. Colt'a seksin o kadar da harika olmadığını söylemeyeceğim - aslında boşalamıyorum bile. "Pace, sende ne var ne yok?" diye soruyorum.

Colton nefesinin altında küfrediyor, Pace ise benim bariz konu değiştirme çabama gülüyor.

"Kylie'yi hamile bırakmaya çalışıyorum," diyor gururla.

"Hadi canım?" Colton ve ben hep bir ağızdan soruyoruz.

"Siz daha evli bile değilsiniz," diye belirtiyorum.

Omuz silkiyor. "Yeterince yakın. Nişanlandık."

Gülümsüyorum çünkü Pace'in her zamanki halini görmekten nefret ediyordum.

kadınlar konusunda bocalar dururdu. Bir erkek olarak bunu her zaman anlamıştım ama en büyük kardeş olarak onun için endişelenmem gerekiyordu. Kylie'yi bulduğunda, onun sürekli çapkınlıktan aile babasına dönüşmesini izlemek beni rahatlatmıştı. "Onu hamile bırakmakta çok fazla zorlanmayacaksın. Tanrı biliyor ya, yeterince pratik yaptın."

Colton bana dönerek, "Bu kadar kolay kurtulamazsın kardeşim," dedi. Bu dallama beni Mia hakkında konuşturacak.

İçkimden bir yudum daha almaya çalışıyorum ve bardağın tamamını bitirdiğimi fark ediyorum. *Kahretsin*.

Colton bana sırtıyor ve viski sürahisini kaldırıyor. "Bundan biraz daha ister misin?"

Gözlerimi kısıyorum.

"O zaman bizimle gerçekten konuşman gerekecek. Bir yetişkin gibi. Artık bu homurdanma ve kaçma mağara adamı saçmalıkları yok. Bize neler olduğunu anlat," diyor Colton.

"Ver şu lanet viskiyi bana," diye bağıyorum.

Veriyor ve onlara tam olarak ne söyleyeceğime karar verirken kendime sağlıklı bir ölçü dolduruyorum.

Pace koltuğunda arkasına yaslanıp ayaklarını bileklerinden çaprazlıyor ve Colton da rahatlayarak yerine yerleşiyor. İşte başlıyoruz, görünüşe göre paylaşma zamanı.

"Mia ve ben çocukken, otuz yaşına geldiğimizde ikimiz de evlenmemiş olursak birbirimizle evleneceğimize dair birbirimize söz vermiştik."

Colton içkiden boğulacak gibi olur, öksürür ve yüksek sesle kekeler. "Şaka yapıyor olmalısın."

Pace kendi kendine kıkırdar. "Bu çok zekice. Bunu kesinlikle yapmalısın."

İkisinin de cevabı cesaret verici değil.

Benimle dalga geçmelerini bekliyorum.

Mia'nın çocukluk sözünü eğlendiriyorlar, ki bunu yapıyorlar, ama sonra sohbet değişiyor ve ben kadehimi yudumlarken onları bu evlilik sözünün gerçek değerlerini tartışırken buluyorum

bir bardak viskiden sonra. Sonunda Colton şişeyi alır ve odanın diğer ucuna koyar.

"Kahretsin dostum," diyor Colton. "Yarın onunla koridorda yürümek zorunda falan değilsin ama seni tanıyorum. Ne zaman Mia'dan bahsetsen şu sahiplenici 'benim' mağara adamı bakışını takınıyorsun. Tatianna hakkında konuşurken hiç yapmadığın bir şey."

Kendimi bulanık ve kararsız hissediyorum. Ve burada ne kadar uzun süre oturursam o kadar emin olamıyorum. Çocukken evlenme teklifi etmek delilik değil mi? Bu sadece çocukların söylediği aptalca bir şey. Hiçbir anlamı yok. Anlamı var mı? Mia öyle olduğuna inanıyor gibi. Doğum gününden sadece aylar sonra buraya gelmişti. Bu gerçeği düşündüğümde kalbim daha hızlı çarpıyor.

Colton yine Tatianna'yı soruyor ve bu benim tartışmaya hazır olduğum bir konu değil.

Pace, "Açıkçası neden hâlâ onunla birlikte olduğunu anlamıyorum, kardeşim," diyor.

"Cidden dostum, eğer seni mutlu etmiyorsa ondan ayrıl," diye ekliyor Colton.

Bardağımlı dudaklarıma götürüyorum, sanki daha fazla likör ne yapacağıma karar vermeme yardımcı olacakmış gibi. Sandalyemde arkama yaslanıp

ve alkolün beni ısıtmasına izin veriyorum. Mia'yla birlikte hayatımın nasıl olacağını hayal etmek için kendime izin veriyorum. Emin olmak için tehlikeli. Kumral saçları ve yeşil gözleriyle etrafta koşuşturan çocukları, yatta geçirdiğim pazar günlerini, kahkaha ve sevgiyle dolu evimi görüyorum. Bu fikir içimi ısıtıyor. Ya da belki de bu sıcak karıncalanma hissi alkoldendir. Her iki durumda da, sanırım eve gitme vakti geldi.

Pace beni bırakıyor ve kapımın önüne bırakıyor. Tatianna gittiği ve Mia da muhtemelen yattığı için ev karanlık ve sessiz. Yatak odama gidiyorum ve telefonuma bir mesaj geliyor.

Mesaj Mia'dan.

Evde misin?

Evet.

Neredesin? Kardeşlerim.

Başka ne diyeceğimi bilmiyorum, çünkü bütün akşamı onlarla konuşarak geçirdiğimi bilmek garip. hayatımdaki iki kadın hakkında konuşuyorum ve hala nerede durduğumu bilmiyorum.

Kulağa eğlenceli geliyor.

Hayatmla ilgili bazı şeyleri çözmeye çalışıyordum.

Mesajlaşmamıza gerek yok, o burada değil. Mutfakta bulsalımmı? Eski günlerdeki gibi fıstık ezmesini doğrudan kavanozdan yiyebilir ve bunun hakkında konuşabiliriz.

Kalbim kaburgalarımaya çarpıyor. Mia'nın da belirttiğı gibi Tatianna evde değil. Ve şu anda Mia'yı görme fikri içimi özlemle dolduruyor. Ama sarhoşum. Ve alkolün etkisiyle bile bunun kötü bir fikir olduğunu biliyorum.

Kendime güvenmiyorum.

Fıstık ezmesiyle mi?

Seninle.

Cevabının gelmesi birkaç dakika sürdü.

Oh.

Yarın ayık olduğumda konuşmamız gerek.

Tamam.

Sabah uyandığımda, ölü bir fare gibi hissediyorum. boğazımdan aşağı süzöldü ve dükkân açtı. Sert ışığa karşı göz kırpiyorum ve dün gece bu kadar çok içtiğim için kendime lanet ediyorum. Pace'in beni eve bıraktığını ve sonra Mia'yla mesajlaştığını hayal meyal hatırlıyorum.

Mia'yla.

Ona bugün konuşacağımızı söylemiştim.

Derin bir iç çekerek kendimi yataktan kalkmaya zorladım, duş aldım ve giyindim. Bugün cumartesi, bu da demek oluyor ki

ama dün gece tükettiğim alkolle bu mümkün değil.

Aşağıya iniyorum, umutsuzca ve Tatianna'yı mutfakta buldum. "Oh, dönmüşsün." Son zamanlarda aklımdaki her şeyle uğraşırken, seyahat planlarındaki değişiklik hakkında bana mesaj attığını unutmuştum.

Ayak parmaklarının üzerinde yükseliyor ve yanağımdan öpüyor. "Sana bugün döneceğimi söylemiştim."

Ben kahveyi hazırlarken o da bana seyahati hakkında bilgi verdi. Görünüşe göre fotoğrafçıyla çalışmak zordu. Bunda şaşılacak bir şey yok. Tatianna çoğu insanla çalışmayı zor bulur.

Bir şişe suyun kapağını çeviren Tatianna bana döndü. "Ben yokken *Mia*'yla ne yaptınız? Heyecan verici bir şey var mı?"

"Hayır." Sesim sert çıkıyor. Ona Los Angeles'ı gezdirmek için zaman ayıramadığım için kendimi kötü hissediyorum. Biliyorum o da

Çiftçi pazarını ya da plaj ziyaretini seviyorum.

Tatianna ve ben kahvaltıda yan yana oturuyoruz.

Ben tabletimdeki kazanç raporuna dalmışım, o da tırnaklarını küçük ovaler halinde törpölüyor.

Önümüzdeki hafta için takvimimi kontrol ediyorum ve Tatianna'ya yaklaşan seyahatimizi hatırlatıyorum. "Pazartesi günü Paris'e gidiyoruz."

Birden bana döndü. "Ben gidemem. Pazartesi ve Salı günü New York'ta bir çekimim var."

"Sen neden bahsediyorsun? Bu seyahati üç aydır planlıyorduk." Uluslararası bir yatırımcıya kur yapıyordum ve onunla Paris'te yüz yüze görüşecektim; Tatianna ve ben bütün hafta onu ve karısını ağırlayacaktık.

"Üzgünüm ama iptal etmemin imkanı yok," dedi. "Geçen sonbaharda sevimli tüylü çizmelerini gördüğümünden beri bu tasarımcıyla çalışmak istiyordum."

"En başta seyahatimiz için rezervasyon yaptırmamış olsaydın iptal etmek zorunda kalmazdın."

Hayal kırıklığı içinde ofluyor.

"Sana güvenebilmem gerekiyor," diyorum.

"Ve modellik kariyerimi desteklemen için sana ihtiyacım var," diye karşılık veriyor.

"Seni ne zaman desteklemedim ki?"

Bana dik dik bakıyor, gözleri gözlerimi arıyor ama cevap vermiyor.

Konuşmamız henüz bitmedi ama aceleci bir şey yapmadan önce duygularımı kontrol altına almam gerekiyor.

Onuncu Bölüm

Mia

Dünkü içkinin etkisiyle

Dün geceki uyku, bütün sabah uyumayı harika bir seçenek gibi gösteriyor. Tika basa dolu yatakta gözlerim kapalı yatıyorum. Bir bulutun içinde uzanmak gibi. Kollarımı ve bacaklarımı esnetiyorum,

Pürüzsüz çarşafların tenimi okşamasına izin veriyorum. Ne kadar uzanırsam uzanayım yatağın kenarına ulaşamıyorum.

Böylesine geniş bir lüks, zor bir gece uykusuna neden olmamalı.

"Zor bir gece" kelimesi dün gece yaşadığım duygu yoğunluğunu anlatmaya yetmiyor bile. Huzursuzluğun nedenini hatırladığımda gözlerim kırpışarak açıldı. Bu sabah Collins konuşacağımızı söyledi. Sonunda yirmi yıllık evlilik teklifimiz hakkında bir konuşma yapacağımızı varsayabilirim.

Bir yanımla olumlu düşünmek istiyor. Belki de konuşmak istemesinin nedeni beni hayatında istediğine karar vermiş olmasıdır.

hayat. Bu fikir karşısında heyecandan nabzım hızla atıyor, çarşafı çıkarıp duşa giriyorum.

Su güzel ve sıcaktı ve acele etmedim, Kendimi baştan ayağa fırçalıyorum. Eğer benimle birlikte olmak isterse, beni tekrar öpecek mi? Okyanustaki çalıntı öpüşmemizin tüm sıcaklığına ve tutkusuna sahip olacak mı? Koltuk altlarımı, bacaklarımı ve bikini bölgemi tıraş ediyorum. Eğer böyle bir öpücüğü paylaşırsak, daha fazlasına yol açar mı? Onunla tekne de baş başa bir gece daha. Onunla her yerde yalnız kalmak. Nabzım hızla atıyor.

Tabii ki, bu asla o kadar kolay olmayacak. Önce Tatianna ile arasını düzeltmesi gerekecek. Yani belki de Belki de benden Tatianna ile ilişkisini bitirmesi için ona zaman vermemi isteyecek. Yeterince uzun süredir birlikteler ve Tatianna önce hayal kırıklığına uğramayı hak ediyor. Ve yapılacak en doğru şey de bu.

Duştan çıktım ve aşırı kabarık bir havluyla kurulandım.

Ütümü saçlarımda gezdirmeyi bitirdiğimde,
özenle hazırlanmış, *hayallerimin erkeğiyle ciddi bir konuşma yapmaya hazır* görünümümün son *rötuşlarını yapıyordum.*

Diğer olasılık şeytani başını kaldırıyor, midemi soğuk ve kıvrımlı bir dehşetle dolduruyor. Bu daha gerçekçi bir seçenek.

Lanet olası gerçeklik. Bundan nefret ediyorum.

Ama konuşmamızın en olası sonucunun bu olduğunu biliyorum. Bunu zaten söyledi: hayatı artık karmaşık. "Öylece serçe parmağı yemini edip sonsuza kadar mutlu yaşayamayız." Omuzlarımın çöktüğünü hissediyorum ve banyo aynasındaki üzgün yansımama bakıyorum.

Bana üzgün olduğunu ama aramızdaki ilişkinin yürümeyeceğini söyleyecek. Collins bu konuda nazik davranacaktır, çünkü bana karşı hep iyi olmuştur. Ama bunu soracak, çünkü bu çok garip.

-Bir iş bulup en kısa zamanda taşınacağım.

Bana iyi olup olmadığımı soracak.

Bir şekilde başımı sallamaya zorlayacağım. Bir topun içine kıvrılıp ağlamadan önce ondan uzaklaşmayı başaracağım. Collins gelip beni bulacak ve ben de onu her şeyin yolunda olduğuna ikna edeceğim.

Tıpkı yıllar boyunca yaşadığımız tüm küçük kavgalar ve yanlış anlaşılmalara gibi.

Derin bir nefes alıp aynada son bir kez kendimi kontrol ediyorum ve dağınık bir saçımı düzeltiyorum - neden zahmet ettiğimden tam olarak emin değilim

-Collins'i bulmaya gitmeden önce. Merdivenlerden çıkarken.

Gerçekten böyle olmak zorunda mı diye merak ediyorum. Çünkü bunca zaman sonra -bu aptalca sözü yerine getirmek için ülkenin öbür ucuna uçmamın çılgınlığından sonra- gülüp geçebilirdi. Her şey aptalca bir şakaymış gibi davranabilirdi. Ve açıkçası, bundan o kadar utandım ki muhtemelen bunu kabul ederdi.

Ama o gülüp geçmedi. Bu konu hakkında konuşmak istedi. İşte şimdi buradayım, yarı titriyorum, yarı başım dönüyor ve her şey berbat. Koridordan mutfağa gidiyorum, kahvaltısını orada yaptığını biliyorum. Ya beni ezecek ya da henüz bitmediğine dair bana umut verecek.

Seçenek C. Yukarıdakilerin hiçbirisi.

Mutfağa girdiğimde Tatianna'yı çekimden erken dönmüş buluyorum. Kahvaltı masasında Collins'in yanına oturdu. O bilgisayarında çalışırken ben de tırnaklarını törpülüyorum. Hayal kırıklığımı gizlemek için çabalıyorum.

Hay aksi.

Sandalyesinde o kadar dik oturuyor ki, sanki kıcına demir bir çubuk sokulmuş gibi. Ne zaman döndü? Çenem geriliyor, ama gözlerim ondan Collins'e kayınca

Öfke azalır ve yerini endişeye bırakır. Collins bitkin görünüyor. Gözleri kısılmış ve omuzları sanki uyanık olmak acı veriyormuş gibi kamburlaşmış. O da kızgın görünüyor ama ne için, hiçbir fikrim yok. İkisi de içeri girdiğimi duymuyor ve hâlâ işlerine dalmış durumdalar.

"Collins," diyorum.

Başını kaldırıp gülümsemeye çalışıyor ama alnı kırışıyor. Bakışları vücudumun üzerinde geziniyor ve donup kalıyor. Acaba bir şeye mi kızdı, yoksa hazırlanmak için harcadığım ekstra zamanı ve özeni mi takdir ediyor? Kendime bir fincan kahve alıyorum ve karşılarına oturuyorum.

"Sen iyi misin?" diye soruyorum.

Çenesini ellerine dayıyor ve "Dün gece bir, belki de iki viskiyi fazla kaçırdım" diyor.

Dün geceki mesajlaşmalarımızı hatırlayınca yüzüm ısınıyor. Ne dediğini bilmeyecek kadar sarhoş muydu? Kalbim sıkışıyor. Muhtemelen hatırlamıyordur bile. Hepsi mesaj geçmişinde var, demek istiyorum. Bugün konuşmamız gerekiyordu.

Tatianna yukarı bakıyor. "Günaydın Mia. İyi uyudun mu?"

"Evet," diye yalan söylüyorum ve gülümsemeye zorluyorum. "Dönmüşsün."

Önündeki boş kâseyi dürtüyor. "Her şeyi erkenden hallettik. Bir kez olsun." Etrafına bakınıyor. "Başka kesilmiş meyve var mı?" Çalışanlardan birine soruyor olmalı ama burada ona hizmet edecek kimse olmadığını anlıyor ve ayağa kalkıp buzdolabına yöneliyor.

"Unutmadım," diye fısıldıyor Collins, kız kulak kesildikten sonra.

Sözleri içimi umutla dolduruyor ve yüzünde ne düşündüğüne dair bir ipucu arıyorum. Ama ben onu okuyamıyorum.

"Bir saat içinde arka taraftaki palmiye ağaçlarının orada buluşalım," diye ekliyor ve gözlerimin içine öyle bir yoğunlukla bakıyor ki içimde hissediyorum. Aramızdaki gerilim o kadar yoğun ki, bunun çok açık olacağını düşünüyorum ama Tatianna'nın bundan haberi yok.

Kahvesinden bir yudum alıyor, sonra rahat bir sesle şöyle diyor. "Bugün için büyük bir planın var mı?"

"Daha çok iş aramak." Omuz silkiyorum.

Tatianna elinde soyulmuş bir muzla masaya geri gelir. "Belki Collins senin için bir şeyler hazırlar."

Collins bana bakıyor ve gergin havasının bir kısmı dağılıyor. "Tabii. İnsan kaynaklarından Suzanna'ya sorayım, bakalım

senin gibi yetenekli biri için açık." Bunu söylerken kendimi kirli hissetmeme neden olacak şekilde dudaklarıma bakıyor.

Derin bir nefes alıyorum ve titreyerek dışarı veriyorum. "Bu harika olurdu, ama bana öylece bir iş verilmesini beklemiyorum." Dudağımı ısıırıyorum.

Tatianna Collins'e döner. "Biliyor musun bebeğim, benim bazı harika yetenekleri de var." Ağzını açıyor ve bütün muzı içine atıyor. Seksi olması gerekiyordu ama ağzı için çok büyüktü ve boğulmadan çiğnemekte zorlanıyordu.

Gülümsememi gizlemek için kahvemden bir yudum alıyorum. Ama Collins düşünceli bir şekilde onu izliyor, sonra bana bakıp gülümsüyor ve ayağa kalkacakmış gibi iki elini masaya koyuyor. "Seni yalnız yemeğe bıraktığım için üzgünüm ama Tatianna ve benim çıkmadan önce halletmemiz gereken bazı işler var."

"Tabii," diyorum. *İşler mi? Ne işleri? Peki ya konuşmamız ne olacak?*

Ama Collins'in ifadesi boş ve bana hiçbir şey söylemiyor. Poker suratına lanet olsun.

Tatianna'nın yüzü her ikisi için de yeterince konuşuyor. Beni mahveden gözleri her yerde bir delik açıyor.

Collins'in kafasından geçip arkasındaki duvara çarpıyor. Kolunu göğsüne doğru kaydırıyor ve elini boynuna doluyor. I

Arkamı dönmeye çalıştım ama gözlerimin bir tür hastalıklı kıskançlıkla onlara yapıştığını fark ettim.

Ayağ a kalkar. "İş arayışında iyi şanslar. Sonra görüşürüz." Tatianna kalkıp onun peşinden odadan çıkıyor ve beni mutfakta yalnız bırakıyor. Geniş odaya boş gözlerle bakıyorum ve artık aç olmadığımı fark ediyorum.

Yüzüm ısınmaya başladı. Kızgınım.

Bu sabah konuşacağımızı söylemişti. "Bir saat içinde buluşalım" dedi. Eğer bekleyeceğimi düşünüyorsa Kız arkadaşını becerirken etrafta dolanıyor, beni biriyle karıştırıyor olmalı. Sandalyemden kayarak kalkıyorum ve kendimi odama giden merdivenleri hışımla çıkarken buluyorum.

Odama ulaştığımda görüşüm tamamen bulanıklaşmıştı. Kapıyı kapatıp yatağ a uzanırken gözyaşlarımı siliyorum. Kendimi bu kadar hırpalamaya nasıl izin vermiştim? Sophie'nin, Colton'ın Collins'in beni sevdiğini düşündüğünü söylediğini hatırlıyorum. Öyle demek istememişim ama buna tutunmuş olmalıydım. Bilinaltıma sızmış ve bana bir şansım olduğunu, sonsuza dek mutlu olmanın var olduğunu düşündürmüştü.

Sadece o da deęil. Bir řansım olduęunu dűřűnmemi saęladı. Konuřmak için bařka ne sebebimiz var? Eęer ilgilenmiyorsa, konuřacak bir řey de yok demektir, o zaman neden konuřmak istiyor?

Ama bu sorunun artık bir űnemi yok. İhtiyacım olan tűm cevaplar, onun řu anda kız arkadařını beceriyor olması řeklinde elimde. Yoksa neden aniden birlikte yatak odasına çekilme ihtiyacı duysunlar ki?

Ayaęa kalkıp bavulumu buluyorum ve yataęın űzerinde açıyorum. Cevap nihayet kalın kafamdan içeri girmeye zorluyor.

Eve dűnme vakti geldi.

On Birinci Bölüm

Collins

Tatianna'yı üst kata kadar takip ediyorum, konuşmamızı bitirmeye niyetliyim. Muzla yaptığı küçük numara bana buraya her şeyi halının altına süpürmek için geldiğimizi düşündüğünü söylüyor.

Yatak odamıza girdiğimizde kapıyı kapatıp kilitliyorum. Bana dönüyor, gülümsüyor, ne kadar sinirli olduğumu hiç anlamıyor. Sanki daha fazla tartışmayı önlemek ister gibi, Tatianna atletini başının üzerinden çekip şortundan sıyrılıyor.

"Ne halt ediyorsun sen?" diye soruyorum.

"İki gündür uzaktaydım ve şimdi yine ayrılmak üzereyiz. Sanırım bu yüzden Yukarı gel."

Sütyenini açmadan onu durdurdum. "Hayır. Konuşmak istiyorum. Oturun." Yatağı işaret ediyorum ve Tatianna

isteksizce kenarına oturuyor. Az önce çıkardığı tişörtü ona veriyorum ve tekrar giymesini izliyorum. Gözleri ve gülümsemesi kayboluyor. Şu anda onun oyunlarına ayıracak vaktim yok. Dudağını bükmeye ve istediğini elde etmeye alışkın.

"Bu nereye gidiyor Tatianna? Sen ve ben mi?" "Ne... Ne demek istiyorsun?" diye soruyor.

Kafam karıştı.

Daha önce hiç böyle bir soru sormamıştım, geleceğimiz hakkında hiç konuşmamıştık ama sanırım artık zamanı geldi. "Sanırım bu ilişkiyi tartışmamız gerekiyor. Bundan ne istiyorsun? Hedeflerin neler?" diye sordum.

"Hedeflerim mi?" Dudağını çiğniyor. "Bilmiyorum, *InStyle* dergisine kapak olmak, gelecek yıl New York ve Milano moda haftasındaki en büyük defilelerde yürümek."

Hayatımda ilk kez içimde bir boşluk hissediyorum. Her geçen kalp atışında daha da derinleşen ve büyüyen bir delik. Paris seyahatimiz için rezervasyon yaptırmaması, onun öncelikler listesinde yer almadığım gerçeğini pekiştiriyor. Gelecekteki hedefleri benimle, bizimle ilgili hiçbir şeyden bahsetmiyor ve sadece kendini içeriyordu. Tipik bir Tatianna, ama bu gerçekten canımı sıkmaya başladı.

beni rahatsız ediyor. Geleceğe dair hiçbir beklentisi yok ve benim durumumdaki çoğu bekar bu beklentisizlikten hoşlanabilirken Sözlere, bağıllık anlaşmalarımız yok, artık yokmuş gibi hissediyorum. Bensiz yaşayamayacağını ve bana ihtiyacı olduğunu söylediğini duymak istiyorum. Birkaç yıldır birlikteyiz ve aramızdaki şeyler bu kadar sıradan olmamalı. Seni seviyorum bile demedik. Uzun sarı saçlarının neredeyse beline kadar düşüşünü, badem şeklindeki mavi gözlerini ve boyalı kırmızı dudaklarını gözümün önüne getirerek ona bakıyorum. Onu önemsiyorum, ona bir zarar gelmesini hiç istemem. Ancak, hissetmem gerektiği kadar güçlü hissetmediğimden endişeleniyorum. Onu sevip sevmediğimi şimdiye kadar anlamam gerekecek kadar uzun süredir çıkıyoruz.

Mia bana baktığında, aramızda üç yıllık kız arkadaşım ile aramdakinden daha fazla sıcaklık ve duygu hissediyorum. Ve Mia hayatıma geri döneli sadece birkaç gün oldu. Bunun farkına varmak içimde bir şeylerin kıpırdanmasına neden oluyor. Tatianna ile aramızda oluşmakta olan bu kopukluk yüzeye çıkıyor ve dikkat istiyor. Daha fazlasını istiyorum. Çok daha fazlası. Yani, bundan daha fazlası olmalı, Değil mi? Mia'nın umut dolu gözleri bana öyle olduğunu söyledi.

onu kucaklayacak kadar. Dikkatim işimi büyütmeye odaklandığı için son birkaç yıldır hayatım duygudan yoksundu ve evet, yatağımı paylaşacak sıcak, istekli bir kadınla ihtiyaçlarımı karşıladım, ama gerçek bir yakınlıktan yoksundu.

Tatianna dudaklarını bükmüş beni izliyor, belli ki aklımı kaçırıp kaçırmadığımı merak ediyor. Anlamıyor. O da beni anlamıyor. Bunun için kendi dışına bakması gerekir ki bunu asla yapmaz.

Mia bu sabah mutfaktaki gergin ruh halimi hemen fark etti ve bana iyi olup olmadığımı sordu. Suçu dün geceki viskiye attım ama gerçek şu ki, o hayatıma girdiğinden beri, düpedüz günahkâr görünüyordu, başım dönüyordu.

Tatianna'dan birkaç adım ötede yatağa oturdum ve elini tutmayı düşündüm, ama biz gerçekten el değiliz onun yerine avucumu enseme gezdiriyorum.

"Bak, Tatianna..." Başladım ama ne diyeceğimi bilemedim. Hayatımda ilk kez. Ona ne istediğimi söylemem gerekiyor. Sorun şu ki, bunun ne olduğunu bildiğimden emin değilim.

Önümüzdeki hafta farklı kıtalarda olacağız, belki de şimdi bir ara verip bu ilişkinin geleceğini düşünmenin tam zamanıdır. Bunu nasıl karşılayacağı hakkında hiçbir fikrim yok ama yapılması gerekiyor.

"Bu hafta ikimizin de ilişkimiz ve ne istediğimiz hakkında düşünmemizi istiyorum. Paris'ten döndüğümde geleceğimiz hakkında bir karar vereceğiz."

"Neden bu kadar iç karartıcı geliyor?" diye soruyor.

"Sence de üç yıllık bir ilişkiden sonra çıkarken, bunun nereye gittiğini hiç incelemedik mi?"

"Seninle olmaktan hoşlanıyorum," diyor,
yumuşatmaya çalışarak
her şey bitti. "Neden iyi bir şeyle uğraşalım ki?"

Ama bu artık iyi bir şey değildi, en azından benim için.
Ama ilişki durumumla ilgilenmek
Mia'yla birlikte geleceğimle yüzleşmek zorundayım. Buna hazır mıyım? Kahretsin, o bir arkadaş ve bunu mahvetmek istemem.
Ben olsam
Nereye ve kiminle gittiğimi düşünmek için bu haftaya kesinlikle ihtiyacım vardı. Üç yıllık kız arkadaşımınla evlenmeyi hiç düşünmedim bile ve Mia bir haftalığına hayatıma geri döndü ve sırf onu burada tutmak için her şeyi yeniden düzenliyorum.

Bu çok şey anlatıyor.

"Mia'ya Paris'te bana katılmasını teklif edeceğim," diyorum.

"Onunla ilgili endişelenmem gereken bir şey yok, değil mi?" Tatianna gözlerini benimkilere dikerek soruyor.

Kafamı sallıyorum, beynimden geçenleri kelimelere dökemiyorum.

Tatianna yataktan kalkıyor ve yaklaşıyor. "Biz Birlikte iyiyiz, Collins. Öyle olduğumuzu biliyorsun." Aşağı uzanıyor ve kasıklarımı tutup hafifçe ovuyor. Aletim tepki vermiyor.

"Yapma," diye uyarıyorum.

Başını sallıyor. "Bu haftayı değerlendir ve istersen her şeyi düşün. Ama döndüğünde burada olacağım." Eli sikimin etrafında kıvrılıyor, hafifçe sıkıyor. "Ve sakın buna dokunmasına izin verme."

Yataktan kalkıyorum ve söyleyecek başka bir şey olup olmadığından emin olamadan öylece duruyorum.

Tatianna saçlarının uzun bukleleriyle oynuyor ve Ona aldığım elmas bilezikler kolunda şıngırdıyor. Hiç de üzgün görünmüyor.

"Gidip Mia'yla konuşmam gerek," diyorum ve kapıya yöneliyorum.

On İkinci Bölüm

Mia

Uçak bileti ve Collins'in evine taksiyle gitmek dışında, buraya geldiğimden beri hiçbir şey satın almadım. Peki neden lanet çantam kapanmıyor? İki kolumu da bavulumun üstünü kapatıyorum ve tüm ağırlığımı ona veriyorum ama fermuarın dişleri arasında hâlâ birkaç santim var. Bu şeyi asla kapatamayacağım.

"Kahretsin," diyorum yüksek sesle ve çantayı tekrar açmak için arkama yaslanıyorum.

Tam tepesinde eski hatıra defterim duruyor. Kalın, fotoğraflarla, kupürlerle ve diğer hatıralarla dolu. Yerleştiriyorum çantamın yanına koydum ve karıştırdım. Çocukluğumdan hatıralarla dolu. Collins'le olan arkadaşlığımın bir tarihi olmasını hiç istememiştim ama şimdi öyle olduğunu görüyorum. O kadar uzun zamandır en iyi arkadaşlık ki sanırım bu mantıklı. Collins ve benim panayırda şakalaştığımız fotoğraflar, Altı yaşında.

Collins ve ben ailesinin havuzunda kığımızla gülerken, sekiz yaşındayken.

On        yaş g n m için satın aldığı ilk canlı konserimizin bilet ko anları.

Lavanta rengi gelinliğin fotoğrafı. Fotoğrafa bakarken duraksadım. Çok zarif bir elbise, ipek ve biraz dantel.

Artık bunların hiçbir önemi yok. Bütün bir tarih silindi. Çünkü Collins'in benimle konuşacak vakti yok. Süper model kız arkadaşını becermeden kahvaltıyı bile bitiremiyor. Belli ki umurunda değil, o zaman ben neden umursayayım?

Kitabı kapattım ve aptal şeyi kapıya doğru fırlattım ama iskaladım. Bir *vınlamayla* duvara çarptı, sonra yere düştü. yere. Yatak odasının kapısı pat diye açılır ve Collins endişeli bir ifadeyle başını içeri uzatır. "Mia?" dedi. " zg n m, az önce dışarıdaydım ve yüksek bir ses duydum." Kapıyı sonuna kadar açtı ve bana baktı.

Kollarımı kavuşturmuş, yatağın üzerine oturmuş, yerde duran karalama defterine bakıyorum. Bakışlarımı takip ediyor, sonra tekrar bana bakıyor ve odanın içine doğru bir adım atıyor.

"Sorun nedir?" Bavuluma doğru bakıyor. "Gidiyor musun?"

Dudağımı ısıyorum, ona kızmaya hakkım olmadığını biliyorum. Yine de kızgıyım. "Tatianna'yla eğlendin mi?" Deli bir kız gibi konuştuğumu fark ederek ama umursamadan soruyorum.

Çünkü konuşmamız gerektiğini söyleyen oydu. Yani şimdi hazırım. Her şeyi ortaya dökelim. *Konuşalım*.

Bir an için düşünceli görünüyor. "Sen ne...? Mia, sence ben sadece... Tatianna ile mi?" Bunu söylemeye cesaret edemiyor ama söylemesine de gerek yok.

Gözlerinde ne düşündüğümü bildiğini görüyorum. Yüzündeki ifadeden Tatianna'yla az önce seks *yapmadığını* da anlayabiliyorum. Öfkeli hissetmekten kendimi aptal ve pislik gibi hissetmeye geçiyorum.

Ellerimle yüzümü kapatıyorum. "Collins, özür dilerim. Berbat durumdayım."

Atılmış karalama defterimi alıp yanıma taşıyor ve yatakta yanıma oturuyor. "Aptal Gremlin." Omzuyla beni dürtüyor. "Her zaman hayal gücünün çılgınca çalışmasına izin veriyorsun."

Bacak bacak üstüne atıyorum ve yatakta ona dönüyorum. "Elimde değil. Ne zaman birlikte olsak, sanırım kendimi biraz kaptırıyorum."

Kıkırdıyor ve elimi tutuyor. Dokunuşu koluma kadar sıcaklık gönderiyor. "Birlikte olduğumuzda etkilenen tek kişi sen değilsin." Ağzıma bakıyor, sonra bakışlarımla buluşuyor. Dudaklarımı yalıyorum. Sadece birkaç santim uzakta ve sanırım beni öpmek üzere. Eğilip aradaki mesafeyi kapatmasını istiyorum ama o gözlerini zorla kapatıyor ve derin bir nefes alıyor. Gözlerini açtığında benden biraz uzaklaşıyor ama elimi bırakmıyor, onun yerine sıkıyor.

Devam etmeden önce bir süre bekliyor. "O gün seni suda öptüğüm için özür dilerim."

"Neden?" Bildiğim halde soruyorum.

"Öpücükten zevk almadığımdan değil." Sesi alçalıyor ve o anı yeniden yaşayıp yaşamadığını merak ediyorum. "Sadece senin için adil olduğunu düşünmüyorum. Tatianna'yla birlikteyim."

Sözleri bana çarptığında bir acı hissediyorum.

"Anlıyorum." Başımı salladım ve elini bıraktım. "Artık Tatianna sende. Ben süper model değilim ve eğer bunu istiyorsan, onunla rekabet edemem."

Ayağa kalktım ve giysilerimi yeniden katlamaya başladım.

Kesinlikle gitme vakti geldi.

"Hey, toplanmayı bırak." Beni durdurmak için ellerini benimkilerin üzerine koydu. "Nereye gidiyorsun?"

"Bilmiyorum," diyorum. Ama toplanmayı bıraktım.

"Tatianna ile ilişkiye gelince, onunla hala aynı şeyleri isteyip istemediğimizden emin değilim. Az önce bir konuşma yaptık.

nereye gittiği hakkında." Elini ensesinde gezdiriyor. "Biraz zamana ihtiyacım var ve her şeyi enine boyuna düşünmeliyim."

Onun sözleriyle bir umut ışığı hissettim. Collins'in Tatianna'dan ayrılması, bekâr olması fikri, heyecan verici olmalı. Ama gözlerine baktığımda bunun onun için zor olduğunu görüyorum. Onu terk etmeye hazır değil ya da ne istediğinden emin olamadığı için hayal kırıklığına uğramış olabilir. Her iki durumda da, onun mutsuz hali bu haberdan zevk almama izin vermiyor. En azından çok değil.

"Ama sözümüz hakkında." Kaşları çatılıyor ve ben bilmek için nefesimi tutuyorum ama aynı zamanda dehşete düşüyorum. "Sadece emin değilim..." Sözünü kesiyor. Ama cümleyi bitirmesine ihtiyacım yok. Ne dediğini biliyorum.

"O zaman neden bu konuyu tekrar açıyorsun?" diye soruyorum. "Konuşacak ne var ki?"

Yaklaşıp elime uzanıyor ama sonra vazgeçiyor. "Burada olman, Mia, aniden hayatıma geri dönmen. İşlenmesi gereken çok şey var. Ve evlilik..." Nefesinin altından küfürlü bir ses çıkarıyor.

"Sorun değil," diye araya giriyorum. "Aptalca bir çocukluk sözüydü. Bunun hiçbir anlamı yok." Sesim titriyor Son sözleri söyledikten sonra hızlı bir nefes çekiyorum. Onun önünde ağlamama izin vermeyeceğim.

Bu sefer elimi tutuyor ve avucunu benimkine bastırıyor. "Gremlin?"

Gözlerimi onunkilere kaldırıyorum.

"Hiçbir yere gitmeni istemiyorum. Seni bir kez on beş yaşımdayken kaybettim ve tekrar gitmene izin vermeye hazır değilim. Kal. Lütfen kal. Ne kadar istersen. İhtiyacın olduğu sürece."

"Ama Tatianna'yla garip olmaz mı? Garip olduğunu düşünmez mi?"

"Sen benim en iyi arkadaşımsın Mia. Burada olmanın tuhaf bir tarafı yok. Ayrıca, burası benim evim. Kimin ne kadar kalacağına ben karar veririm." Mia'ya bakarken gözlerini kısar.

ve beni kolumdan drtt. "İstediğin kadar kalabilirsin."

"Peki," diyorum. Dudaklarımnda bir gülümseme beliriyor. Beni bu Şekilde drtemez, o zaman yaptiğı gibi...

Konuşmamızın gidiŐatından memnun değilim ama gitmemi istememesi de bir Şeydir. Ve dürüst olmak gerekirse, hala gidecek başka bir yerim yok, bu yüzden de rahatladım.

"Güzel," diyor. "Bavulunu boŐaltma. Pazartesi günü benimle Paris'e gelmeni istiyorum. Tatianna vazgeçti ve ben zaten iki kiŐilik seyahat planları yaptı." Bunun planladiğı bir iŐ gezisi olduğunu ve onun bir çekimi olduğunu ačíklıyor. Son dakika iptalinden bahsederken gözleri kızgınlıkla doluyor. Ona ne kadar az saygı duyduğunu görmek sinir bozucu.

Onaylamak için başımı sallamam sadece bir saniye sürüyor. "Paris mi? Tabii ki." Onun için her Şeyi yaparım ve beni bedava bir seyahatle Avrupa'ya gitmeye ikna etmek pek de zor olmadı.

"Bu nedir?" Karalama defterimi kucağına çekip açtı. Yumruğunun içine kıkırdıyor, gözleri ısınıyor. "*Gremlin Dosyaları*"nın hâlâ sizde olduğuna inanamıyorum. Çok sevindim.

Bunu sen getirdin." Karalama defterime taktığı bu aptalca isim karşısında yüzüm kızardı. Yanına oturuyorum ve o da sayfaları karıştırırken görebileceğim şekilde eğiliyor. Kolu koluma değiyor ve dokunuşundan gelen sıcaklığın tadını çıkarıyorum. Kendime bu dokunuşun masum olduğunu söylemeye çalışıyorum.

Çocukken çok iyi arkadaşlık, yine sadece arkadaş olabiliriz. Ama bedenim onunkinin yanına doğru eğildiğinde, burnumu onun çene çizgisi boyunca sokmak istememde sadece arkadaşça bir şey olmadığını biliyorum ve kokusunu içimize çekiyoruz.

Her yeni sayfada, geçmiş ve tüm harika anıları hatırlayarak soluk soluğa kalıyor ve gülüyoruz.

İlk konserimizin bilet koçanlarının olduğu sayfada duraklıyor. "Bu en iyi gösteriydi. Bu kitap harika. Ödünç alabilir miyim?"

"Tabii." Omuz silkiyorum.

"Bak, işle ilgili birkaç şeyi halletmem gerekiyor ama Paris'e gelmene çok sevindim." Dışarı çıktı ve kapıyı arkasından kapattı.

Ben de gideceğim için mutluyum.

Yapılacak en doğru şeyin ona Tatianna ile olan ilişkisini düşünmesi için zaman tanımak olduğunu biliyorum. Ama

Paris gibi romantik bir şehirde onunla baş başa bir hafta geçirmek? Baştan çıkarma neredeyse ezici olacaktır.

On Üçüncü Bölüm

Collins

Paris'e vardığımızda Mia'nın yüzündeki sevinç inanılmazdı. Şekerci dükkanına girmiş küçük bir çocuk gibi, gözleri kocaman ve ağzı aptalca bir sırıtışla kıvrılmış. Yardım edemem.

onun heyecanına kapıldım, kendi ruh halim

Buraya birçok kez gelmiş olmasına rağmen. On iki saatlik bir uçuştan sonra bile enerji dolu ve keşfetmeye hazır.

Şoför havaalanından şehre giden otoyolda ilerlerken "Önce nereye gidiyoruz?" diye soruyor.

"Otel." Ona kıkırdıyorum. "Bavullarımızı bırakırız, sonra da sana etrafı gezdiririm diye düşünmüştüm, ama biz birkaç saat içinde bir iş yemeği var." "Tamam."

Buraya gelirken uçakta ona Pierre ve yönettiği başarılı Avrupa firması hakkında her şeyi anlattım. Pierre'i yanıma almak istiyordum.

ve bunun ona neden fayda sağlayacağını göstermem gerekiyor.

Ama önce ben

onu kazanmanız gerekiyor. Fransızlar iş söz konusu olduğunda çok daha ilişkiseldir. Her önüne gelenle yatağa girmezler.

Karısının adı Adele.

Mia'nın onu mutlu ve meşgul tutması gerekiyordu. Mutlu eş, mutlu hayat, hepsi bu. Biliyorum ki bu gece ikimiz de ama şimdilik tur rehberi rolünde onu şımartmaktan mutluluk duyuyorum.

Otele varıp gösterişli mermer lobiye adım attığımızda Mia'nın gözleri zarif tabloların üzerinde geziniyor ve ince döşemeli mobilyalar. Görevli klavyede bir şeyler yazarken check-in bankosunda durup bekliyorum.

"Mösyö, talep ettiğiniz lüks kral dairesi hazırlandı. Belboy valizlerinizi yukarı getirecek."

Kahretsin. Asistanım benim için oda ayırtmış ve Tatianna aylar önce, tabii ki sadece bir oda ve bir yatak. "Aslında daha büyük bir süite ihtiyacım var, iki yatak odalı bir şeye."

Monitöre bakıyor ve tekrar yazmaya başlıyor. "Üzgünüm ama şu anda tamamen doluyuz." Kaşlarını çatıyor.

"Tamam, o zaman sadece iki yataklı normal bir oda?"

Başını sallıyor. "Rezerve ettiğiniz süitten başka yerimiz yok." O da açıklıyor ki

Bu hafta büyük bir moda kongresi var ve otellerin çoğu dolu.

Başka bir otel aramayı düşünüyorum, şehir dışında bir otel, ancak toplantılarımın hepsi iş bölgesinde olacak, Bunun aptalca olduğunun farkındayım. Mia ve ben yetişkiniz. Bir odayı paylaşmamız sorun olmaz. Kahretsin, küçükken hep yatıya kalırdık.

"Peki," diyorum görevliye. "Lütfen çantalarımızı yukarı gönderin."

Mia'yı odanın en ucunda yağlıboya bir tabloya hayran hayran bakarken buldum.

Lobi.

Yaklaştığımda "Renkler harika," diyor. Her şeyden

böylesine basit bir keyif alabilmesine bayılıyorum. I

Tatianna ile burada olsaydım, muhtemelen

Odamızın tam olarak hazır olmadığından ve burnunun telefonuna takılı kalacağından şikayet ediyordu.

"Bazı haberlerim var," diyorum, elimi sırtına koyarak onu asansöre doğru yönlendiriyorum.

"Neymiş o?"

"Rezervasyon aylar önce asistanım tarafından yapıldı ve şu anda otel tamamen dolu."

Kaşları yukarı kalktı. "Yani? Söyle bakalım Collins." "Bir yatağı paylaşmaya ne dersin?"

"Oh." Gergin bir kahkaha attı ve bir adım geriledi, elleri asansörün içindeki korkuluklara dolandı, sanki dik durmak için desteğe ihtiyacı varmış gibi.

Cevap vermeye fırsat bulamadan bizim katın kapısı açılıyor. Sessizce odaya doğru yürüyoruz ve ben anahtar kartını kapının yanındaki yuvaya yerleştiriyorum.

"Her şey yoluna girecek," diye onu temin ediyorum ve önümden girmesi için işaret ediyorum.

"Elbette," diyor.

Midem düğümleniyor, çünkü kapı kapandığı ve Mia'yla yalnız kaldığım anda tek yapmak istediğim onu yatağa atıp gün ışığında öpmek. Belki de uçaktaki yakınlığımızdan, uyurken başını omzuma yaslayışından ya da

Ona hakkım olandan daha yakın ve bağılı hissediyorum. O benim değil. Ama kahretsin, sıcak ağzını ağzımda ve yumuşak vücudunu ellerimde hissetmek istiyorum.

Kahretsin.

Anılar beynimde uçuşuyor, ilk kez seks yaptığımızda vücudunun benimkinin altında nasıl hissettirdiği, dar amının bana nasıl sıcak bir eldiven gibi oturduğu... Hiç kimse onun kadar iyi hissettirmemişti. İlk seferimiz olmasına ve biraz garip olmasına rağmen, yine de en iyisiydi, çünkü sadece fiziksel değildi, hayat değiştiriciydi, gizli gündemleri olmayan tek bir kişiyle, sadece gerçek hisleri olan iki kişiydi, birbirlerini keşfediyorlardı. I

böyle bir şans için adam öldürürdüm.

Kapının çalınması kötü düşüncelerimi bölüyor ve bavullarımızı teslim eden görevliye bahşiş veriyorum.

Boğazımı temizleyerek temizlikle ilgili bir şeyler mırıldanıyorum ve banyoya gidiyorum.

Tanrım, bütün bir hafta boyunca Mia'nın yanında uyuyarak, onun pembe ve nemli bir şekilde ortaya çıkışını izleyerek nasıl hayatta kalabilirim?

duştan, uykuya dalarken çıkardığı sesleri dinlemek, kokusuyla çevrili olmak...

Ellerimi yüzümde gezdiriyorum. Kendimi garip bir ergen gibi hissediyorum. Bu yüzden aklıma gelen tek şeyi yaptım. Bir fısıfıs vücut yıkama suyu kaptım ve kendimi becermeye başladım.

Elim bir aşağı bir yukarı kayıyor ve sıcak su sırtıma vuruyor. Gözlerimi kapatıp kendimi o anın içinde kaybediyorum ve yumruğumu hevesli vuruşlarla sikimin üzerine indiriyorum. Mia'nın yuvarlak kışını ve yemyeşil göğüslerini hayal ettiğimde o kadar sert boşalıyorum ki boğazıma dolan iniltiyi bastırmak için savaşmak zorunda kalıyorum.

Beyaz bir havluyu kalçalarımın dolayarak banyodan çıktığımda, Mia önünde Paris haritası açılmış yatağın ortasında oturuyordu.

"Rotanı mı çiziyorsun?" Bavulumu kaparak soruyorum.

Başını kaldırıp soyunmuş halimi görüyor ve gözleri şaşkınlıkla açılıyor. "Uh-huh," diye mırıldandı.

"Kusura bakmayın, banyoda giyinirim, sadece kıyafetlerimi almam gerekiyor."

Üzerimi değiştirdikten sonra gün ışığına çıkıyoruz, Mia kameralı telefonu ile her katedralin ve çeşmenin fotoğrafını çekiyor ve heyecanla şehrin ne kadar şirin olduğundan bahsediyor.

arnavut kaldırımli sokakları ve kafeleri vardır. Onun içinde rahatım

ve bu akşamki büyük toplantıdan önce rahatlayabiliyorum.

Bir pastanede durduk ve ona bir kahve ve Çikolatalı kruvasan, Fransızca sipariş, daha önce milyonlarca kez yaptığım bir şey, ama Mia'nın her iki kaşını da kaldırma şekli, aya uçuğumu sanırsınız.

"Neden okulda Fransızca dersi almadım ki?" diyor. "Kulağa çok zarif geliyor."

Sonra dişlerini lapa lapa hamur işine batırıyor. ve çiğnerken inliyor. Tatianna'nın asla yapmayacağı bir şey.

"Tanrım, şunun tadına bak!" diyor böreği bana doğru iterek.

Kıkırdıyorum, ama onu eğlendirmeye karar veriyorum, ikramın diğer tarafını ısıyorum. "Kahretsin, bu çok güzel."

Küçük gezintimizden sonra, akşam yemeğinden önce fazla zamanımız yok, bu yüzden otele geri dönüyoruz. Gece kıyafetlerimizi değiştiriyoruz ve Mia banyodan çıktığında neredeyse lanet dilimi yutacaktım.

"Bu iyi mi?" diye soruyor.

Üzerinde yere kadar inen straplez siyah bir elbise var. Alt kısmı bol ve salaş ama üst kısmı vücuda oturuyor ve mütevazı göğüs dekoltesi daha fazlasını görmek istememe neden oluyor.

"Sorun değil," diye bağıyorum. Çenemi sıkıyor ve kendimi ayarlama dürtümle savaşıyorum.

Kaşlarını çatıyor ve elini kumaşın üzerinde gezdiriyor.
"Değiştirebilirim..."

Önünde duruyorum ve ellerimi çıplak omuzlarına koyuyorum. "Çok güzel görünüyorsun," diyorum ses tonum yumuşayarak. "Değişme. Sen mükemmelsin."

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyor, gözleri benimkilere kilitlenmiş. "Sen de harika görünüyorsun."

Ben izin vermeden başparmağım teninde ileri geri gidip gelmeye, köprücük kemiği boyunca küçük daireler çizmeye başlıyor. "Çok yumuşaksın."

Bana küçük bir gülümseme sunuyor. "Vücut losyonuna kafayı takmış durumdayım."

Ben de ona gülümsüyorum. "Bu gece için hazır mısın? Pierre ve karısı hakkında anlattığım her şeyi hatırlıyor musun?"

Başını sallıyor. "Tabii ki. Her şey harika olacak, merak etme Coll."

El çantasını alıyor ve asansöre doğru ilerliyoruz. Tek yapmak istediğim bir şeyler hissetmek ve otel odasında ona saldırmak, ama en iyi şekilde davranmaya çalışıyorum. Ben Teknik olarak hala Tatianna ile birlikteyim ve buna ihanet etmeyeceğim. Ben aldatan biri değilim ve bir ilişkiye başlamak istemem.

Mia bu şekilde zaten. Gözlerindeki bakış bana bir hamle yaparsam beni durdurmayacağını söylüyor. Bu bilgi tehlikeli.

Restorana erken vardığımız için Mia'yı bara doğru yönlendiriyorum. "Önce bir içki içmek ister misin?"

"Elbette," diyor ve ayak parmaklarının üzerinde yükselerek zarifçe bar taburesine kayıyor.

O kadar rahat ve her şeye hazır ki, ana dili İngilizce olmayan bir adamla otuz milyon dolarlık bir anlaşma yapmak üzere olmama rağmen beni sakinleştiriyor.

İki gün önce onu bavulunu toplarken, eve kaçmaya hazırlanırken bulduğumda içimden bir şeyler koptu. Gitmesine izin veremeyeceğimi biliyordum. O anda fark ettim ki Mia'yı tekrar kaybedersem

geçmiş. Ve ben bunu istemiyorum. Son birkaç yıldır zar zor yaşıyorum. Evet, her şeyi yapıyordum ama bundan gerçek bir keyif almıyordum. Burada onunla oturmak, Kadehindeki yakut renkli şarabı çevirişini izlerken, onu yanımda getirmekle doğru bir karar verdiğimi anlıyorum.

Birlikte bir kadeh şarabın tadını çıkarıyoruz, Mia'nın gözleri barın ve restoranın üzerinde geziniyor.

"Collins?" diye soruyor.

"Hmm?"

"Menü Fransızca ise sipariş vermeme yardım eder misin?" "Elbette," diyorum elini tutarak.

Bana gülümsüyor. "Merak etme. Sen halledersin."

Sinirlerime rağmen gülümsüyorum. Dışarıdan kimse gergin ve endişeli olduğumu anlamaz. Ben hep böyle olurum Ama iş arkadaşlarım sakın ve soğukkanlı kalma becerimi her zaman takdir etmişlerdir. Sadece Mia beni çok iyi tanıyor. Doğrudan içimi görüyor, içimdeki adamı.

ve bir şekilde bu gecenin benim için önemli olduğunu biliyor.

Şarabımızı bitirdik ve hostes standına geri döndük. Pierre yeni gelmişti. Onu şirketinin web sitesindeki vesikalık fotoğrafından tanıyorum.

"Gösteri zamanı bebeğim," diyorum Mia'ya, elini tutup onu restoranın önüne doğru yönlendirerek.

"Mösyö Ducharme," diyorum, tam önünde durarak.

"Ah, Collins Drake," diyor, sesi derin ve ağır aksanlı.

"Lütfen bana Pierre deyin."

El sıkışıyoruz, sıkıca kavırıyoruz ve gözlerimiz birbirimizinkilere odaklanıyor. Görünüşte zararsız olan bu tokalaşma sırasında aramızdan milyonlarca sıkıntı geçiyor. Gözleri, duydukları kadar iyi olup olmadığını sorar gibi benimkilere bakıyor. Ben de evet iyiyim dercesine belli belirsiz başımı sallıyorum.

Ellerimizi bırakıyoruz ve Mia beni şaşırtarak parmak uçlarında yükseliyor ve Fransız âdeti olduğu üzere Pierre'in yanaklarını öpüyor.

"Pierre, ben Mia. Collins bana şirketinizin başarısı hakkında pek çok harika şey anlattı. Sizinle tanışmak benim için bir zevk."

Mia'ya baktı ve ağzı bir sırtışla kıvrıldı. "Mia, *c'est tres jolie*. Güzel isim," diyor. Bizi Adele ile tanıştırıyor ve Mia da ona aynı şekilde davranıyor.

selamlıyor ve elbisesine iltifat ediyor. Ev sahibesi bizi restoranın içine doğru götürürken kısa süre sonra mutlu bir şekilde sohbet ediyorlar

ve bizi arka taraftaki bir masaya oturttu.

Grubumuzun üzerine sessiz bir tereddüt çökerken bir anlık durgunluk oluyor. Dördümüz de birbirimize yabancıyız. Yeniden toparlanıp düşüncelerimi toparlarken, tatlı ve düşünceli bir kız olan Mia, güzel memleketlerine iltifat ediyor. Bu aramızdaki buzları eritmiş gibi görünüyor. Mia sanat, tarih, yerel gelenekler ve Fransız parlamentosu hakkında düşünceli sorular sorarken onu dinliyorum. O aç bilgili ve hoşsohbet biriydi. Pierre dirseklerinin üzerinde öne doğru eğilmiş, bu güzel ve zeki kadına hemen kapılmıştı. Adele ve ben kibarca gülümsüyoruz ve onun işi hakkında sorular soruyorum. Üniversite finans bölümünde ders veriyor. Pierre'le ben odaya çekildiğimizde Mia'yla konuşacak çok şeyimiz olacağını bildiğim için gülümsüyorum. daha sonra iş konuşmak için bir puro ile salon.

Yemek boyunca Mia beni etkilemeye devam etti. Sadece yere kadar uzanan elbisesiyle göz kamaştırmakla kalmıyor, aynı zamanda profesyonel, gösterişli, havadan sudan konuşma konusunda mükemmel ve herkesi rahatlatıyor. Tatianna'yı

bunun gibi etkinlikler. Bir süper modelin huzurunda olmak herkesi rahatsız eder.

sıska vücuduna bir dirgen saplamak için bütün gece onu siken adamların gözüne. Her zaman bir baş ağrısıydı. Bu ferahlatıcı ve güzel.

Yemeğimin son lokmasını da bitirirken, bunun *eğlenceli* olduğunu fark ediyorum. Çoğu iş yemeğinin olmadığı bir şekilde. Amerikan müziğindeki saçma eğilimleri tartıştık ve Mia'nın anlattığı aptalca çocukluk hikâyelerine güldük. Şarap akşam yemeği boyunca kolayca aktı, ancak ben kendimi Kafam dağılsın diye iki bardak içtim ve Mia'nın da aynısını yaptığını fark ettim. Pierre'in ona sunduğu her bardağı kibarca kabul ediyordu ama arada küçük su yudumları alarak.

Bu gece yalnız kaldığımızda ve şaraptan biraz çakırkeyif olduğumuzda ne olacağını bilmiyorum. Tek bildiğim onunla yalnız kalmak istiyorum. Konuşurken gözlerimin onun ağzını izlemesine ya da göğüslerinin baştan çıkarıcı bir şekilde yerleştiği elbisesinin ön kısmına kaymasına engel olamıyorum. Mia'yla otelimize dönmemizin önünde duran tek bir şey var: Pierre'le halletmem gereken bir iş.

"Gidelim mi?" Gözleriyle buluşuyorum ve arka odalara doğru işaret ediyorum.

Başını salladı. "Evet, gidelim."

Eğiliyorum ve dudaklarım Mia'nın yanağına değiyor.

"Harikasin," diye fısıldıyorum. "İyi olacak mısın?"

Şakacı bir ifadeyle bana bakıyor. "Git yakala onları, kaplan."

Kendime rağmen gülüyorum. İçime bir güven dalgası yayılıyor ve başımı sıkıca sallıyorum.

Pierre'i salona götürürken Mia'nın gözlerinin sürekli üzerimde olduğunu hissediyor, içime ılık zevk okları gönderiyorum.

Bölüm On Dört

Mia

Bu akşam Collins için önemli. Bu anlaşmaya ihtiyacı olduğundan değil tabii ki, Collins için bu daha çok meydan okumayla ilgili. Bunu gözlerinde görebiliyorum; bu büyük bir iş. Bu anlaşmayı istiyor. Collins ne isterse onu alır. Onunla ve potansiyel müşterisiyle yemeğe çıkmak beni çok gerdi ama başarısızlığın nedeni olmayı reddettim, bu yüzden korkumu yuttum ve onunla birlikte mücadeleye atıldım. Akşam yemeği harikaydı. Pierre ve Adele'in akşam yemeğini Akşam bana burun kıvırdılar ama milyarder olmalarına rağmen hâlâ insan olduklarını kanıtladılar. Beni ve tüm meraklı sorularımı anlayışla karşıladılar ve hatta Collins'in çocukluğuna dair aptalca hikayeler anlatmama izin verdiler.

Collins ve Pierre iş konuşmak için izin istediklerinde, Fransız çiftten gerçekten hoşlanmaya başladım. Adamlar salona dönerken gözlerim Collins'i takip ediyor. Kendinden emin ama rahat tavırlarını izlerken merak etmeden duramıyorum.

Eğer başka bir hayatta olsaydım -ailemin ben gençken bizi taşımak zorunda kalmadığı bir hayatta- Collins'in karısı olarak burada olurum. Pierre ve Adele o alternatif gerçeklikte bizimle harika bir çift arkadaş olurlardı.

"Siz muhasebecisiniz, değil mi?" Adele dikkatimi şimdiki zamana, gerçek gerçekliğe çekerek soruyor.

"Hayır," diyorum. "Evet," diye ekliyorum. Gülüyorum, tüm akşam boyunca kendimi toparladığıma inanamıyorum, sadece evet ya da hayır sorusuyla çelmeleniyorum. "Öyleydim. İşlerimin arasındayım.

Siz ekonomi profesörüsünüz, değil mi?" Benim sorum Sorunsuz bir şekilde dikkatini benim karmaşık ve istenmeyen durumumdan uzaklaştırıyor ve onu Avrupa ekonomik yapılarındaki farklılıkları tartışmaya yönlendiriyor.

Bu konuda bir saatten fazla konuşmayı başarıyor. Bir şişe şarap daha sipariş ediyoruz ve bir para delisi olarak ben Kültürel farklılıkların teorik çerçevesine nasıl işlediğini duyunca büyüleniyor.

"Özür dilerim," diye kendini durdurdu. "Bu konuyu bu kadar uzatmak istememiştim. Finans geçmişinizin olması çok hoş bir sürpriz oldu." Şarabından bir yudum alır. "Pierre senin manken ya da başka bir şey olduğun izlenimine kapılmıştı.

böyle. İtiraf etmeliyim ki konuşacak bir şeyimiz olmayacağından biraz endişeliydim. Yanıldığıma çok sevindim."

"Şaka mı yapıyorsun? Bütün bu şeyler hakkında konuşabilirim. İyi geceler," diyorum içtenlikle. Üzerime düşeni yaptığımı ya da en azından çok berbat etmediğimi bilmek harika bir duygu. I Ayrıca Tatianna gelseydi bu kadar başarılı olamayacağı için Mia Takımı'na bir puan vermekten de kendini alamıyor.

Adele şarabından bir yudum aldıktan sonra özel salonlara açılan kapıya baktı. Adamların iş anlaşmaları hakkında konuşmak için geçtikleri kapıya. Bana sıcak bir şekilde gülümsüyor ve şöyle diyor: "Kocan Collins çok iyi bir adam. Siz şanslı bir kadınsınız."

"Oh, hayır," dedim. "Biz evli değiliz." Tanrım, keşke.

"Ama uzun zamandır birliktesiniz, değil mi?"

Başımı sallıyorum. "Hayır. Biz sadece arkadaşız." Bu sözler gözlerimi biraz acıtıyor. Gerçekler berbattır. Bir yudum alıyorum Şarap içip kendime sakin olmamı söylüyorum. Bu gecenin benimle ilgili olmasını istemiyorum, Adele'i eğlendirmem gerekiyor. Onu mutlu etmeliyim.

Adele öne doğru eğilip elini koluma koyuyor ve gözlerini kısıyor. "*Hayır*," diye ısrar ediyor. "Elbette sen

Birlikte. Nasıl olduğunuzu görüyorum. Vücutlarınız birbirini tanıyor. Ve onun size bakışını..." Sanki her şey tamamlanmış ve az önce bizimle evlenmiş gibi bileğini oynattı. Sonra kadehini bana doğru kaldırıyor - sözsüz bir kadeh kaldırma.

Aşırı dramatik coşkusu beni güldürüyor. Elimde değil. Onunla kadeh tokuşturup bir yudum alıyorum. Yine de belki söylediklerinde haklılık payı vardır. Bizimle yeni tanışan biri yıllardır birlikte olduğumuzu düşünüyorsa... Sophie'nin bana Collins'in bana aşık olduğunu söylediğini hatırlıyorum ve şimdi de pratik bir yabancından gelen bu yorum.

Yine de bütün gece bana bakma şekli. Duygularını saklamakta çok yetenekli olduğu için bunu yakalamak zordu ama ben görmüştüm. Belki o da fark etmiştir. Birkaç kez onu bana bakarken yakaladım, gözleri cesaret ve ilgiyle doluydu. Ama bakışları zaman zaman boynuma da iniyordu. İçimde karıncalanmalara yol açan bir bakış. Vücuduma. Bacaklarımı çaprazlamamı ve o lezzetli zonklamanın tadını çıkarmamı sağlayan bir bakış. Gece ilerledikçe bakışlar daha da yoğunlaştı ve Pierre'le iş konuşmaya gitmeden önce bana attığı son bakış. O veda bakışı çok şey anlatıyordu. Kımıldama. Seninle sonra ilgileneceğim.

Kadehimdeki son şarabı da yudumluyorum ve bunun herkes tarafından fark edilip edilmediğini merak ediyorum. Ben de ona aynı açlıkla mı bakıyorum? Bunu nasıl saklayabileceğimi bilmiyorum.

Collins ve Pierre kollarını birbirlerinin omuzlarına dolamış, sanki ezelden beri içki arkadaşıymışlar gibi arka odalardan fırlıyor ve Fransızca bir şarkı söylüyorlar. En azından şarkının sözlerini bağırarak söylüyorlar.

Collins'in yüzündeki ifade biraz temkinli, tamamen sarhoş olmadığını anlamamın tek yolu bu, ama gözlerinde bir ışıltı var ve gülümsüyor.

Birlikte çalışmaya karar verdiklerini anlamak için doktora yapmaya gerek yok.

Collins'in gözleri benimkilerle buluştuğunda şarkı söylemeye devam ediyor ama bana doğru geliyor ve kolunu belime dolayarak beni ayağa kaldırıyor. Kulağıma doğru eğilip fısıldıyor, "*Je t'aime, mon ange.*" Boynumdaki nefesi içimi ısıtıyor. Kelimelerin ne anlama geldiğine dair hiçbir fikrim yok ama önemli değil. Yalnız olsaydık elbisem şu anda yerde bir yığın halinde olurdu. Kontrolümü korumak için derin ve titrek bir nefes alıyorum ama faydası yok. O bu kadar yakinken, nefesindeki tatlı puro dumanı ve burbon kokusunu alabiliyorum.

A

çok erkeksi bir kombinasyon. Bedenim iznim olmadan onunkine doğru eğiliyor. Kollarım boynunu çevreliyor. Gözlerimiz kilitleniyor. Kalbim mümkün olandan daha hızlı atıyor. Çenesi sanki saldırma dürtüsüyle savaşıyormuş gibi geriliyor.

"*Follement amoureux*," diyor Adele nefesinin altında.

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum ama Collins biliyor gibi görünüyor. O da ayağa kalkmış olan Adele ve Pierre'e bakıyor. Collins belimdeki tutuşunu gevşetiyor ve biraz daha dik duruyor. Sanki yalnız olmadığımızı yeni hatırlamış gibi. Tanrım, birlikte yalnız kalacağımız anı özlüyorum.

Dudağımı ısıyorum ve kendimi Collins'ten başka tarafa bakmaya zorlayarak yemek arkadaşlarımıza bir kez daha gülümsüyorum. Adele şalını çekiyor, Collins hesabı ödüyor ve vedalaşıyoruz. Sonra yalnız kaldık. Collins'in sırtımdaki kolu beni restorandan çıkarıp loş Paris sokaklarına yönlendiriyor.

"Şurada bir taksi durağı var." Collins'in sesi alçak ve kulağıma doğru konuşuyor. Taksi durağı birkaç blok ötede ve yürürken koruyucu bir kolla beni sarıyor. Hayatımda ilk kez dilimin tutulduğunu fark ediyorum. Düşünebildiğim tek şey Collins. Vurucu bir makara gibi. Collins'in

Okyanusta çıplak göğsüme bastırıldığı ıslak bedeni. Sıcak öpücükleri. Bugün öğleden sonra otelin duşundan sadece beline sarılı bir havluyla çıkarkenki görüntüsü.

Bronzlaşmış göğsünde hala birkaç su damlası vardı.

ona yapışıyordu. Kurulamasına yardım etmek istedim. Onunla birlikte duş almak istiyorum.

Yine kendimi ona doğru eğilmiş, yürürken vücudumun yanlarını onunkilere bastırırken buluyorum.

Sokak lambaları şehre gül rengi veriyor. Collins özel dikim takım elbisesi ve kravatıyla çok iyi görünüyor. Bu bir rüya gibi. Sürekli Connecticut'taki eski dairemde uyanmayı bekliyorum.

"Pierre'le bir anlaşma yaptınız mı?" diye soruyorum.

"Yaptık." Yüzü rahat ve mutlu, sanki onu uzun zamandır görmemiş gibiyim. "Teşekkür ederim, mükemmeldin" diyor ve yürürken şakağıma hızlı bir öpücük konduruyor.

Taksi durağında Collins arabaya binmeme yardım ediyor, arkamdan takip ediyordu. Taksinin küçük tavan ışığı bana onun yüzündeki ifadeyi gösteriyor. Gözlerinde büyük bir açlık var.

"Restoranda bana ne dedin?" Kafam sis içindeymiş gibi hissederek soruyorum.

Sorumu düşünmek için bir an bekliyor. "Benim Melek," diyor usulca ve ben tüm gerçeği öğrenip öğrenmediğimi merak ediyorum.

"Peki ayrılmadan önce Adele bize ne dedi?"

"Deli gibi aşığım," diyor doğrudan gözlerimin içine bakarak.

Midem küçük bir takla atıyor ve arzularım Omurgamın dibine, alt yarıma zevkli karıncalanmalar gönderiyor.

Şoför üstüne bassa iyi olur. Ve eğer bu gerçekten bir rüyaysa, lütfen henüz uyanmama izin verme.

On Beşinci Bölüm

Collins

Taksiyle otele dönerken gözlerimin Mia'nınkilere takılmasını ya da ellerimin karanlık iç mekanda Mia'nınkileri bulmasını engelleyemiyorum. Bu gece inanılmazdı. Otele vardığımızda ne olacağından emin değilim ve bir yanımda bu taksi yolculuğunun bitmesini istemiyor. Belirsizlik içimde yüzüyor ve bana her şeyi sorgulatıyor. Vücudum ne olmasını istediğini biliyor, belirsizlik kafamda yatıyor.

Restoranda ona "*Seni seviyorum meleğim*" diye *fısıldadığıma inanamıyordum*. Fransızca olduğu için ne dediğimi bilmiyordu ama kelimelerdeki dürüstlük beni şaşırtmıştı.

Neredeyse otelimize dönmek üzereyiz, bu yüzden cebimden cüzdanımı çıkarıp şoför için birkaç banknot atıyorum. Sonra cep telefonumu çıkarıyorum, ekranda bir dizi mesaj beliriyor. Colton'dan gelmişler. Birkaç saat önce. Her birini arka arkaya oku.

Tatianna'nın seninle Paris'te olduğunu sanıyordum.

Neler oluyor dostum?

Tatianna'nın yerine Mia'yı aldığımı ona söylemeyi düşünmemiştim. Ama neden önemli olduğunu anlamıyorum.

Soph ve ben Platinum gece kulübündeyiz ve Tatianna burada, başka bir adamla dans ediyor, kendini Tanrı'nın kadınlara armağanı sanan bir sik kafalıyla. WTF.

Tatianna'nın New York'ta olması gerekiyordu, kim bilir kiminle dans etmesi değil. Bundan daha da rahatsız edici olan Colton'ın bana mesaj atma zahmetine girmiş olması. Eğer masumca dans ediyor olsaydı -iyi huylu ve eğlenceli bir şey- bana mesaj atmazdı. Bu, bu gece gördüklerinden beni uyaracak kadar endişelendiği anlamına geliyor. İçimde huzursuzluk çalkalanıyor.

Şoför kaldırımın kenarında dururken telefonumu cebime geri sokuyorum. Hayal kırıklığına uğramış ve kafam karışmış durumdayım ama Mia ve ben az önce harika bir gece geçirdik. Bunun acısını ondan çıkarmak istemiyorum. Şoföre bir tomar para uzatıp Mia'nın arabadan inmesine yardım ediyorum.

"Her şey yolunda mı?" diye soruyor, ruh halimdeki değişimi hissederek.

"Her şey yolunda." En azından öyleymiş gibi davranmaya çalışıyorum.

Mutlu ruh halimin geri dönmesini sağlamaya çalışarak bana gülümsüyor. "Senin büyük anlaşmanı kutlamalıyız. Dışarı çıkmak istemediğine emin misin?" diye soruyor.

"Odaya dönmeyi tercih ederim." Başını sallıyor. "Ben de."

Tanrım, odaya döndüğümüzde ona ne yapmak istiyorum. Nasıl hissededeceğini hayal etmek tatlı bir işkence gibi. Ama bu gece Mia'yı becerirsem, New York'ta olduğu yalanını söyleyen Tatianna'dan farkım kalmaz. Yapmak zorundayım.

kendime her seferinde bir şeyi halletmem gerektiğini hatırlatıyorum. I Tatianna'yla ilişkimi bitirmek zorundayım çünkü Mia'yı alırsam ve aldığımda vicdanım rahat olacak.

Otel odasına girdiğimizde ortam sessiz ve durgun.

Odaya loş bir ışık veren lambayı yakıp kravatımı gevşetiyorum. Mia eğilip siyah topuklu ayakkabılarını teker teker çıkarıyor ve bana ayağındaki

Bütün gece benimle alay eden göğüs dekoltesi. Tüm düşünceler Tatianna ve Los Angeles'ta uğraşmam gereken yükler aklımdan çıktı. Sadece ben ve bu büyüleyici

Derin bir geçmişi paylaştığım kadın, dünyanın öbür ucunda bir otel odasında tek başına.

"zerimi değiştireceğim," diyor, gece çantasını alıp banyoya yöneliyor.

Kasıtlı mı bilmiyorum ama banyonun kapısını biraz açık bırakıyor ve parmakları fermuarı yavaşça sırtından aşağı kaydırırken erotik bir gösteri izliyorum ve elbiseden dışarı adım atıyor. Banyoya üç adım daha yaklaşıyorum, sonra kendimi durmaya zorluyorum. Ona gitmek istiyorum ama yapamayacağımı biliyorum. Görüş alanım kısıtlı ama yeterince görebiliyorum. Gğslerinin dantelli styeninin kupları üzerindeki itiğini, kı yanaklarının arasındaki siyah ipek ipi

arkasını döndüğünde. Styeninin kopasını açıyor ve yere düşmesine izin veriyor, ardından külotunu çıkartıyor, Sanki sadece benim için striptiz yapıyormuş gibi yavaşça kalçalarından aşağı çekiyor. Aletim elbise pantolonumun içinde sertleşiyor ve büyüyor, fermuarıma doğru itiliyor. Mia çok güzel ve bunun farkında bile değil. Bu da onu daha da cazip kılıyor.

Başına bir tişört geçiriyor ve yatak odasında bana katılıyor. Kafam, Mia'nın o kadar güzel olduğu gerçeğini unutmama izin vermiyor.

ince tişörtünün altında hiçbir şey yok. Mia yatağın kenarına oturup beni izlerken ben ceketimi ve kol düğmelerimi çıkarıyorum. Oda çok sessiz, çok arzu dolu. Büyük yeşil gözlerine baktığımda nefesimi kesiyor. O kadar dürüstler ki, onu bir kitap gibi okuyabiliyorum. Daha fazlasını istiyor. O *beni* istiyor. On beş yıl önceki o geceye geri dönüyorum, aynı zümrüt gözleri geniş ve göz kırpmadan bana birlikte olmayı teklif ettiğinde onun ilk. O zamandan beri kiminle birlikte olduğu önemli değil. Onun içinde olan ilk erkek bendim ve bu düşünce beni garip bir gurur duygusuyla dolduruyor.

"Bunun iyi olduğuna emin misin?" Ondan yatağa bakarak soruyorum.

Omuz silkiyor ve bana utangaç bir gülümseme sunuyor. "Eskiden hep yatıya kalırdık, hatırladın mı?"

"Tabii ki hatırlıyorum. Ama annen on iki yaşına bastığımız yıl yatıya kalmana izin vermeyi bıraktı."

Gülüyor. "Yedi yaşımızdan beri *sen bana seninkini gösterirsen ben de sana benimkini gösteririm* oynadığımızı bilmemesi çok kötü."

Kıkırdıyorum. Tanrım, onun ağzından çıkan şeyler beni öldürüyor. "Hatırladığım kadarıyla o sadece bir kereydi."

"Evet, ama birkaç kez sorduğunu hatırlıyorum. Sadece merak ettiğim için kabul ettim. Erkek kardeşim yoktu. Aşağıda bir erkek çocuğunun neye benzediğini bilmiyordum."

"Hayal kırıklığına uğrattım mı?"

Sırıttıyor, içimde bir şeyleri çekiştiriyor. "Hayatında hiçbir dişiyi hayal kırıklığına uğratmadığına eminim."

Oda bir an için sessizleşiyor ve ben soyunmaya devam ediyorum, ayakkabılarımı çıkarıp çoraplarımı çıkarıyorum.

"Sen pek çok açıdan benim ilkimdin," diyor.

Yatağa uzandığı yerden ona bakıyorum. "Ve sen de benimkiydin," diyorum.

İç çekiyor, hüzünle. "Çok uzun zaman önceydi."

Sanki daha dünmüş gibi geliyor. Gözlerimdeki özlemi görmemesi için ona sırtımı dönüyorum. Elbise gömleğimi çıkarıyorum.

ve pamuklu fanila, beni boxer külotumla bıraktı

bir an için. Çantamdan bir çift bol atletik şort çıkarıp üzerime geçirdikten sonra yatakta ona katılıyorum.

"Bu gece için teşekkür ederim. Benimle gelmene sevindim."

"Bir şey değil," diyor. "Ben de burada olduğum için mutluyum. Seninle birlikte." Elimi uzattı, masum bir jestti, Ama o tişörtün altındaki çıplak amcığı ve benim üstsüz halim düşünüldüğünde, ihtiyacım olan tek davet bu. Aletim gözle görülür şekilde sertleşiyor ve üzerimdeki ince şortu deliyor.

"Mia..." Boğazım daralıyor ve bir arzu dalgasıyla savaşıyorum. "Ben... siktir." Elini sıkıyorum ve bırakıyorum.

Bakışları çıplak göğsümden kucağıma doğru inerken gözleri açılıyor ve alt dudağını çiğniyor. "Collins..." Sesindeki duygu ve özlem açıkça belli oluyor.

Neden bu kadınla aynı yatağı paylaşabileceğimi düşündüm, hiçbir fikrim yok. Bu bizim buradaki ilk gecemiz ve ben onu mahvetmek istiyorum - artık ayakta duramayacak hale gelene kadar bin farklı pozisyonda onu anlamsızca becermek.

Elini düz bir şekilde karnıma koyuyor ve gözlerimle buluşuyor. "Tahrik olmuşsun," diyor. Dokunuşu nazik ama yine de sıcak avucunun sıcaklığını tenimde hissedebiliyorum. Dürüstlüğü çok güzel. Sözleri basit ama her zaman doğruyu söylüyor.

"Evet," diyorum kısık sesle. "Güzel bir kadınla yataktayım."

Gözlerini kırptırıyor ve gözleri benimkilerden ayrılıyor. İltifat almakta hiçbir zaman iyi olmamıştır. İki parmağımı çenesinin altına yerleştirerek yüzünü kaldırıyorum, böylece tekrar bana bakıyor. "İnanılmazsın. Bu gece olduğun gibi." Yutkunuyorum. Kendimi toparlamak için bir an durmam gerekiyor, yoksa sessiz kalması daha iyi olacak şeyleri itiraf edeceğim. "İnanılmazsın. Ve yalan söyleyemem, beni çok tahrik ediyorsun."

"Beni tekrar öpmeni istiyorum," diyor, dili alt dudağını ıslatırken.

"İnan bana, istiyorum." Yumruklarımı iki yanımda sıkıyorum. "Başa çıkmam gereken..."

"Biliyorum," diye araya giriyor. "Bu doğru olmaz." Sesi üzgün ama anlayışla dolu.

Gülümsüyorum, bunu olduğundan daha da zorlaştırmayacağı için onu takdir ediyorum. Aslında daha da zorlaşırsa kendiliğinden yanabilirim. Taşaklarım ağırlaşıyor ve ağrıyor. Boşalmam gerekiyor.

Bir elimi yüzüne götürerek parmak uçlarımı yanağında gezdiriyorum, elmacık kemiğini, çenesini takip ediyorum. Başparmağımı alt dudağına götürüyorum. Başparmağımı pelüş alt dudağının sıcaklığına doğru itiyorum ve küçük bir ihtiyaç sesi çıkarıyor.

O kadar tahrik olmuş ki neredeyse titriyor. Uyluklarını birbirine bastırıyor ve hızlıca içine çektiği nefesi bana bu küçük sürtünmenin zevkli olduğunu söylüyor. Islak. Belli belirsiz kokusunu alabiliyorum ve yüzümü onun arasına gömmek istiyorum.

Bacaklarını okşuyor ve amındaki nemin her zerresini emiyorum.

Elim yanağını okşamaya devam ediyor. "Collins," diye inliyor, kalçalarını birbirine bastırarak.

Tatianna'nın son konuşmamız sırasında söylediği sözleri hatırlıyorum. Sikimi hafifçe kavradı ve *buna dokunmasına izin vermememi* söyledi. Kötü bir düşünce zihnimi işgal etti. Eğer kullanırsam Kendi elimle, sözümü bozmayacağım. Şehvet dolu beynim mantığın tamamen yanlış olduğunu biliyor ama hiçbir şey umurumda değil.

"Benim için bir şey yapar mısın?" Sesim soluğum kesilmiş halde soruyorum.

Başını sallıyor.

"Amına dokunmanı istiyorum," diye fısıldıyorum.

Nefesini içine çekiyor ve gözleri açılıyor.

Başparmağımı ağzına sokuyorum, dudakları beni kabul etmek için aralanıyor. Ağız sıcak ve ıslak ve dilini başparmağımın etrafında döndürdüğünde, bunun benim horozumun başı olduğunu hayal ediyorum ve boşuk bir inilti bırakıyorum.

Başparmağımı kaldırarak aşağı uzandım ve şortumun içinden sikimi avuçladım. "Siktir." Vücudum serbest bırakılma ihtiyacıyla ağrıyor.

Konuşmak için ağzını açtığı anda, bana bunun delilik olduğunu söylemek için tartışmak üzere olduğunu düşünüyorum. "Sen..." gözleri kucağıma düşüyor. "Kendini de okşar mısın?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum. "Eğer o şişmiş klitorisini ovarsan." Hâlâ birbirine bastırılmış olan çıplak bacaklarına bakıyorum.

Yutkunuyor ve gözleri kararlı bir bakış atıyor. Bu çok güzel. Tişörtünü yavaşça, dikkatlice kaldırıyor ve bana başka bir erotik gösteri sunuyor.

Açgözlü bakışlarım yolu takip ediyor, ortaya çıkardığı her santim teni yiyor. Çıplak tıraş olmuş ve yüzüme karşı ne kadar pürüzsüz olacağını düşününce ağzım sulanıyor. Başının üzerinden çıkarana kadar tişörtünü kaldırmaya devam ediyor. Yumuşak göbeğindeki dalgalanmayı ve tişörtü yatağın kenarına bıraktığında dolgun, ağır göğüslerinin sallanışını takdir ediyorum.

Çıplak kaldığında biraz utanıyor ve bir an için benden vazgeçeceğinden endişeleniyorum.

"Göğüslerin çok güzel," diyorum. "Benim için onlara dokun," diye fısıldıyorum.

Çekingen bir tavırla ellerini göğüslerine götürüyor ve ağırlıklarını kavırıyor.

"Muhteşem," diye mırıldanıyorum, onu teşvik ediyorum.

Hâlâ emin değil ve alt dudağını çiğniyor, parmak uçları meme uçlarını sıyrıyor ve titreyen bir nefes alıyor.

"İşte bu. Seni izlemek çok ateşli."

Meme uçlarını daire içine alıyor ve meme uçları sertleşerek tepe noktasına ulaşıyor. Gözleri kapanıyor ve zevkli temastan dolayı yumuşak bir iç çekiyor.

"Bu iyi hissettiriyor mu, tatlım?" diye soruyorum.

Gözlerini kırpıştırarak açıyor ve gözlerimi buluyor. "Evet," diye nefes alıyor.

"Aferin kızıma. Sağ elini karnından aşağı indir." Gözleri hâlâ benimkilerde, elini indiriyor. "Yavaş ol," diyorum ona.

Yutkunuyor ve hareketlerini yavaşlatıyor, parmaklarının karnını sıyrmasına izin veriyor, sonra aşağı doğru hareket ettirirken kalça kemiğini.

"Elini bacaklarının arasına koy ve bana ne kadar ıslak olduğunu söyle."

Parmakları aşağı iniyor ve iniyor. "Sırılsıklam oldum, Collins."

Siktir.

Sikime dokunmam gerekiyor ama o tekrar isteyene kadar bunu yapmayacağım. Şu an onun için, onun zevki için. Ve içimden bir ses hareketlerini yönlendirmezsem, onu cesaretlendirmezsem duracağını söylüyor. Buna izin veremem.

"Bir parmağını benim için içeri sok," diye homurdanıyorum.

Yapıyor, parmağını boğumuna kadar sokuyor ve gözleri kapanırken bir inilti çıkarıyor.

"Bana nasıl hissettiğini söyle," diye fısıldıyorum.

Keskin bir şekilde nefes alıyor, parmağı içeri girip çıkıyor. "Ben... Oh, Tanrım, iyi hissettiriyor. Çok uzun zaman oldu."

Onun bu yorumundan ne anlam çıkaracağımı bilemiyorum - bir sevgilisi olmayalı ya da ona dokunmayalı uzun zaman olmuştu.

Kendini mi? Ama umurumda değil. Her iki durumda da, ben onun yanıdayken parmaklarının üzerine boşalmasını görmek istiyorum.

"Göster bana," diyorum.

Gözleri benimkilere kilitlendi, kafası karışmıştı.

"Kendini nasıl boşalttığını göster bana," diyorum.

Gözlerindeki kararsızlığı okuyabiliyorum. Bir şey istemiyorum seksi şov; kimse izlemediğinde yaptığı gibi kendine dokunmasını istiyorum.

"Ben de seni görmek istiyorum." Karın kaslarımdan aşağıya, aletimin şortuma dayandığı yere bakıyor.

Başımı sallıyorum, bel kemerime uzanıyorum, sonra duruyorum. Gözleri tekrar benimkilere dikiliyor. "Ben söyleyene kadar boşalma," diyorum ona. Sonra şortumu kalçalarımın altına doğru çekiyorum.

özgürce karnıma yaslanıyorum. Kendimi ellerimin arasına alıp hafifçe okşuyorum. Bir küfür savurdum. Sikim çok sert ve O kadar hassas ki uzun sürmeyecek. "Şimdi bana nasıl sevdiğini göster."

Parmaklarını çekip dış dudaklarını ayırıyor ve zevk arayan sinir yumağı ortaya çıkana kadar dairesel hareketlerle kendini ovuyor. Yatağın ucunda ayak parmaklarının kıvrıldığını görüyorum.

İşte bu.

Nefes alış verişi artıyor ve düzensizleşiyor. Kıvranıp boşalana kadar parmaklarımdan klitorisini okşamasını istiyorum.

ama ben yapamıyorsa, onun yapmasını izlemek bir sonraki en iyi şey.

Mia'nın göğsü hızla inip kalkıyor ve eli okşamaya devam ederken kalçaları yukarı doğru itiliyor. Uylukları tamamen açılıyor ve ağzımı sulandıran bir manzarayla karşılaşıyorum. Uyarılmayla şişmiş, parıldayan pembe et. İçine girmeyi, sıcak amcığının etrafımda nasıl hissettirdiğini ezberlemeyi çok istiyorum. Ama yapmayacağım. Henüz değil.

Sikimi uzun, kolay vuruşlarla çekişimi izliyor. "Elimin üzerinde olduğunu mu hayal ediyorsun?" diye soruyor, hafif nefessiz.

"Evet amına koyayım," diyorum yumruğumu tepesine vurup inleyerek. "Ama iki elini kullanacaksın." Bu çok açık Benim cömert bedenim ve onun narin elleri ikimiz için de önemliydi. "Ve seni yavaşlatırdım, böylece her zevkin tadını çıkarabilirdim, sen ağzın olmasını dilerken yumuşak ellerinin şaftımı okşayışını." Mia bir inilti çıkardı. "Acele etmek istemezdim, hemen boşalmazdım," diye itiraf ediyorum.

Mia'nın parmakları tomurcuğun etrafında ıslak bir sesle dönerken hızlanıyor.

"Keşke klitorisinin üzerinde benim dilim olsaydı," diyorum.
"Seni ağızımla becermek için saatlerimi harcayabilirim."

Umutsuz bir inilti çıkarıyor ve ben onun
yaklaşıyor. Her vuruşta kalçaları sallanıyor. Sikimi daha sert
pompalıyorum.

"İşte bu kadar. Benim için gel tatlım, bana her şeyini ver."

Haykırıyor ve boşalırken parmakları hareketsiz kalıyor.
Amındaki kasların titrediğini görebiliyor ve sikimin etrafında
kenetlenmesinin ne kadar inanılmaz bir his olduğunu hayal
edebiliyorum. I
boğuk bir iniltiyle boşalıyor, kendimi göğsüme ve karın kaslarıma
döküyorum.

Sonra yan yana uzanıyoruz, nabzım kulaklarımda atarken
birbirimizi izliyoruz. Onu kollarıma almak için yanıp tutuşuyorum
ama yapamayacağımı biliyorum. İnanılmaz derecede samimi bir
anı paylaşmış olsak bile o benim değil. Ona elimi bile sürmemiş
olabilirim ama yine de kendimi ona herkesten daha yakın
hissediyorum. Özür dilemek, bunu yapmamamız gerektiğini
açıklamak istiyorum. Ama üzgün değilim. Ve bunu gözümü
kırpmadan tekrar yaparım.

Birkaç dakika boyunca kıpırdamadan, birbirimize bakarak
yattık. Mia gözlerimde ne yaptığıma dair ipuçları arıyor.

Düşünüyorum. "Collins?" diye soruyor sonunda, sesi kısık.

Yatağın üzerinde ona doğru eğilip saçlarını okşayarak yüzünden uzaklaştırıyorum. "Kendimi biraz kaptırdıysam özür dilerim."

Tereddüt ediyor ve ne düşünüyor olabileceğini merak ediyorum. Ama sonra ifadesi aydınlanıyor. "Bu on iki yaşındayken yatıya kaldığımız günlerden daha iyi."

Göğsümden beklenmedik bir kahkaha yükseliyor ve onu alnından öpüyorum. "O çok daha iyiydi. Sen iyi misin?"

Başını sallıyor. "Harikayım."

"Güzel. Çabucak temizleneceğim." Kendimi temizlemek için bir şeyler aramak üzere yataktan kalkıyorum ama duş almayı tercih ediyorum. Haftalardır kendi kız arkadaşımı beceremediğim ve Mia yanımdayken kendi elimle lanet olası bir yangın hortumu gibi boşaldığım gerçeği hakkında ne düşüneceğimi bilmiyorum.

On dakika sonra, kalçalarımın bir havlu dolayarak çıkıyorum ve Mia'yı yatakta yatarken görüyorum, yine tişörtünü giymiş.

"Hadi biraz uyuyalım." Yatağın yanından atılmış şortumu çıkarıp yanına sürünüyorum.

Mia'nın kendi parmaklarıyla boşaldığı erotik görüntü beynime kalıcı olarak kazınmışken yarın Pierre ve yöneticileriyle yapacağım toplantılarda nasıl verimli olabileceğim konusunda hiçbir fikrim yok.

Işığı kapatıyorum ve Mia uykulu bir ses çıkararak bana yaklaşırken yatağın hafifçe kaydığını hissetmeden önce birkaç dakika karanlıkta sessizce uzanıyoruz. Elini benimkine doluyor ve sıkıyor. "İyi geceler Coll," diye esniyor.

"İyi geceler meleğim," diye mırıldanıyorum.

O andan sonra uzun bir süre uyanık kalıyorum, çünkü içimde davet edilmediğim bir duygu seli var. Bir yanım Tatianna'ya yaptıklarım için kendimi bok gibi hissediyor, ilişkimizin bittiğini bilmenin rahatlığı anında ve her şeyi kaplıyor, ama en önemlisi, Mia'yla bir kez daha işleri berbat ettiğimi hissediyorum.

On Altıncı Bölüm

Mia

El ele tutuşmak en çocukça şey gibi görünüyor. Collins'le paylaştıklarımızdan sonra ne yapabileceğimi bilmiyorum. Ama ona dokunmak istiyorum -onun bir parçasını hissetmeye ihtiyacım var- çünkü bu bir şekilde az önce yaşadıklarımı daha gerçek kılıyor.

Tüm vücudum hâlâ şarkı söylüyor. Daha önce hiç seyirci önünde kendimi tatmin etmemiştim ve Collins benden bunu istediğinde çok gergindim, ne yapacağımdan emin değildim ama onun sert sesi bana talimat verdi. O homurdanarak emirler verirken ve ben de istediğini yaparken, sanki bana yapıyor gibiydi ve bu yalnız olmaktan çok daha iyiydi. Kendime dokunuşumu izleyerek tahrik olduğunu bilmek heyecan vericiydi. Gözlerinde yanan çaresiz açlık, istediği her şeyi yapacağımı garantiliyordu.

Ve onun şortunu indirip sikini serbest bırakmasını izlemek beni inanamayacağım kadar baştan çıkarmıştı. İlk seferimizde, onun kocaman olduğunu hatırlıyorum. O zamanlar çok büyüktü,

İlk acı dindikten sonra bile, ilk başta onu tamamen içine almak zor olmuştu. Ve sonra beni öyle derin, öyle dolu doldurmuştu ki. Yine de geriye dönüp düşündüğümde sadece onun inanılmaz büyüklüğünü hayal ederdim. Ama gerçekten çok büyük. Anılarımın sadece hayal gücümünden ibaret olduğunu düşündüm.

Vahşi, babamın balık tutma hikayelerinden biri gibi, her anlatışına santimler ekledi. Ama Collins hatırladığımdan da büyüktü. Lanet olsun, sadece siki bile son kuruşuma kadar ülkenin öbür ucuna uçmak için yeterli bir sebep.

Kendini okşamasını izlemek, bunu ona yaptığımı hayal ettiğini bilmek çok ateşliydi. Ona dokunmamak için kendimi kontrol etmem gerekiyordu. I

Elimi etrafına dolamak ve dokunsam sıcak olacağından emin olduğum kalın uzunluğunu hissetmek istedim.

Ama bunu istemediğini biliyordum. Doğru olanı yapmak ve Tatianna'yla işini bitirene kadar beklemek istiyordu. Bunu gözlerinde görebiliyordum.

Sonra bile. Özellikle de sonra. Kendini çok suçlu hissediyordu. Ve gözlerindeki suçluluk duygusunu görmekten nefret ediyordum. Belki de ben ona henüz hazır olmadığı bir şey yaptırdım. Ben de ona iyi olduğumu söyledim ve iyiydim de.

Çoğunlukla.

Uykuya daldığımı hatırlamıyorum. Ertesi sabah otelin büyük pencerelerinden içeri dolan güneşle uyanıyorum. Vücudum rahatlamış ve yenilenmiş hissediyor, sanki işimi kaybettiğimden beri ilk kez iyi bir gece uykusu çekmişim gibi. I gerinip döndüğümde Collins'in yatağının boş olduğunu gördüm. Bütün gün Pierre'le toplantılarda olacağını biliyordum ama gitmeden önce ona şans dileyebileceğimi umuyordum.

Yanımdaki yastığın üzerinde bir not var.

Mia,

Çok huzurlu görünüyordun, seni uyandırmak istemedim. Bütün gün ve akşamın bir kısmında toplantıdayım. Belki bu akşam yemekten sonra bir şeyler içebiliriz. Şehri gezerken iyi eğlenceler, ama çok fazla değil.

-C

Not: Kaybolursanız veya kurtarılmaya ihtiyacınız olursa bana mesaj atın.

Kurtarma teklifi yüzüme bir gülümseme getiriyor. İhtiyacım olduğunda beni kurtarmak için her zaman orada.

Elim Collins'in yatağın boş tarafına doğru kayıyor. Keşke dışarı çıkıp şehri birlikte gezebilseydik ama bugün kendime eşlik etmek zorundayım.

Paris'i keşfetmek için heyecanlıyım, bu yüzden hemen duş alıp giyiniyorum.

Bol köpüklü bir kruvasanı mideye indirdikten ve bol köpüklü bir kahve içtikten sonra kendimi günün büyük bir kısmını

Louvre. Bu kadar zaman ayırmayı planlamamıştım, ancak burası o kadar büyük ki, her şeyi gördüğümü düşündüğümde, henüz keşfetmediğim başka bir koridor, kat veya bina var. Tek bir yerde bulunan ve güzelliği beni neredeyse gözyaşlarına boğan eserlerin sayısı inanılmaz.

Mona Lisa'yı en sona saklıyorum ve oraya vardığımda akşamın erken saatleri oluyor. Biraz sırada beklemem gerekiyor, bu da bana düşünmek için zaman veriyor. Paris'te olduğumu gerçekten idrak ediyorum. İki hafta önce yapmadığım bir şey yüzünden işten kovulmuştum. Üniversite kredimi zar zor ödediğim ve kiramı ödemekte zorlandığım bir işti bu. Şu anda burada, Paris'te olacağımı asla hayal edemezdim ve yine de burada, bu güzel şehirde en sevdiğim insanla birlikteyim. Kendi kendime gülümsüyorum,

Kendimi biraz aptal ama aynı zamanda yaşayan en şanslı kadın gibi hissediyorum.

Sıra ilerliyor. Birkaç adım daha yaklaştım. Neredeyse ön tarafa geldim.

Collins inanılmaz bir adam. Ve dün gecedten sonra, bizi ayıran tek şeyin Tatianna'dan ayrılma ihtiyacı olduğuna eminim. Umarım öyledir. Ama ya dün gece onun için sadece bir hataysa? Sonrasında bu konu hakkında hiç konuşmadık. Onunla ilişkisini bitireceğini hiç söylemedi. Ve eğer istediği bu değilse, onu ondan ayrılmaya zorlamak istemiyorum. Belki de dün gecenin olmasına izin vermemeliydim. İçimde huzursuz bir his çalkalanıyor.

Önümdeki insanlar kenara çekiliyor ve kendimi Mona Lisa'nın önünde buluyorum. Baskılarını defalarca görmüştüm, yine de gerçek tablonun önüne geldiğimde nefesim kesiliyor. Tüm bu abartının nedenini kesinlikle görebiliyorum. İfadesindeki incelik, gerçekten de tüylerim diken diken oldu. Sanki benim bilmediğim bir şey biliyormuş gibi gülümsüyor. Ona ne yaptığımı bilip bilmediğini sormak istiyorum. Collins'le ne yapıyor? Tatianna'yla kalmak isteyip istemediğini biliyor mu?

Ama Mona Lisa konuşmuyor ve uzun bir sıra bekliyor. onu görmek için arkamda. Bu yüzden omuzlarım çökerken

Cevapsız sorularla çıkışa yöneliyorum ve loş sokaklara çıkıyorum. Collins akşam yemeği için dönmeyeceğini söyledi, ben de yemek için iyi bir yer bulacağımı umarak Seine Nehri boyunca yürümeye karar verdim.

Şehir, güzel gecenin tadını çıkaran turistler ve Parislilerle dolup taşıyor. Nehir boyunca yavaşça ilerlerken herkesin çiftler halinde olduğunu fark ediyorum. Önümdeki çift el ele tutuşuyor. Bulvarda bir kadın ve erkek bankta oturmuş birbirlerinin gözlerinin içine özlemle bakıyorlar. Başka bir çiftin yanından geçiyorum, korkuluklara yaslanmışlar, nehri seyrediyorlar, kollarını birbirlerine dolamışlar, birbirlerine sokulmuşlar.

Birlikte.

Tüm çiftleri not ederken kalbim hüznle doluyor. Kollarımı kendime doluyorum, aniden üşüdüğümü ve yalnız olduğumu hissediyorum. Bütün gün bu romantik şehirde aşk delisi bir aptal gibi dolaşıp durdum ama aşık olduğum adam benim bile değil ve hiçbir zaman da olacağından emin değilim.

Hissettiğim boşluk o kadar ani ve o kadar bunaltıcı ki canım yanıyor, gözlerim yaşla doluyor.

En azından iki hafta önce bir işim ve bir dairem vardı.
Şimdi ise hiçbir şeyim yok. Collins'in Tatianna'yı terk edeceğine
inanmak istiyorum ama soğuk gerçek şu ki, hiçbir güvencem
yok.
Bundan sonra ne olacağı hakkında hiçbir fikrim yok.

On Yedinci Bölüm

Collins

Otelde başka bir oda boşaldı ve ben de Mia'yı süitte bırakarak, beni baştan çıkaran bir kadınla aynı yatağı paylaşmak zorunda kalmayacağım, kendime ait bir odaya geçtim. Haftanın geri kalanını

Her gece onun üzerine atlama dürtüsüyle savaşıyordum.

Özellikle de bana teslim olacağını bildiğimden beri. Sadece istesem bana her şeyi verirdi. Hep böyle olmuştu.

Pierre ve ortaklarıyla yaptığım toplantılar beklediğimden daha iyi geçti, bu yüzden iyi bir şekilde geri dönmeliydim, ama Mia ve ben eve vardığımızda, içimde üzüntü duyguları kıpırdandı.

Biz geldiğimizde Tatianna mutfaktaydı. Bir çılgılık atıp bana doğru koşuyor, kollarını dramatik bir şekilde boynuma doluyor ve bunun gerçek bir sevgi gösterisinden ziyade göstermelik olduğunu hissetmekten kendimi alamıyorum.

"Seni özledim," diyor yanağımı öperek.

Ona karşılık verecek kelimeleri bile bulamıyorum. Gözlerim Mia'nın hareketlerini takip ediyor. Bizden uzaklaşıyor ama gözlerinde bir parça hüznü yakalamadan önce değil. Buzdolabına yöneliyor ve bir şişe su alıyor.

"Ee, nasıldı? Paris, değil mi?" diye soruyor. "New York nasıldı?" Ses tonum temkinli, soruyorum.

Küçümseyen bir el sallıyor ve ben de acaba yalan söyleyeceğim. "Tuhaf fotoğrafçı iptal etti. Evde kaldım."

"Bana söylemeliydin. Sen de gelebilirdin."

Kelimeler ağızda yanlış bir tat bırakıyor ve hepsinin yanlış olduğunu biliyorum. Mia mükemmel bir arkadaştı. Tatianna'nın benimle zerre kadar ilgilenmediğini itiraf etmesini istiyorum - kim bilir kiminle kulüpte takılıyordu.

Beni yine başından savıyor. "Eminim Mia benim rolümü güzelce doldurmuştur." Mia'ya döndü. "Adamıma iyi baktın mı?"

Mia'nın gözleri büyüdü ve başını salladı. "Evet." Gözleri kısa bir süreliğine benimkileri buluyor ve sonra yere doğru kayıyor.

Hay sikeyim. Mia yalan söylemekte iyi değil. O öyle biri değil. Ve şimdi kendimi daha da pislik gibi hissediyorum. Çünkü onu Paris'te sadece kendi çıkarlarım için kullanmadım.

ihtiyacı var ama şimdi onu yalan söylemek zorunda hissedeceği bir duruma soktum.

"Yolculuk iyi geçti," diyorum, bu garip anı yumuşatmaya çalışarak.

Mia tekrar başını kaldırdı ve bakışları Tatianna'ninkileri buldu. "Collins harikaydı. Pierre ve Adele'i neredeyse anında kazandı."

"Sen harikaydın," diye düzeltiyorum onu.

"Bekle, Pierre ve Adele kim?" Tatianna soruyor. Mia'nın kaşları birbirine çarptı. "Pierre Ducharme Ducharme Industries'in CEO'su... gezinin tüm nedeni." Benim için bu kadar önemli olduğu halde Tatianna'nın bu bilgiyi bilmemesine şaşırılmış görünüyor.

Tatianna başını sallıyor. "Ah. Doğru. Peki, her şey iş için miydi yoksa biraz eğlendiniz mi?"

Mia gergin bir şekilde gülüyor. "Eğlendik. Collins benim için mükemmel olmasını sağladı."

Mia'nın çıplak, kıvrımlı vücudunun anıları beynimde dans ederken, ilk kez gerçek bir kroket-monsieur'ü tattığında duyduğu memnuniyet iniltisi, ilk kez kroket-monsieur yerken gözlerindeki muzip pırıltı

çok fazla şarap içtiğini, onu Eyfel Kulesi'nin tepesine götürdüğümde attığı içten kahkahayı.

Mia ile anlamlı bir bakış alışverişinde bulundum. benimle birlikte olmasından duyduğum memnuniyeti iletti. Tatianna'nın bakışları benimle Mia arasında gidip geliyor ve sanki zorlu bir denklemi çözmüş gibi kaşları çatılıyor. Tam o anda içinde bir şeylerin koptuğunu görüyorum. Elleri kalçalarına doğru havalanıyor ve bakışları Mia'nın üzerinde yoğunlaşıyor.

"Burada tam olarak neler oluyor?" Tatianna Mia'ya soruyor, sesi buz gibi bir zehirle dolu.

Mia'nın ağzı kapanıyor ve çaresizce bana bakıyor, gözleri kocaman ve vahşi.

Mia'dan bir şey öğrenemeyen Tatianna bana dönüyor. "Onu beceriyor muydun?" diye bağılıyor.

Neyim var bilmiyorum ama hemen cevap vermiyorum. Sadece son üç yılımı birlikte geçirdiğim kadına bakıyorum ve onca zamanın nereye gittiğini merak ediyorum. Mia'yla bir haftada, Tatianna'yla üç yılda yaşadığımdan daha fazla anı biriktirmiş, daha fazla kahkaha atmış, daha fazla eğlenmişim gibi hissediyorum.

Tatianna yere bakmak için başını eğiyor ve sinirli bir ses çıkarıyor. Başını kaldırdığında gülüyordu. "Bunu buna tercih ettiğin için delirmiş olmalısın." Mia'yla aralarındaki bariz fiziksel farklılıklara dikkat çekerek onu işaret ediyor. Tatianna uzun boylu ve söğüt gibi, Mia ise kıvrımlı ve bir erkeğin zevk alması için yaratılmış.

"Çok nazikçe ifade ettiğiniz gibi onu becermiyordum. Ama Mia ve ben..." Duraksıyorum ve doğru kelimeleri bulmak için nefes alıyorum. "Konuşmamız gerek Tatianna."

"Olamaz," diye kükrüyor Tatianna. "Benim yerime bu tombul, sade eziği seçmeye nasıl cüret edersin?" Kelimeleri bir suçlama gibi tükürüyor.

Mia duvara doğru geri çekiliyor, kollarını kendine sarıyor ve gözleri yaşlarla doluyor. İki kadının arasına giriyorum. "Dur," diyorum, sesim Tatianna'ninkini kesiyor. Elimi Mia'nın yanağına koyuyorum ve o da dokunuşuma doğru eğiliyor. Ona her şeyin yoluna gireceğini söylemek istiyorum ama buna izin veriyorum.

elimi bırakıp Tatianna'yla yüzleşiyorum. "Kimse Mia'yla bu şekilde konuşamaz." Bu an ile Mia ile tanıştığım ilk gün arasında bir paralellik kurmadan edemiyorum. O zaman onun için ayağa kalkmıştım.

Ben de. Bu benim için içgüdüsel bir şey. Kimsenin ona zarar vermesine izin vermeyeceğim.

"Bitti, Tatianna. İşimiz bitti. Bu gece gitmeni istiyorum."

"Sen lanet olası bir pisliksin," diyor.

"Öyle olabilir ama ikimiz de bu ilişkinin bir yere gitmediğini biliyoruz. Hiçbir şeye doğru gitmiyor. Artık yolumuza devam etmemizin zamanı geldi."

"Üzgünüm ama aradığın şey buysa asla bir futbol annesi olmayacağım. Aynı fikirde olduğumuzu sanıyordum," diye bağıyor.

Cevap vermek istemeyerek başımı sallıyorum. Mia'nın önünde farklılıklarımızın ince noktalarını tartışmak istemiyorum. Bu hiçbir işe yaramayacak ve fikrimi değiştirmeyeceğim.

"Asistanıma bir taşıma şirketi ayarlamasını söyleyeceğim."

"Peki tam olarak nereye gitmem gerekiyor?" diye soruyor.

İşte, bunca zamandır benimle kalmasının gerçek nedeni. Ona güzel bir ev ve kendi başına asla karşılayamayacağı abartılı bir yaşam tarzı sağladım.

Ona belki de en son birlikte olduğu adamın Cuma gecesi onun icabına bakar, ama biliyorum ki

Bu suçlama hiçbir şeyi daha iyi hale getirmeyecek. Onun yerine, "Sanırım önümüzdeki birkaç saat içinde çözmek gereken bazı şeyler var," diyorum.

Tezgâhtan çantasını alıp hışımla yanımızdan geçerken Mia'nın şaşkınlıkla ciyaklamasına neden oldu.

On Sekizinci Bölüm

Mia

Jetlag olmuş beynim az önce ne olduğunu anlamakta zorlanıyor.

Yorgun beynimi bir türlü toparlayamıyorum.

Tatianna'nın sözleri keskin ve nefret doluydu, zehrini bana yöneltmişti. Belki de bunu hak etmiştim. Az önce hayatlarına girip onları ayırmamış mıydım? Ama benim öyle bir gücüm yok. İnsanlara istemedikleri bir şeyi yaptıramam.

Kesinlikle kimse Collins'e yapmak istemediği bir şeyi yaptıramaz.

Yine de, az önce ne olduğunu anlamakta zorlanıyorum. Gerçekten Tatianna'dan ayrıldı mı? Hem de gözümün önünde?

Tatianna yanımdan hışımla geçiyor, yüzü öylesine öfkeyle dolu ki küçük bir çığlık atıyorum ve irkiliyorum.

Topukları koridorda tıkırdıyor ve basamakları hızla çıkıyor. Yukarıda bir yerde bir kapı çarpıyor.

Gözlerim yere sabitlendi. Collins'e bakmak istiyorum. İyi olup olmadığını bilmek istiyorum ama yukarı bakmaya korkuyorum. Buraya gelip süper model kız arkadaşıyla mükemmel hayatını mahvettiğim için bana kızacağından korkuyorum.

Tam bir pisliğim. Neden geldim ki?

Collins'in onun peşinden fırlayıp gitmesini ya da bana küfretmesini falan bekliyorum. Onun yerine birkaç adım ötede duruyor, tezgâha yaslanmıştı. Sonunda yüzüne bakacak cesareti bulduğumda telefonu elindeydi. Yüz hatları rahat ve hiçbir şeyi ele vermiyor. Bir şey tuşluyor. Telefonunda mesaj var. Nakliyecileri falan ayarlıyor olmalı.

Sessizce onu izliyorum, umarım tamamen buraya gelip onun hayatını mahvederek arkadaşlığımızı mahvetti. Sonunda başını kaldırdı ve benim hâlâ duvara yaslanmış olduğumu gördü. Telefonunu cebine tıktıran Collins bana doğru yürüdü.

"Bunu görmek zorunda kaldığın için üzgünüm," diye homurdanıyor. Alçak sesi beni daha da kötü hissettiriyor.

"Önemli değil." Kendi sesim titrek ve sessiz çıkıyor. "Sen iyi misin?"

Derin duygularla dolu koyu renk gözleri benimkilere kilitleniyor ve başını sallıyor. "Evet."

Kendinden emin görünüyor, ama gözleri ve yüzündeki ifade beni emin hissettirmiyor. Çok temkinli ve ciddi. Bundan nefret ediyorum.

Collins'in yanında ne zaman kendimi bu kadar güvensiz hissettim? Hiçbir zaman.

Avucunu yanağıma koydu. "Bununla uğraşmak zorunda kaldığın için üzgünüm," diyor usulca.

"Bunun için endişelenme. Benim için sorun değil." Tatianna'nın söyledikleri hoşuma gitmemiştii ama sonunda onun için tamamen yanlış olan o kontrolcü kadından kurtulduğunu bilmek? Bunu gözümü kırpmadan tekrar yaşayabilirim.

Bundan sonra ne olacağı hakkında hiçbir fikrim yok ve sormaya da korkuyorum. Dudağımı çiğniyorum, üst kattaki topuk seslerini ve kapı çarpma seslerini dinliyorum. Collins elini bırakıyor ama üzerimde gezinmeye devam ediyor, gerçekten iyi olup olmadığımı görmek ister gibi beni izliyor.

"Sence yukarı çıkıp duş alsam sorun olur mu?" diye sordum. Uzun uçuşun yorgunluğu ve kiri üzerimde. Ayrıca Collins'in az önce olanları sindirmek için yalnız kalmaya ihtiyacı olduğunu düşünmeden edemiyorum.

"Tabii ki." Başını salladı.

Merdivenlere doğru ilerliyorum, Collins'in gözlerini hep üzerimde hissediyorum.

Duş sıcaktı ve ben yıkanırken su rahatlatıcıydı. uzun uçuşun kirini temizliyor. Ama en başta buraya geldiğim için duyduğum suçluluk duygusunu yok edemez. Collins beni kurtarmakta her zaman çok iyiydi. İşimi kaybettiğimde ve gidecek başka yerim olmadığında ona koşmama şaşmamalı. Çünkü çökmekte olan hayatımı düzeltebilecek biri varsa o da oydu. Ama benim sorunlarımın yükünü ona yüklemem adil mi? Her şeyi bırakıp beni içinde bulunduğum durumdan kurtarmasını beklemem adil mi?

Acınası bir kader mi? Hayatı boyunca inşa etmek için çalıştığı her şeyi sırf beni kurtarmak için bırakacağını ummam adil mi?

Cevap çok açık. Kesinlikle hayır. Sıcak su sırtıma vururken bunu düzeltmenin bir yolunu arıyorum ama bulamıyorum. Buraya geldim, her şeyi berbat ettim ve şimdi

Yapılacak tek şey onu rahat bırakmak, böylece iyileşmek için zamanı olacak.

Duştan çıkıp kurulandıktan sonra bir tişört giyiyorum. Yatağa tırmanıyorum ve tam ışığı kapatmak üzereyken telefonum çalıyor. Arayan Leyla'ydı.

"Merhaba," diye cevap veriyorum.

"Mia," sesi endişeliydi. "Neyin var?" Beni bir kitap gibi okuyabiliyor.

"Sanırım eve gitme vaktim geldi. Kanepen için yaptığın teklif hâlâ geçerli mi?" diye sordum.

"Tabii ki öyle, ama ne oldu?" "Collins ondan yeni ayrıldı," diyorum.

Leyla bir an sessiz kaldı, sanki ne olduğunu anlamaya çalışıyormuş gibi.

ne dediğimi anlamadı. Sonunda dedi ki, "Anlamıyorum. Eğer şimdi bekarsa, istediğin bu değil miydi?"

Haklı. İstedğim *buydu*, ama şimdi gerçekleştiğine göre, bunun doğru olduğundan emin değilim. Şu anda istediğimin bu olduğunu sanmıyorum. "O üzgün. Buraya gelerek onun hayatını mahvetmişim gibi hissediyorum."

"Hayır," diyor. "Bunu fazla düşünüyorsun. Her zaman her şeyi fazla düşünürsün. Onu önemsiyorsun. O da seni önemsiyor."

Sadece ona biraz zaman ve alan tanı. Ayrılıklar zordur."

Bunun doğru bir şey olduğundan emin değilim ve bunu ona söyledim ama Leila ısrarcı. Sonunda beni ikna etti. biraz daha kalmak.

Belki ona bir şekilde yardım edebilirim. Desteğimi sunabilirim, ne olursa olsun.

Sonraki iki gün boyunca Collins'i rahat bıraktım ve zamanımın çoğunu daha fazla iş başvurusunda bulunarak geçirdim. Zaten pek ortalıkta görünmüyor, görüldüğünde de çok çalışıyor gibi görünüyor, o yüzden onu rahatsız etmiyorum. Öyle bir noktaya geldim ki, burada olmam için hiçbir neden olmadığını düşünüyorum.

Bir sabah yüzünde bir gülümsemeyle mutfağa geldiğinde birbirimizi yine de görüyorduk. Günlerdir onda gördüğüm ilk gülümseme. Gözlerindeki ışıktan cesaret ve heyecan duymaktan kendimi alamıyorum.

"Haberler iyi," dedi. Arkasından bir yığın kâğıt çıkarıyor ve onları bir çırpıda önüme koyuyor.

"Nedir bu, anıların mı?" diye soruyorum. Yığın kalın.

Başını sallıyor. "Bu bir vekâletname, bir anlaşma ve bir de

soruşturması."

"Özür dilerim, ne?" Kullandığı kelimeleri anlamadığımdan değil, sadece nasıl uyduklarını bilmiyorum bir araya gelmesinin hiçbir anlamı yoktu. "Neyin anlaşması?"

"Patronunu soruşturdum. Kanıtı buldular Avukatlarımın senin için bir anlaşma yapmaları gerekiyordu. Sana yüz bin dolar ödeyecekler ve seni tekrar işe almayı kabul ettiler."

"Patronumu soruşturttunuz mu?" Anlamama yardımcı olacağı umuduyla sabah kahvemden bir yudum alıyorum. Collins'in bana bahsettiği her şeyi.

"Sürpriz olmasını istedim, bu yüzden onlara Her şey hazır. Senden tek istedikleri anlaşmayı sizin adınıza tamamlayabilmeleri için sınırlı vekaletname."

Collins çok mutlu görünüyor ama benim yüzüm kızarıyor ve gözlerim yaşıyor. Eski işimi geri alabilmem için pazarlık yaptı. Boğazımda oluşan kocaman yumruya karşı yutkunuyorum. Mutlu olmak istiyorum. Tanrım, nasıl da istiyorum, çünkü yine yapıyor. Beni aptallığımdan kurtarıyor.

istihdam beceriksizliği. Ona teŖekkür etmeliyim. İŖimi geri almalıyım. Bana harika bir anlaŖma sağladı.

Ama istediğim bu değil. Connecticut'a geri dönmek istemiyorum. Burada onunla olmak istiyorum. Ve bundan daha önemlisi, onun da beni burada istemesini istiyorum.

Ama sanırım istemiyor. Ben onun için gerçekten bir yüküm. Çok çok uzaklara göndermek için zaman ve para harcamak istediği bir yük.

Yüzümden akan bir damla gözyaşını titreyerek siliyorum. "Özür dilerim Collins."

Çenemi yukarı kaldırıyor ve gözlerimle buluşuyor. "Neden üzgünsün?"

"Gelmemeliydim," diye mırıldanıyorum, akan bir damla gözyaşını daha silerek.

"Neden?" Sesi fısıltı yumuşaklığında, yüz ifadesi ise endişe ve şefkat dolu.

"Çünkü," diyorum nefesimi tutarak, "senin mükemmel hayatına girdim ve sen ve Tatianna için her şeyi mahvettim. Beni kurtarmak senin işin değil."

İki elini yüzüme götürüyor, sıcak avuçları yanaklarımı kavırıyor ve son gözyaşlarımı siliyor. "Sen

hiçbir şeyi mahvetmedim. Gelin oturun ve size bazı şeyleri açıklamama izin verin."

"Tamam," diye kabul ediyorum, kalbim ağrıyor ve başım cevapsız sorularla dönüyor.

On Dokuzuncu Bölüm

Collins

Mia'yı bitişikteki aile odasına yönlendiriyorum, parmak uçlarım sırtının alt kısmında. Neden ağladığına dair hiçbir fikrim yok ve ağlayan kadınlarla pek iyi başa çıkamıyorum. Hiç etmedim. Belki de iki erkek kardeşle büyümenin sonucudur. Belki de duygularını nadiren gösteren Tatianna'yla birlikte olmanın sonucudur.

Kanepeye oturuyoruz ve bacaklarını minderin altına kıvırıyor, ona söyleyeceğim şeye hazırlanıyor.

İçimi çekiyorum ve nasıl başlayacağımı düşünüyorum. "Tatianna ile aramdaki hiçbir şeyi mahvetmedin. İşler uzun zamandır kötüye gidiyordu." Onunla orgazm olma yeteneğimi kaybettiğimi ya da hayatıma gösterdiği ilgisizlikten nefret ettiğimi söylemiyorum. "Ayrılık gecikmişti. Senin burada olman bunu uzatmış olabilir."

"Ne?" Devam etmemi bekleyerek bana göz kırptı.

Onun varlığının Tatianna'yla aramızın bozulmasını hızlandırdığını sanıyordu, oysa tam tersi oldu.

"Buraya geldiğinizde, on beş yıldır hissetmediğim binlerce duygu içimden geçti. Zamanım olmayan ya da açıkçası hissetmek istemediğim duygular. Hayatım Kolaydı. Odak noktam şirketimdi ve destek için sırtımı dayayabileceğim kardeşlerim vardı. Tatianna..." *Kahretsin, bu olacak*

sert bir ses. "Benim fiziksel zevkim için buradaydı." Mia sanki biri ona ters vurmuş gibi irkildi.

Elini uzattım, tutmama izin verdi ama benim elim gevşek ve cansızdı.

"Son birkaç haftadır bu bile aramızda işe yaramıyordu," diye itiraf ediyorum.

Kaşları birbirine çarpıyor. "Ne demek istiyorsun?" "Sen geldiğinden beri Tatianna ile yatmadım. Ve Ondan önce bile, söylemekten utanıyorum... Şöyle diyelim, vücudum kafamın bilmediği bir şeyi biliyordu."

"Tamam..." Kelimeyi uzatıyor, gözleri anlamak için benimkileri arıyor.

Hiç mantıklı konuşmuyorum ve bunu biliyorum. Derin bir nefes alıyorum ve baştan başlamaya hazırlanıyorum.

"O zaman neden onunla kaldın?" Mia araya giriyor.

"Bekâr olsaydım, seni takip etmemek için hiçbir bahanem olmazdı. İkimizin de bekâr ve aynı çatı altında olma fikri beni korkuttu."

Dudağını çiğniyor, emin değil gibi görünüyor. "Yani beni burada istemiyorsun. Anlıyorum Coll. Eski işimi alıp yoluma devam edeceğim."

Başımı sallayarak elini kucağıma çekiyorum ve parmaklarımı onunkilerin arasına sıkıştırıyorum, sanki bu ona nasıl hissettiğimi bir şekilde gösterecekmiş gibi. "Bırak da bitireyim."

Bekliyor, beni izliyor, ben doğru kelimeleri ararken zorlukla nefes alıyor.

"Buraya gelip bana on yaşındayken verdiğim bir sözü hatırlattığında ödüm koptu. İlişkimi, ne kadar hasarlı olsa da, gerçek duygularımdan kaçınmak için bir tampon olarak kullandım. Ama artık bunu yapamam. Geleceğin ne getireceği hakkında hiçbir fikrim yok ve bunu her seferinde bir gün yapmalıyım, ama daha fazlasını istiyorum."

"Daha fazlasını mı?" diye soruyor, sesi temkinli.

"Evet. Daha fazlasını. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum ve bu evlilik sözünün başımızın üzerinde asılı durmasına izin veremem. Biz önce arkadaşız. Ve aramızda ne olursa olsun, ben seni bir arkadaş olarak kaybetmeye hazırım. İşler daha ileri gitmeden önce bunu anlamamı istiyorum."

"Anlıyorum." Bir an duruyor, gözleri kocaman, beni izliyor. "Yani gitmemi istemiyor musun?" diye soruyor, sesi kısık.

"Tabii ki hayır," diyorum. Aramızda keşfedilmemiş çok fazla cinsel gerilim var, ama bundan daha fazlası, gerçek duygular da var. İçimi garip bir his kaplıyor ve göğsüm sıkışıyor. Nasıl hissettiğim, yemek yiyip yemediğim onun için önemli. Ben mutluyum. Bu, iki kelimeyi zar zor bir araya getirdiğimde bile kardeşlerimin beni anlaması gibi bir şey. Mia beni anlıyor. Gerçek beni. Onun şefkatini, eski sevgilim taşınırken ve ben kendimi işime verirken son birkaç gündür bana gösterdiği ilgiyi hak etmediğimi biliyorum. Mia'yla olan geleceğimden korktuğum için oyaladığım bir kız arkadaşım vardı. O sonsuza dek kalacak türden bir kız. Annem öldükten sonra kalbimi başka birine vermek istemedim.

Kadın. Ama Mia'nın olayı zaten buna sahip olmasıydı. Başından beri vardı.

"Ama neden bana eski işimi geri verdin?" diye sorar.

"Çünkü eski işinin senin olduğunu bilmek bana doğru gelmiyordu.

adın lekelenmişti. Çünkü tüm boş zamanını iş arayarak geçiriyorsun ve ne zaman geçmişinden bahsetsen yüzün asık bir ifade alıyor. Seçeneklerin olsun istedim. Burada sıkışıp kalmanı, benimle yaşammanı değil. Tatianna'nın yaptığı buydu... Kimsenin ikinci tercihi olmak istemiyorum."

"Sen asla benim ikinci tercihim olamazsın," diye fısıldıyor.

"Sen benim her şeyimdin."

Elini sıkıyorum. Bekâretini aldığım gecenin pişmanlığı hâlâ içimde çalkalanıyor ama onu bir kenara itiyorum. "Aramız iyi mi?" diye soruyorum.

Başını sallıyor. "Evet, ama sonra ne olacak?"

"Duruma göre değişir. Evinize, eski işinize geri dönerseniz, iletişim halinde kalırız ve mümkün olduğunca sık ziyaret ederiz. Ve eğer

Burada kalın... Son on beş yılda yapmamız gereken çok şey var."

"Eğer sorun olmayacağından eminseniz, aray
kapatmamız gereken çok şey var..."

Bu anın arkasındaki anlamı kavrarken ikimiz de
sessizleştik. Mia benim yanıma taşınıyor. Tatianna gitmiş ve
unutulmuştu.

"Tatianna'yla işleri nasıl idare ettiğim konusunda bana
kızgın mısın?" diye sordum.

"Hayır," dedi hiç tereddüt etmeden. "Bence bu şekilde
olması gerekiyordu. İkimizin de zamana ihtiyacı vardı."

Başımı sallıyorum. "Hâlâ o geceyi düşünüyorum, biliyorsun."

Arzuyla parlayan gözleri benimkilerin üzerinde dans
ediyor. Hangi gecedен bahsettiğimi çok iyi biliyor. "Ben de
öyle."

"Hâlâ kendimi bir pislik gibi hissediyorum," diye itiraf ediyorum.

"Ne? Neden? Neden?" diye soruyor, sanki gerçekten
Biliyorum.

"İç bacaklarındaki kan lekelerini gördüm. Biliyorum.
seni incittim. Ne yaptığımı bilmiyordum ve ... hala
kurtulamadığın için nefret ediyorum." İtirafımın ağırlığı
omuzlarıma çöküyor. Bunca zamandır içimde gömülüydü.
ve sonunda bu konu hakkında konuşmak iyi hissettiriyor.

"Bana zarar vermedin." Başını sallıyor. "şey, yani, yaptın ama bilerek değil. Senin bedeninin....well..." Telaşlanıyor ve ağzını kapatıyor. Derin bir nefes alır, sonra tekrar başlar. "Çok şefkatliydin. Tam da istediğim şeydi, lütfen bu konuda kendini kötü hissetme. Tatlı ve dikkatliydin. Bunu hatırlıyorum. Mükemmel. Bunu benim için mahvetme."

"O zaman çok farklı hatırlıyorsun," diye idare ediyorum. Onu izlerken boğazım düğümleniyor.

"Vücudunun benimkinin üzerindeki ağırlığını ve içime ilk girdiğinde nefesimi nasıl kestiğini, sonra ritmimizi nasıl bulduğumuzu ve birlikte nasıl hareket ettiğimizi hatırlıyorum. Ve nasıl düşündüğümden daha uzun sürdüğünü."

Göğsüm gururla kabardı. Bu beni de şaşırttı. Bir dakika içinde biteceğini düşündüğümü hatırlıyorum, ama sonra onun için o kadar endişelendim ve her şeyi o kadar çok düşündüm ki, bu beni boğmakla tehdit eden muazzam zevkten uzaklaştırdı.

"Buraya gel." Onu kendime doğru çektim ve o da vücudunu benimkine doğru kıvrırarak ona sarılmama izin verdi. Gözyaşı lekeli yanakları ve pembe burnuyla bile çok güzel görünüyor. Ona sarıldım

Uzun zaman önce o gece yapmam gerektiği gibi. Onun yanımdaki sıcak ağırlığı suçluluk duygumu biraz olsun hafifletiyor.

Onu kucağıma alıp öpmek istiyorum ama acele ettirmek de istemiyorum. İçimden bir ses ikimizin de bunu üst kata çıkarıp birbirimizi yırtmak için fazla iknaya ihtiyacımız olmayacağını söylüyor.

diğerinin kıyafetlerini çıkarmak. Ve başka bir kadınla paylaştığım çarşafların hala yatağımda olduğunu düşünürsek, bu doğru olmaz.

Onun sıcak vücudunun cazibesine karşı koyamadım. çenesini eğiyorum, ağzını doğru açığa getiriyorum, sonra eğilip onu öpüyorum. Bu masum bir öpücük, dudaklarım onunkilere hafifçe dokunuyor, tatlılığının tadına bakıyor. Ama daha fazlasını vaat eden bir öpücük. Nefesimiz kesilene kadar öpüşsek de çok erken bitiyor.

Ayrıldığımızda yanımdan ayrılmıyor, bir kolunu ortama dolamış, sanki beni bırakmak istemiyormuş gibi.

"Yüz bin dolar mı dedin?" diye soruyor, ağzı aptalca bir sırıtişla kıvrılıyor.

Ruh halimin yoğunluğuna rağmen kıkırdıyorum. "Ben yaptım. Ve seni bu şekilde sürükledikleri için her kuruşu hak ediyorsun.

adınızı çamura buladı ve düzgün bir soruşturma yapmadan sizi kovdu."

"Her zaman kahramanım olduğun için teşekkür ederim,"
diyor. "Her zaman gremlinim olduğun için teşekkür
ederim." Gülümsüyorum

ve o da koluma bir şaplak attı.

"Bana hâlâ o aptal lakapla hitap ettiğine inanamıyorum."

"Gremlin'den bahsetmişken, yarın Pazar. I

Eğer istersen tüm mürettebatı yatta bize katılmaya davet
ettim."

"Elbette," diyor. "Çok isterim."

Dün gece Mia'yla aramızı düzeltmek iyi hissettirdi. Aslında hayal edebileceğimden de iyiydi. Bugün Gremlin'e bindiğimizde rahat ve mutluydum. Pace Max'i teknede gezdiriyor, ona her aleti ve düğmeyi gösteriyor.

Kylie de onları sevgiyle izliyor. Ardından Colton ve Sophie geliyor ve Mia ile benim korkulukların yanında durup suya baktığımız yere doğru yürüyorlar.

"Mia! Seni görmek çok güzel," diyor Sophie ve onu kucaklamak için kendine çekiyor.

Colton'ın gözleri benimkilerle buluşuyor ve Tatianna'nın temelli gittiğini anlamış gibi görünüyor. "İyi düşünmüşsün kardeşim," dedi sırtıma vurarak. Sadece Tatianna ve ben varken o ve Sophie yatta bize nadiren katılırlardı.

Onun arkadaşlığından hoşlanıyordum ve onu suçladığımı söyleyemem. Şimdi ondan kurtuldum ve kendimi daha iyi hissediyorum. Benden daha neşeli yıllardır. Mia'nın varlığının bana yaptığı şey çok tuhaf.

"Pace ve Kylie buradalar, sanırım güvertenin altında Max'e her şeyi gösteriyorlar," diyorum.

Colton başını salladı. "Güzel. Döndüklerinde bir duyuru yapmamız gerekiyor." Sophie'yi kendine çekiyor ve gizli bir gülümseme paylaşıyorlar.

Duyurunun ne olacağını bildiğime dair bir his var içimde. Yaklaşık altı hafta önce evlendiler ve tavşanlar gibi seviştiklerinden oldukça eminim.

Pace alt kattan çıktığında, Colton onlara el sallar. Sonra Sophie'nin elini tutuyor ve parmaklarını birbirine geçiriyor. "Onlara sen mi söylemek istersin, yoksa ben mi söyleyeyim?" diye sorar,

Yumuşakça. Onu hiç bu kadar yumuşak ve şefkatli görmemiştim. İçimi bir sıcaklık kaplıyor.

"Hamileyiz!" Sophie sırrını bir saniye bile daha saklayamayacakmış gibi ciyaklıyor.

"Ah!" Kylie haykırarak Sophie'ye doğru hamle yapıyor ve ona sıkıca sarılıyor. Mia'nın gülümsemesi geniş ve sanki anne adayına sarılmak için sıranın kendisine gelmesini bekliyormuş gibi bir aşağı bir yukarı zıplıyor.

Pace, Colton'ı alkışlayarak, "İyi işti dostum," diyor. Geri.

"Tebrikler," diyorum elini sıkarken. "Teşekkürler çocuklar. Çok heyecanlıyız," diyor Colton, Sophie'yi kollarının arasına alıp öptü. "Henüz altı haftalık, yani henüz erken ama çok mutluyuz."

Pace Max'i havaya fırlatıyor ve ona bir kuzeni olacağını söylüyor.

Ruh hali mutlu ve hafif, ve ben son derece Kardeşlerimin bu kadar çok mutluluk bulmasından memnunum. Kadınlar Max'i alır ve güneşlenmek için dağınık minderlerin bulunduğu pruvaya çekilirler. Sophie'ye nasıl hissettiğini ve doğumunun ne zaman olacağını sorarak heyecanla konuşurlar. tarih.

Kardeşlerim ve ben okyanusa bakan şezlonglara yerleştik. Saat erken olmasına rağmen James bir tepsi donmuş mojito getirdiğinde ikimiz de birer tane kabul ediyoruz. Çok fazla bugünü kutlamak için. Colton karısına bakire bir içki gönderilmesini istedi. Ona karısı olarak hitap etmek için her türlü bahaneyi kullandığını bildiğimden gülümsüyorum.

Yat suyun içinde zahmetsizce ilerlerken içkilerimizi yudumluyoruz.

"Tatianna aranızdan çıktığına göre Mia'yla işler nasıl gidiyor?" Colton soruyor.

Kıyafetlerini çıkarmış ve turkuaz bir bikiniyi kaltağı haline getirmiş olan Mia'ya bakıyorum. *Lanet* olsun. İçimde ılık bir ürperti dalgalanıyor. "Güzel," diye mırıldanıyorum.

Pace güler. "Bize bundan daha fazlasını vermelisin, ihtiya. Birlikte misiniz, değil misiniz?"

"zerinde çalışıyorum." Başka ne diyeceğimi bilemiyorum. Beynim bana yavaş gitmemi, bunun nereye varabileceğini keşfetmemi söylerken, vücudum onu benim yapmam için bana bağırıyor.

Onu elleri ve dizleri üzerinde arkadan pompalarken gördüğüm hayaller şehvetle bulanıklaşıyor. Kendimi daha ne kadar tutabilirim bilmiyorum. İşlerin nasıl yürüdüğünü bilmek istiyorum.

artık ikimiz de büyüdüğümüze göre aramızda ne olabilirdi? Karşı koymaya çalıştığım yarı ereksiyonu gizlemek için kucağıma bir yastık atıyorum.

Pace gülüyor. "Onu hâlâ sikmedim."

"Denize atılmak istemiyorsan kapa çeneni," diye uyarıyorum, ses tonum sert ve acımasız çıkıyor. Ama lanet olsun, son birkaç haftadır Mia'ya bu kadar yakın olmak beni tamamen etkilemişti.

Gözlerim yine onun üzerinde geziniyor. Nazikçe Sophie'nin karnına dokunuyor ve hamile olduğunu gösteren hiçbir şey olmamasına rağmen Mia ona hayranlıkla bakıyor. Bu çok güzel. Max'le oynarken Mia'yı izlemekten kendimi alamıyorum, karnını gıdıklıyor ve güneş gözlüklerini kullanarak onunla aptalca bir oyun oynuyor. Hayran kaldım, gözlerimi kaçıramıyorum. Çok güzel bir anne olacak ve ben duygularıma yenik düşüyorum.

Kardeşlerimin artık ikisinin de baba olduğunu ve sıranın bana geldiğini söyleyerek benimle alay etmelerini dinliyorum ama dikkatim Mia'da kalıyor. Pek çok açıdan çok güzel.

"Affedersiniz çocuklar," diyerek sandalyemden kalkıyor ve bilerek Mia'ya doğru ilerliyorum.

Ona ulaştığımda elimi uzatıyorum ve o da hiç sorgulamadan elimi tutup ayağa kalkıyor.

"Collins?" diye sorarak onu güvertenin altına götürmeme izin verdi. şu anda her şeyi yapmama izin vereceğini hissediyorum.

Henüz cevap vermiyorum, çünkü söyleyebileceklerimden korkuyorum, bunun yerine onu kamaralardan birine yönlendirmeye devam ediyorum.

"Sen ne..."

"Bana güveniyor musun?" Yatak odasının kapısını arkamızdan kapatıp kilitleyerek soruyorum.

"Evet," diyor tereddüt etmeden.

Dönüp yüzümü ona dönüyorum, bedenim onu kapının arkasına doğru bastırıyor. Ağzım onunkinin üzerinde gezinirken boğazımdan ilkel bir hırıltı yükseliyor. "Tüm bunlardan korkuyorum. Sana karşı olan hislerimden, geleceğin getireceklerinden, hepsinden. Ama bildiğim bir şey var."

"Neyi?" diye soruyor, dudakları dudaklarıma değerken göğsü bir nefesle yükseliyor.

"Sana ihtiyacım var," diye fısıldıyorum.

Gözleri birkaç saniye boyunca benimkilere bakıyor, tam olarak neye ihtiyacım olduğunu anlamaya çalışıyor.

Ellerim kalçalarına yerleştğinde ve parmaklarım bikini altının kenarlarına battığında çok açık. "Bu senin için sorun olur mu?" Ona geri çekilmesi için bir şans vererek soruyorum.

"Benim de sana ihtiyacım var," diye itiraf ediyor.

Kalbim onun itirafıyla yerinden fırlıyor. Kalçalarındaki ipleri çözüyorum ve bikinisinin altı yere düşüyor. Mia beni dikkatle izliyor ve artık anılarındaki gergin, beceriksiz genç çocuk olmadığımı hemen kavlıyor. Bana kalırsa, bu bizim gerçek ilk seferimiz. Kendimi affettirmem ve bunu onun için iyi hale getirmem için bir şans.

Aramıza uzanıp bir parmağımı onun pürüzsüz seksinin üzerinde hafifçe gezdiriyorum. Boğazından bir mırıltı yükseliyor ve ısladığını hissediyorum. Ona çok az dokunmuştum ama o çok duyarlı.

Vücuduna hatırladığımdan çok daha fazla güveniyor, kalçalarını ellerime doğru itiyor ve parmak ucum klitorisine temas ettiğinde inliyor. Onu derinden öpüyorum ve ben üzerinde çalışırken dili benimkini okşuyor. *İşte bu.*

Boynunun arkasına uzanıyor ve üstünü yerinde tutan ipleri çözüyor. Ne kadar cesur olduğunu görünce

tamamen çıplak olmasını istiyordu.

Şortumun bağcıklarını çözüp elini içeri iterken vücudu elime karşı sallanıyor. Elinin etrafımda kıvrıldığını hissediyorum ve nefesi kesiliyor.

"Bu kadar büyük olmana bayılıyorum" diyor. İçimden sıcak bir gurur fışkırıyor. Mia sikimi okşarken, ben de bir parmağımı içine sokuyorum. Benimkinin altındayken kendine bunu yapmasını izlemek Paris'teki komuta o zamandan beri her gün fantezilerimi körükledi. Vücudu beni kavırıyor ve parmaklarımı her sokup çıkardığımda ıslak bir emme sesi çıkarıyor.

"Benim için çok ıslaksın," diye fısıldıyorum dudaklarına.

"Evet, sadece sen Collins, sadece sen."

Sanırım bana ne söylediğini anlıyorum. Onu bu şekilde anlıyorum. Bu şekilde tahrik oluyor ve istiyor. "Hâlâ şimdiye kadar hissettiğim en dar amcığa sahipsin," diye homurdanıyorum boynunun yan tarafına doğru. Onun içinde olmak istiyorum ama onu ilk ve son kez becerdiğimde yaptığım gibi ön sevişmeyi aceleye getirmeyi reddediyorum.

İnliyor ve pelvisini yaklaşıyor. Gırtlaktan gelen çığlıklarının çoktan orgazma yaklaştığını gösterdiğini anlıyorum.

"İşte bu, sonuna kadar git," diye fısıldıyorum. Ağzımı göğüslerine indirerek ıslak öpücükler konduruyorum, emiyorum.

ve dilimi onların sert tepelerinde gezdiriyorum.

Mia paramparça oluyor, boşalırken adımı inliyor.

Parmaklarımı çektiğimde vücudu titriyor ve ayaklarının üzerinde sallanıyor. Hareketleri durgunlaşıyor ve bedenim onun dokunuşunu kaybetmenin yasını tutuyor.

"Buraya gel, seni tuttum." Onu yatağa doğru yönlendiriyorum ve yerleştikten sonra şortumu yere atıyorum. Yatağın ortasında ona katılıyorum ve onu kendime çekiyorum. Yatakta çıplak bir Mia'yla -arkadaşımla- birlikte olmak tuhaf hissettirmeli ama bu dünyadaki en doğal şey.

Çenesini kendime doğru kaldırarak onu derinden öpüyorum. Umarım vücudunu keşfetmeye daha yeni başladığımı anlamıştır. Yapmak istediğim daha çok şey var. Dudaklarından boynuna, göğüslerine doğru öpüşürken karnına ulaştığımda kıkırdıyor.

"Gıdıklanıyor musun?" diye soruyorum.

Bana sırtıyor. "Gıdıklandığımı biliyorsun."

O haklı. Karnının ve kollarının altının gıdıklandığını biliyorum, dürüst ve nazik olduğunu da biliyorum. tanıdığım en büyük kalbe sahipsin. Ve biliyorum ki

Onunla geçirdiğim bu anı hiçbir Şeye deđiŐmezdim.

"Benim için a," diyorum ona, bacaklarından birini omzumun üzerinden sarkacak Şekilde hareket ettirerek.

"Collins," diye sızlanıyor.

"Şimdi bana karşı utangaç olma," diye alay ediyorum. Birinden diğerine geçerek i bacakları boyunca öpüyorum. "Paris'teki o geceden sonra seni tatmalıyım."

Bacaklarını iki yana açıyor ve ben de dilimle Şişmiş klitorisini bulana kadar onu yukarıdan aşağıya doğru yalıyorum. İnliyor. "Bu iyi hissettiriyor mu?" diye soruyorum.

"Evet," diye nefes nefese kalmayı başarıyor.

Parmaklarını salarımin arasında gezdiriyor, içime bastırıyor. nemli olan tek Şey onun aldığı zevk ve kendimi tamamen ona bırakıyorum, emiyorum ve dilimi onun içinde olma ihtiyacım arttıkça hızlanan bir tempoyla sıcak etinin üzerinde gezdiriyorum. Adımı haykırana kadar durmuyorum ve parçalanırken umutsuzca omuzlarıma yapıŐıyor.

Kasılmalar yavaşladığında ve ben çekildiğimde, sıcak gözleri Vücudunda gezinip onu öperken benimkinden ayrılmayı reddediyorum.

Boynunu, yüzünü, göz kapaklarını ve bulabildiğim her yerini.

"Bu iki etti," diyorum. "Bir tane daha kaldırabilir misin?"

Bana göz kırptıyor, orgazmlarını saymama şaşırması gibi
görünüyor. Gözleri şehvetle parlıyor. "I
-Bilmiyorum," diye itiraf ediyor.

Karanlık bir şekilde kıkırdıyorum ve vücudunu okşuyorum,
ellerimi pürüzsüz teninde gezdiriyorum, kıcını kaldırıp ellerimle
kavriyorum. İçine bastırıp çekirdeğini uyardığımda bir nefes
kaçıyor. "Bana bunu yapıyorsun Mia," diye hırlıyorum kulağının
dibinde. "Bu, başa çıkmaya hazır olduğun bir şey mi?"

Konuşamıyor, başını sallıyor ve kısık bir inilti yükseliyor.
Dudaklar.

Kaya gibi sertim ve tüm kötü planlarım
dayanılmaz bir durma noktasına getiriyor. Prezervatifim yok. Mia
başını sallayıp bana sorun olmadığını söyledi. Sadece bunu
varsayabilirim

Doğum kontrol hapi kullandığını ve hastalıksız olduğuma
güvendiğini söylüyor, ki öyleyim, ama bana olan tam inancı
hayret verici. Parmaklarımı saçlarının uzun tellerinde gezdirerek
gözlerini izliyorum ve emin olmaya çalışıyorum. Bundan sonra
geri dönüş olmayacak ve bu durumdan ne kadar nefret etsem
de

Yıllarımızı bu ana ulaşmak için harcadık.

Sırtüstü yatarken önünde diz çöküyorum ve kendimi onun merkezine doğru çeviriyorum. Gözleri kapanıyor. "Benim için aç onları," diyorum. Gözlerini açıyor ve karanlık. onun arzusuyla. "Onları açık tut. Bizi izlemeni istiyorum. İçindeki ben olduğumu bilmeni istiyorum."

Ben ilerlerken homurdanıyor ve dirençle karşılaşıyor. Etrafıma sıcak bir eldiven gibi oturmasıyla ilgili anılarımın abartılı olmadığını şimdiden söyleyebilirim. O mükemmel. Sikimi her seferinde bir santim olmak üzere yavaşça ona yediriyorum.

Böylece uyum sağlayabilir. Yatağa karşı kıpırdanıyor. ve çarşafı pençeliyor. Ama emirlerime sadık kalarak, gözleri benimkilerin arasından vücutlarımızın birleştiği yere kayıyor.

"İşte bu kadar. Benden daha fazla alabilir misin?" Eve sert ve hızlı bir şekilde girmek istiyorum ama o bana sorun olmadığını söyleyene kadar hareket etmeyeceğim.

"Lütfen Collins. Hepsini istiyorum," diye yalvarıyor.

Gidebildiğim kadar ileriye doğru bastırıyorum ve ona karşı öğütüyorum, tamamen içine gömülü uzunluğumla klitorisini uyarıyorum. Nefesi boğazında düğümleniyor. Nefes alamadığını anladığım beş acı dolu saniye var. Ağzı açık, nefesini tutmaya çalışırken acı çekiyor,

ama göğsü hareketsizdi. "Nefes al bebeğim." Eğilip dudaklarına doğru fısıldıyorum, biraz geri çekiliyorum. Ağız açılıyor ve havayı içine çekiyor. Titrek bir nefes, sonra bir tane daha. Sonra tırnaklarını sırtıma geçiriyor, Bacaklarını belime doluyor ve sanki doyamıyormuş gibi bana karşı kıvranıyor.

Sikeyim.

Daha fazla kendimi tutamayarak bir ritim tutturdum ve onun sıcaklığına girip çıkmaya başladım. Aklımı başımdan alacak kadar muhteşem, ve yaşadığım sürece bundan kurtulamayacağımı biliyorum. Yüksek sesli bir nefesle ve parmakları saçlarımda, Mia tekrar boşalıyor. Çok geçmeden ben de onu takip ediyorum, yüzümü boynunun yumuşak tenine gömüp adını inliyorum.

Yirminci Bölüm

Mia

Collins ile tekrar seks yapsaydım nasıl olurdu diye kaç kez hayal ettiğimi söyleyemem. Sayısız kez, her biri ilk seferimizle ilgili anılarıma bir övgü niteliğindeydi, ve bir dahaki sefere birlikte olduğumuzda ne kadar pratik ve emin olacağına. Onunla birlikte olmayı her hayal edişimde inanılmazdı.

Yine de o zamanların hiçbirisi gerçekte yaşananların eline su dökemez. Çok dikkatliydi, bedenimin her ihtiyacına inanılmaz derecede duyarlıydı. Bir anda beni diğer tüm erkekler için mahvettiğini anladım.

Boşaldığında yüzünü boynuma gömdüğünü ve adımı haykırdığını asla unutmayacağım. Bu Dudaklarındaki, sert sesindeki, tenime değen nefesindeki ses hayatımın en güzel anlarından biriydi. Ve şimdi, bedenim kollarında titrerken güçlü kolları beni sımsıkı tutuyor.

"Üşüyor musun?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum ve utanarak ona bakıyorum. "Vücudum hala..." Bir gülümsemeyi bastırıyorum.

Kıkırdıyor, beni alnımdan öpüyor, sonra beni sıcak çıplak göğsüne doğru çekiyor.

Birlikte geçirdiğimiz ilk zaman harikaydı, sonsuza dek kalbimin bir köşesinde saklayacağım bir anıydı. Ama o ilk seferden hemen sonra, en iyi arkadaşımı baştan çıkardığının bilinciyle aceleyle giyinip eve kaçtım, bahanem de şuydu Ertesi gün taşınma için ailemin toplanmasına yardım etmem gerekiyordu. Sonrasında birbirimize sarılmamıştık ve nasıl hissettirdiği hakkında konuşacak zamanımız olmamıştı.

İşte buradayız, on beş yıl sonra, ve şimdi nihayet birbirimize sarılma şansımız var. Burada, onun güçlü kollarında olmak çok doğru bir his. Yaşayan en şanslı kadın olduğumu biliyorum, çünkü Collins'te her iki dünyanın da en iyisine sahibim. O benim en yakın arkadaşım ve şimdi de sevgilim. Beni herkesten daha iyi tanıyor - içimi ve dışımı.

"Üç." Diyorum ve yarı kapalı gözlerle ona gülümsüyorum. Gözlerini.

"Üç kez," diye homurdanıyor ve gülümsüyor. Neyi saydığımı çok iyi biliyor. "Babamın teknesinde geçirdiğim zaman için sana bir ya da iki borcum vardı." Eğiliyor ve beni dudaklarımdan hafifçe öpüyor.

Ben de onu öpüyorum. "Bana hiçbir şey borçlu değilsin. Sana söyledim, o gece mükemmeldi."

Yüzüne rahat bir gülümseme yayılıyor ve içimi sevinçle dolduruyor. "Bu da mükemmel."

Kollarına uzandığımda, öpücükler arasında eski günlerden konuşuyoruz. Saçlarımı öyle nazikçe yüzümden geriye doğru tarıyor ki, her hareketinde, her şefkatli jestinde benim için duyduğu endişeyi hissedebiliyorum.

"Bugün bizimle tekneye geldiğin için teşekkür ederim. Burada ailemle vakit geçiriyor olman benim için çok anlamlı."

Kıkırdıyorum. "Şu anda yaptığımız şeye 'ailenle vakit geçirmek'" diyorum, parmağımla sert göğsüne bir çizgi çizerek. Elimi daha aşağı indirip onu daha fazlası için ikna edip edemeyeceğimi görmek istiyorum. Ama içimi bir suçluluk duygusu kaplıyor ve elimi kısa tutarak şöyle diyorum, "Ailenden bahsetmişken, belki de geri dönmeliyiz."

ve gruba tekrar katıl. Sen ev sahibisin." Tanrıya şükür tekneyi kullanacak bir kaptanı var.

Baş başa geçirdiğimiz zamanı sonlandırmaya hazır olmadığını söyleyebilirim, ben de değilim, ama o mantıklı düşünüyor. "Peki, hadi temizlenelim." Otururken homurdanıyor ve beni kollarına çekiyor. Beni banyoya taşıırken çığlık atıyorum ve kollarımı boynuna doluyorum.

Duşta sabunu birlikte köpürtüyoruz ve önce temizlenmeme yardım ediyor, kaba elleri sırtımda, kollarımda, kalçalarımda yumuşakça kayıyor. Onun her dokunuşunun tadını çıkarıyorum ve elleri vücudumun her kıvrımının tadını çıkarıyor. Sonra temizlenmesine yardım ediyorum. Ellerim pürüzsüz kaslı vücudu boyunca kayarak sert kaslarını takdir ediyor. Altılı karın kaslarına karşı koyamıyorum ve parmaklarımı karnında gezdiriyorum.

Gülerek geri çekiliyor.

"Özür dilerim," diyorum. "Senin de gıdıklandığını unutmuşum."

Beni hızla kendine doğru çekiyor. "Bana dokunduğun için özür dilemene hiç gerek yok" diyor. Arkama uzanıp suyu kapatıyor, sonra uzanıp bir havlu alıyor ve bana sarıyor.

Biz giyinirken kapı çalınıyor. "Siz çocuklar henüz sisteminizden çıkarmadınız mı?" Bu Pace.

Collins'in gözleri kararıyor ve tepkisinden Pace'in az önce bir erkek kuralını çiğnediğini anlayabiliyorum, ama sonra Collins gözlerimle karşılaşüyor ve ifadesi bir kez daha yumuşuyor.

Collins şortunu tekrar giyiyor ve kapıyı açmadan önce bikiimin üzerimi örttüğünden emin olmak için kontrol ediyor. "Burası babamın küçük teknesi değil, bir sürü başka yatak odası var.

seçim yap." Son kelimedede sesi düşüyor, sanki açık kapının ardında kimi beklediğini göremiyor gibi. Etrafına bakıyorum ve Pace'in Max'in elini tuttuğunu görüp kıkırdıyorum.

"Selam ufaklık," diyor Collins Max'e dönerek. "Ne oldu?"

"Max ve ben keşfe çıkmıştık ve tiyatroyu bulduk.

Oda. Film izleyip izleyemeyeceğimizi merak ediyordu. Biz Sensiz çözmeye çalıştık ama kumandayı bulamıyoruz ve o şey olmadan hiçbir şey çalışmıyor."

"Tabii ki film izleyebiliriz," diyor Collins. Elini benimkine doluyor ve hep birlikte sinemaya gittiğimizde herkesi çoktan içeride buluyoruz. Sophie ve Colton dört aşk koltuğundan birini kapmış, Kylie bir diğerinde oturuyor ve Max koşarak ona katılıyor.

"Hangi filmi izleyelim?" Collins duvardaki gizli bir panelden kumandayı çıkarırken soruyor. Boş koltuklardan birine oturuyoruz ve Collins kolunu bana doluyor. Ben de onun yanına kıvrılıyorum.

"Gremlinler!" Max bağılıyor. Bunun tuhaf bir istek olduğunu hemen anlıyorum. Filmin gösterime girdiği yıl doğmuştum ve Collins beni ilk kurtardığında giydiğim eski ikinci el tişörtüm sayesinde filmde haberim vardı.

Sophie kıkırdıyor, "Gremlinler nedir?"

Kylie ona dönüyor, "Collins'in teknesine adını verdiği film."

Pace gülüyor. "Evet, doğru, Collins teknesine seksenli yılların bir filminin adını vermiş." Sesinden alaycılık damlıyor.

Colton da gülerek ona katılır. "Evet, o sevimli tüylü yaratıklara doyamıyor."

Sophie, Colton'ı böğründen dırter. "Ne? Bu kadar komik olan ne?"

Pace o kadar gülüyor ki cevap veremiyor ama Colton sonunda başarıyor. "Teknesine ilk aşkının adını vermiş." Sesi alaycıydı.

Sophie ve Kylie çocuklara delirmişler gibi bakıyorlar.

Yanaklarımın kızardığını hissediyorum ve yüzümü
Collins'in göğsüne saklamaya çalışıyorum.

"Gremlin onun Mia'ya taktığı lakap," diye bitiriyor Colton.

"Awe," Sophie ve Kylie aynı anda şarkı söylüyorlar
Zaman. Gözleri kıskançlıkla dolu.

İkisine de uysalca sırtıyorum. Sonra Collins'e bakıyorum,
erkeklik kurallarını yine çiğnediği için kardeşlerine kızmasını
bekliyorum. Nazik ve şefkatli gözlerinin sevgiyle benimkilere
baktığını görünce şaşıyorum. Kıkırdıyor ve
başımın üstünü öpüyor. Görünüşe göre, bu yumruk atma olayını
sorun etmiyor. Dahası, bunu inkar etmiyor.
Kardeşlerinin bana ilk aşkım demesinden bile utanmıyor. Kalp
atışlarım hızlanıyor ve uzanıp onu öpüyorum.

"Ugh," diyor Pace. "Kendine bir oda bul."

Diğerleri gülüyor. Sonra o daha iyi düşünüyor. "Boş ver.
Seni bir daha asla göremeyiz. Kalın, ama aramızdaki ilişkiyi
seviyeli tutalım." Max ve Kylie'nin yanındaki koltuğa sıkışıyor ve
neden gizli tuttuğumuzu vurgulamak istercesine kolunu Max'e
doluyor.

Collins, "Doğru, Gremlinler." diyor. Elindeki ve uydu hizmetlerinden birinde filmi kolayca bulur.

"Bunu gördün, değil mi?" diye soruyor bana. Başımı sallıyorum.

"Yani bunca zaman sana gremlin dememe izin verdin ve merak bile etmedin mi?"

"Tişörtünden sevimli, küçük, tüylü bir yaratık olduğunu anladım."

Collins inanamayarak başını sallıyor ve film oynayacak. Işıkları söndürdü ve ben de yanına yerleştim. Diğerleri de yerleşti. Etrafıma bakıyorum, onların arkadaşlığı içimi ısıtıyor. Hiç konuşmadığımızı biliyorum. Geleceğimiz konusunda ciddiym, ama yine de burada onunla ve ailesiyle birlikte olmak her şeyi doğru hissettiriyor. Merak ediyorum ve Bunun gibi toplantıların bir gelenek haline gelmesini umuyorum. Her Pazar günü teknede geçireceğimiz aile gününü iple çekebilmeyi çok isterdim.

Birkaç hafta önce buraya geldiğimde durumumdan utandığımı ve mahcup olduğumu fark ettim. artık böyle olmadığını görmekten mutluyum. Artık utanacak bir şeyim olmadığını biliyorum. İstendiğimi hissediyorum. Ve buna bayıldım.

Collins eğildi ve kalmamız gerektiğini fısıldadı.

Gece teknedeyken ona bakıyorum, kalbim ağzına kadar dolu.

Bölüm Yirmi Bir

Collins

Dizüstü bilgisayarımı kapattım ve masamdaki eşyalarımı topladım. Bugün Cuma, hafta sonuna başlama zamanı ve bunu Mia ile geçirmek için sabırsızlanıyorum. Mia Monroe ile çıkmak tamamen hazırlıksız olduğum bir deneyimdi. Eğlenceli, kaygısız ve rahat biri. Los Angeles'a taşındığımdan beri birlikte olduğum botokslu, gergin kadınlara hiç benzemiyor.

Mia ve ben son iki haftadır öylesine çıkıyoruz. Baleye gittik, bir dünya-
ünlü bir şaraphaneye gittim ve bir tasarımcının mücevher koleksiyonunun ilk gösterimine katıldım - bu sırada Mia gerçekten esnedi. Oyunumu değiştirmenin zamanı geldi. Bu *Mia*. *Benim Mia'm*. Ve bu gece mükemmel bir şey planladım. En azından öyle umuyorum.

Asansöre doğru yürürken kendi kendime gülümseyerek, bir Cuma günü saat beşten sonra hâlâ burada olan birkaç özel çalışana veda ediyorum. Son zamanlardaki dönüşümümle ilgili bir ofis anketi yapıldı. Görünüşe göre daha dinlenmiş görünüyorum,

daha sık gülümsüyorum ve daha mutlu görünüyorum. Hatta cesur bir kişi estetik ameliyat olduğumu ima ederek ameliyat olup olmadığını bile sordu. Onlar benim bu durumdan habersiz olduğumu düşündüler.

fısıldaşmalar ve kabin duvarlarının ardında yapılan sessiz konuşmalar. Ama ben öyle değildim. Aslında bu dönüşümü en az onlar kadar ben de merak ediyordum. İlk başta, onlar benim Yüzümdeki gülümsemenin sorumlusu yirmi üç yaşındaki süper model kız arkadaşımdı. Ama sonra Mia'nın bir gün bana öğle yemeği -en sevdiğim şarküteriden biftekli sandviç- getirdiğini gördüler ve artık Tatianna'yla çıkmadığımı anladılar. Tek kelime etmedim. Aslında her şeyin oldukça komik olduğunu düşünmüştüm.

Ayrıca, bu onları hiç ilgilendirmezdi. Mutlu hissediyordum. ve on yaş daha gençtim ve bu sadece yaşadığım harika seks değildi. Bunun nedeni Mia'nın içimdeki en iyiyi ortaya çıkarmasıydı. Özellikle geveze bir yönetici asistanının yanından geçerken sırtıyorum. Tek kaşını kaldırarak bakışlarını ve o da çılgınca klavyesinde yazmaya başladı. Daha yakından bakarsam hepsinin anlamsız olacağını hissediyorum. "İyi geceler, Bayan Corrigan," diyorum.

"İyi geceler efendim," diye ciyaklıyor.

Kendi kendime kıkırdayarak, beni yeraltı otoparkına götürecek asansörün düğmesine basıyorum. Gecenin nasıl geçeceğini hayal ederken, ağzımda beliren memnun sırıtışa engel olamıyorum. Mia planladığım şeyi gördüğünde kendinden geçecek.

Ayrıca o gece ona resmen yanıma taşınmasını istediğimi söyleyeceğim - sadece misafir odasında kalmasını değil Eşyalarını bir an önce çekip götürebileceği bir bavula tıktırıp, benimle birlikte yatak odama taşınmak için. Evimi benimle paylaşacak. Bok gibi heyecanlıyım ve biliyorum ki bunları kardeşlerime itiraf etsem beni vajina büyütmele suçlarlar. Ama pantolonumun altındaki şeyler hiç bu kadar iyi olmamıştı. Aslında, kendimi yeniden genç bir kız gibi hissediyordum, Mia'yı düşündükçe sertleşiyordum - çoğu zaman uygunsuz zamanlarda, mesela bir personel toplantısında. Cep telefonumu çıkardım ve ona mesaj attım.

Bu gece eğlenceli bir şey planladım. Rahat giyin.

Tam arabama yerleşirken cevap verdi.

Seni görmek için sabırsızlanıyorum. Şimdi işten çıkıyorum.

Şehir merkezindeki büyük bir hukuk firmasının muhasebe departmanında çalışmaya başladı ve bu işi sevdiğini söylüyor.

Çünkü

yeter ki o mutlu olsun. Mia bana çok şey öğretti, en önemlisi de hayatın mutlu olmak için harcanamayacak kadar kısa olduğu. Mutsuz.

Dün gece yatağımda uyuduktan sonra.

Gremlin Dosyaları ve kucağımda onun eski hatıra defteriyle oturdum, her fotoğrafı ve karalanmış her kelimeyi gözden geçirdim. Sayfalar kırıışmış ve yıpranmıştı ve yumuşak, kadınsı kokusu sayfalara sinmişti. Mia'yla yıllar öncesinden bir fotoğrafımız vardı. İki ön dişi eksikti ama kameraya olabildiğince kocaman gülümsüyordu. Ben de ona bakıyordum. Yüzümdeki ifade saf bir sevinçti. Uzun süre o fotoğrafa baktım. Kendimi yeniden o çocuk gibi hissettim, sanki gençliğimin özel bir parçasını yeniden yakalamıştım. Uzun yıllardır aklıma gelmeyen bir anı aklıma geldi. Dokuzuncu doğum günü partimdi ve annem benim doğum günü pastasının en büyük dilimini Mia'ya uzattım. Annem Eğilip yanağımdan öptü ve "Bir gün o kızla evleneceksin" dedi. Yıllardır hissetmediğim duygular boğazıma doldu ve orada sert bir yumru oluşturdu. Kitabı kapattım ve Mia ile birlikte yatağıma döndüm.

Vücudunu onunkinin etrafında, tarif edemediğim bir hisle

benim hayatım. Kollarımdaki kadına karşı artan duygularım kadar, annemi kaybetmenin verdiği ham duygular da zihnimde tazeydi. Daha büyük bir amaç duygusuyla uyandım ve hiç hissetmediğim kadar netti.

"Sadece nereye gittiğimizi söyle," diyor Mia, koltuğunda zıplayarak.

Gözlerimi yola çevirmeden önce kısa bir süre ona bakıyorum. "Sabırlı ol küçüğüm." Başının üstünü okşadım.

Aylardır kullanmadığım cipimi bu gece garajdan çıkarmıştım. Üstü açıktı ve tuzlu okyanus havası Mia'nın kestane rengi saçlarının arasından esiyordu.

Pasifik Sahil Otoyolu'nda geziniyor. O giyinmiş kot şort, sandalet ve şeftali rengi bir tişört. Sevimli görünüyor ve otuz yaşından en az on yaş daha genç. Gözlerimi kapatan bir şapka var ve

Aynı şekilde şort ve tişört giymiştim. Her gün giydiğim takım elbise ve kravattan kurtulmak çok güzel bir his.

"Neredeyse geldik," diyorum, yavaşlayıp arabayı bir Park alanına. Nereye gittiğimizi anlayan Mia'nın gözleri parlıyor.

"Daha önce Santa Monica İskelesi'ne gittin mi?" diye sordum.

"Hayır," diyor, manzarayı seyrederken gözleri büyüyor.

"Hadi, bayılacaksın."

Arabadan çıkıyoruz ve elini tutup onu bekleyen manzaralara ve seslere doğru yönlendiriyorum. Baş döndürücü adımları ve henüz solmayan gülümsemesi bana bunun Tarih onun için çok daha eğlenceli.

Sahil boyunca yürürken, iskele uzakta beliriyor ve gözleri iskelenin sonunda yer alan ve aşağıdaki mavi suya bakan devasa dönme dolaba takılıyor. Dönme dolabın eski bir fotoğrafını bir dergiden kesip hatıra defterindeki bir sayfaya yapıştırılmış olarak görmüştüm.

"Oraya mı çıkıyoruz?" diye tepeyi işaret ediyor.

"Nasıl istersen," diyorum, ses tonum nötr. Bunun beni ne kadar aptalca heyecanlandırıldığını bilmesine izin veremem.

"Ama önce sahilde bir piknik yemeği yeriz diye düşündüm."

Koluma astığım sırt çantasını gösteriyorum.

"Mükemmel, Coll." Ayak parmaklarının üzerinde yükseliyor ve yanağıma bir öpücük konduruyor.

Turistlerden ve ziyaretçilerden uzak, sessiz bir yer buluyoruz. Sırt çantasından bir battaniye ve bir şişe şarap çıkarıyorum. Mia yere çöktü ve çantayı karıştırarak Ben şarabı açarken o da iki tane şarap buldu. plastik bardaklar, bir paket kraker, bir blok peynir, taze meyveler, dilimlenmiş öğle yemeği ve kurabiyeler.

"Bu harika. Sen dünyanın en iyi erkek arkadaşısın." Bunu söyler söylemez eliyle ağzını kapattı. "Özür dilerim."

"Olma. Senin için ben bu muyum?"

Yavaşça başını sallıyor. "Sanırım öyle."

"Güzel. Tek istediğim sensin." Yakınına eğilip dudaklarını öpüyorum. Tadı şarap ve çilek gibi. Bu bir Sarhoş edici bir kombinasyon ve onunla ziyafet çekmek istiyorum -önümüze serdiğimiz bu yayılmayı unutun.

Elinin yanağıma okşadığını hissediyorum ve birkaç dakika sonra çekiliyor. "Uslu dursak iyi olur." Gözleri sahilin biraz aşağısındaki küçük çocuklu bir aileye kayıyor.

"Peki," diye homurdanıyorum.

Bana gülüyor ve ağzına bir tane daha çilek atıyor.

"Bu randevuyu bir tasarımcının açılışına gitmekten daha mı çok seviyorsun?" diye soruyorum.

Sandaletlerini çıkarıp ayak parmaklarını ılık kuma gömüyor ve bana cüretkâr bir bakış fırlatıyor. "Sen ne yapıyorsun? ne düşünüyorsun?"

Gülümsüyorum. "İtiraf edeyim, seni şaşırtmak istiyorum. Sanırım bazı şeyleri fazla düşünüyor olabilirim."

"Kafanla bu kadar çok düşünmeyi bırakmalısın." Avucunu kalbimin üzerine koyarak yakınımaya eğiliyor.

"Bilmen gereken her şey tam burada." Göğsüme hafifçe vuruyor.

"Bunu anlamaya başlıyorum," diyorum. Kalbimi dinlemek giderek daha anlamlı hale geliyor.

Yemeğimizi ve bir şişe şarabımızı bitirdikten sonra mutlu ve hafif çakırkeyif bir şekilde iskeleye doğru yola çıkıyoruz.

İskelede

Karnaval oyunlarının yanıp sönen ışıkları ve neşeli sesleri bizi içine çekiyor.

Mia kendisine dev bir pelüş hayvan kazanmamı istediğini söylemeden önce birkaç dakika boyunca bir grup çocuğun dans oyunu oynamasını izliyoruz. Meydan okuyarak güçlü adam yarışmasına doğru ilerliyorum, operatöre beş dolar ödüyorum ve ağır tokmağı alıyorum. Omzumun üzerinden Mia'ya cilveli bir sırtış fırlatarak tokmağı havaya kaldırıyor ve hedefe doğru indiriyorum. Oyun bir ışık ve ses cümbüşüne dönüşüyor, sirenler çalıyor ve ziller ötüyor. Operatör bana oyun için biletimi uzatırken Mia'yı kollarımın arasına alıyorum.

kazandığım ödül. "Hadi gidip sana şu pelüş hayvanı alalım."

"Kahramanım benim." Elimden tutup beni tezgâha doğru çekiyor ve kazandığım büyük ödülün ona istediği dev oyuncak ayıyı almaya yetmediğini fark ediyoruz. Tezgâhtar ona minyatür bir domuz veriyor ve ikimiz de kahkahalara boğuluyoruz.

"Boyutu biraz hayal kırıklığı yarattı," diyor minik pelüş hayvanı elinde evirip çevirirken.

"Daha önce hiç duymadığım bir deyim var." Sırıtiyorum.

Farkına varıyor ve omzuma vuruyor.

"Çok ukalasın."

Omuz silkiyorum ve ağzıma bir gülümseme yerleştiriyorum. "Eğer doğruysa ukalalık sayılmaz."

"Hadi, yaramaz çocuk, bana bir gezinti sözü vermiştin. şu." Dönme dolabın tepesinde yükseldiği yeri işaret ediyor.

"Evet, hanımefendi. Hadi gelin." Parmaklarımı onunkilere geçirip onu gezintiye doğru çekiyorum.

Kova koltukta birlikte otururken Mia ciyaklıyor ve yükselmeye başladığımızda kendini bedenime yaslıyor. Tepeye vardığımızda yolculuk duruyor ve okyanusa batan güneşin muhteşem manzarasının tadını çıkarıyoruz. O an mükemmel ve sanki zaman durmuş gibi hissediyorum. Mia'nın her günü bir maceraya dönüştürebilmesini, şekerli fuar yiyeceklerini yemeyi kabul etmesini ve dans oyunu oynayan küçüklere tezahürat yapmasını seviyorum. O beni mutlu ediyor. Hayata bakış açısı basit ve anlaşılır.

Hiç de gösterişli ya da yapmacık değil. Bu kadar sıcak ve tatlı olmasını seviyorum.

Hafif esinti Mia'nın saç tellerini kaldırıyor ve saç telleri yüzünün etrafında uçuşurken bir elimi boynuna koyup ağzını kendime doğru yönlendiriyorum. Derinden öpüşüyoruz, dillerimiz birlikte hareket ediyor, içimde binlerce duygu patlak veriyor. Bir şey çok açık bir şekilde ortaya çıkıyor: Mia'ya aşığım.

Mia. Belki de başından beri öyleydim, ama kalbimin her zaman bildiği şeyi aklım daha yeni anlıyor. Bu anın derinliği üzerime hücum ederken nabzım kulaklarımda atıyor. Mia küçük bir zevk iniltisi çıkarıyor ve ben de kendimi öpüşmeyi kesmeye zorluyorum.

"Gremlin..." Homurdanıyorum.

Gözlerini tembelce açıyor ve bana göz kırptırıyor.

"Eve gitme vakti geldi."

Sert sesimdeki arzuyu duyabiliyor ve iki kez başını sallıyor.

Araba durduğunda inmesine yardım ediyorum ve aceleyle cipe geri dönüyoruz. Ona hiç kimseye ihtiyaç duymadığım kadar ihtiyacım var.

Mia ellerini saçlarımdan arasına sokuyor ve beni öpmek için parmak uçlarında yükseliyor. Bileklerini sıkıca kavrayıp saçlarımdan ayırıyor ve göğüslerinin dışarı çıkmasına neden olacak şekilde arkadan bağlıyorum. "Soyun ve beni yatakta bekle" diye homurdanıyorum.

Sızlanıyor ama onu serbest bırakır bırakmaz dediğimi yapıyor, giysilerini parça parça çıkarıyor
Ben izlerken. Birbirimizin cinsel zevklerini ve fantezilerini öğreniyoruz. Kontrolü ele almamdan hoşlanıyor. Onu bekletiyorum, dönüp dolaba yöneliyorum ve tişörtümü çıkarıp sepete atıyorum. Şortumun düğmeleri çözülmüş ve kalçalarım kadar inmiş halde dışarı çıktığımda Mia'nın gözleri irileşiyor. Yatağın ortasında yan yatmış, tıpkı olacağını bildiğim gibi beni bekliyordu.

"Çok güzel," diye fısıldadım, arkasına uzandım ve parmak uçlarımı omurgasında gezdiriyorum. Kıcının üst kısmına ulaştığımda titriyor ve nefesini içine çekiyor. "Şşşt," diye uyarıyorum. "Yetki bende, unuttun mu?"

Yatakta kıvranıyor, daha fazla temas için hazır, ama ona bunu vermeyeceğim, en azından henüz değil.

"Bana ne istediğini söyle," diye fısıldıyorum, dudaklarımı boynunun dibine yerleştirerek.

"Sen," diye nefes alıyor.

"Bundan daha iyisini yapmalısın."

"Bu," diyor, kıcını geri iterek dikleşmiş sikime sürtünüyor.

Yumuşak kıcının yemyeşil kıvrımlarının bana doğru bastırması inanılmaz hissettiriyor. Sadece burada uzanıp bana karşı kendini kullanmasına izin vermekten memnun olurdum, ama ikimizin de daha fazlasını arzuladığını biliyorum. Üst bacağını kaldırıp benimkinin üzerine yerleştiriyorum ve onu istediğim gibi açıyorum.

"Şimdiden benim için ısladın mı?" diye sordum.

Eve gitmeden önce Jeep'in içinde -kucağımda sürtünürken- fena halde öpüşmüştük. Onu kendi koltuğuna oturtmak ve kemerini bağlamak hayatımda yaptığım en zor şeylerden biriydi. Onu sert ve hızlı bir şekilde almak istedim, bir eğlence parkının otoparkında olduğumuzu umursamadan. Neyse ki sağduyu galip geldi.

Mia inledi ve beni okşamak için aramıza uzandı, Benim için ne kadar hazır olduğunu hissedebilmek için sikimin başını onun açıklığına dokunduruyorum. Sıcak, zevkli his içimi bıçak gibi kesiyor.

Lanet olsun.

Kendi nemini kullanarak beni dipten uca ovarken bir küfür savuruyorum.

Boynunun dibine nemli, emici bir öpücük kondurarak kalçalarımı ileri doğru bastırıyorum ve başıyla klitorisini uyarıyorum.

sikimi. "Benim için hazır mısın?"

"Lütfen," diye ağlıyor.

Arkasına geçip ona istediği her şeyi veriyorum.

Yirmi İkinci Bölüm

Mia

Collins'in kapısına neredeyse sahip olduğum her şeyle gelerek onu şaşırtmamın üzerinden tam üç ay geçtiğine inanamıyorum. O zamandan beri işlerin nasıl geliştiğine inanmak daha da zor.

Collins ve ben ana yatak odasını paylaşıyoruz. Birkaç aydır buradayız. Sadece uyuyacak bir oda için bu kadar çok alana sahip olmak hala biraz tuhaf hissettiriyor, ancak bunu Collins'e söylediğimde yüzünde kendini beğenmiş bir sırıtış belirdi ve onunla uyumaktan çok daha fazlasını yapmayı planladığını söyleyerek homurdandı.

Bu odada beni. Bu sözünü kesinlikle yerine getirmişti.

Cumartesi günleri Collins ve ben genellikle günü birlikte geçiririz, ancak bugün iş yerinde halletmesi gereken bazı yarım kalmış işleri var, bu yüzden daha sonraya kadar buluşamayacağız.

Collins banyodan tıraş olmuş bir şekilde çıktığında ben hâlâ tembel bir cumartesi sabahı sersemliğiyle yatakta uzanıyordum, kot pantolon ve tişört giyiyor. Benim yanıma oturdu.

Yatağa eğilip yüzümdeki bir tutam saçı geriye doğru tarıyor.

"Kalkıp seninle kahvaltı edebilirim," diyorum ve oturmaya başlıyorum ama beni geri itiyor.

"Yapma. Yatakta kal. Zaten geç kalıyorum. Yolda yerim. Üzgünüm, içeri girmem gerekiyor" diyor ve beni öpüyor.

Dudaklarına hafifçe.

"Sorun değil," diye gülümseyerek endişesini gidermeyi umuyorum. "Bu iş anlaşması için çok çalışıyorsun ve bunun senin için çok önemli olduğunu biliyorum. Ayrıca, hâlâ bu gecemiz var."

"Mia, sen benim için fazla iyisin."

Başımı sallıyorum. "Sadece yeterince iyiyim." Bu ondan bir gülümseme aldı.

"Sonra görüşürüz." Kapıdan aceleyle çıkmadan önce bir öpücük daha alıyor.

Collins'in gidişini izlerken ne kadar şanslı olduğumu fark ediyorum. ona sahip olmak. Tüm çocukluğum boyunca ona yakın olmama rağmen, şimdi ilişkimiz tamamen farklı bir seviyede. Duygusal ve fiziksel olarak hiç hayal etmediğim kadar iyi bağ kuruyoruz. Onu derinden seviyorum ve henüz bu kelimeleri açıkça söylememiş olsak da ikimizin de bunu hissettiğini biliyorum. Bunu ne zaman hissetsem

Beni yakınında tutuyor ve bana bakacağına dair sözler fısıldıyor. Annesi hakkında konuşmak istediğinde bunu hissediyor ve ben de onu sabırla dinleyip elini tutuyorum. Önemli olan her konuda birbirimizin yanındayız.

Yastığını göğsüme sarıyorum ve hâlâ burnumda tüten misk kokusunu içime çekiyorum. O benim kayam, kurtarıcım ve bazen de komik rahatlatıcım. Bende her zaman kimsenin göremediği bir şey gördü. Tanıştığımız ilk günden başlayarak. Ben, geçen yılki pantolonum 5 santim kısaydı ve ikinci el tişört. Ama Collins bunların hiçbirini görmedi. İçimdeki kızı gördü. Annem altın bir kalbim olduğunu söylerdi ve babam her zaman bunun sizi hayatta çok ileriye götürmeyeceği konusunda uyarırken, Collins içimi gördü ve her şeyimi sevdi, Bu da beni bütün hissettirdi. Sadece kendim olabiliyordum ve tüm sınıf arkadaşlarımdan tasarımcı kıyafetleri olduğu için endişelenmiyordum.

Aile kıt kanaat geçinirdi. Onunla boy ölçüşemeyeceğim hiç aklıma gelmemişti, çünkü ona göre ben hep öyleydim.

Bir kez daha geriniyorum ve kendimi yataktan çekiyorum. Benim de hazırlanmam gerek. Kylie, Sophie ile birlikte manikür-pedikür yaptırmaya gitmemi istedi. Sophie'nin hamileliği

Çoğunlukla iyi gidiyor, görünüşe göre duyguları biraz kontrolden çıkmış. Çoğunlukla sık sık gözyaşlarına boğulmasının etkisiyle. İyi olduğuna yemin ediyor, ve bu sadece hormonlardan kaynaklanıyor, ama Kylie bunun Üçümüzün dışarı çıkıp kuaförde kız kıza bir gün geçirmesi güzel olur. Sadece onun ruh halini hafifletmek için.

Collins aylardır kendimi şımartmam için uğraşıyor, bana bir spa günü ısmarlamayı teklif ediyordu. İşimi kaybettiğim için ne kadar zor zamanlar geçirdiğimden bahsetti. Ama o kadar para harcamasından rahatsızım. parası olsa bile.

Duştan sonra devasa yeni dolabıma yöneldim. Collins bana ilk gösterdiğinde inanamamıştım. Bir avize var! Bu şey Connecticut'taki eski yatak odamdan daha büyük ve buraya getirdiğim küçük bavul dolusu giysi için tamamen fazla büyük.

Son işimden tazminatımı aldıktan ve hukuk firmasındaki işim için yeni kıyafetler aldıktan sonra bile, hala sadece bir köşede küçük bir çekmece seti ve elbiselerimi asmak için küçük bir bölüm kullanıyorum.

Üzerime bir atlet ve kısa bir pantolon geçiriyorum, parmak arası terliklerimi giyiyorum, anahtarlarımı ve çantamı alıyorum ve kızlarla buluşmak üzere yola çıkıyorum.

Salona vardığımda çoktan oradaydılar. "İşte burada," diyor Sophie, sesi yüksek ve heyecanlanıyor ve kocaman gülümsüyor. Los Angeles'a geleli sadece birkaç ay oldu ama Sophie ve Kylie ile şimdiden bu kadar yakın olmamız çok hoşuma gidiyor.

İkisini de kucaklayarak selamlıyorum ve spa personeli bizi üç komşu pedikür sandalyesine yerleştiriyor. Sophie'yi ortadaki koltuğa oturtmaya çalışıyorum ama o pencereye yakın oturmak istiyor, ben de ikisinin arasında kalıyorum.

Ayaklarımı sıcak suya sokuyorum ve iç çekiyorum. Böylesine çökmüş bir şey yapmayalı uzun zaman olmuştu. Kira ya da bir sonraki öğrenci kredisi ödemesi için endişelenmeye alışkınım. Hâlâ öğrenci kredilerim var ama yeni işimden aldığım maaş, artık kira ödemiyor olmam ve çoğunlukla biriktirdiğim yerleşim parası sayesinde nihayet nefes alacak yerim var mali olarak.

Sophie sandalyesine gömülürken, "Bu en iyisi," diyor.

"Ufaklık sana nasıl davranıyor?" Merakla soruyorum, karnını işaret ediyor. Henüz göstermiyor ama hamileliğini ima eden bir parıltı var. Onun için heyecanlanmaktan kendimi alamıyorum. Bunun hakkında konuşmak bile yüzüme enerjik bir sırıtış getiriyor.

"Oh gayet iyi," sanki çok önemli bir şey değilmiş gibi gözlerini deviriyor. "Kendimi neredeyse suçlu hissediyorum çünkü sabah bulantısı ya da başka bir şey yaşamadım."

"Eminim onunla tanışmak için sabırsızlanıyorsundur," diyorum.

"Çok heyecanlıyım" diyor. Gözlerinden küçük bir damla yaş süzülüyor. Hormonlarının harekete geçtiğini hatırlatan bir şey.

"Belki bir gün Collins'le senin de bir bebeğiniz olur. Ve eğer yakında bir tane olursa, birlikte oynayabilirler." Burnunu çekiyor, ve yanağından bir damla gözyaşı daha süzülüyor, ama sonra kendine gülüyor, Kylie ve beni de onunla birlikte güldürüyor.

Yine de onu ne kadar kışkandığımı fark ediyorum. Elimde değil ama bir gün Collins'le benim de bir sevgilimiz olacağını umuyorum.

kendi ailemiz. Bu fikir bile beni mutlu etmeye yetiyor. Collins'in harika bir baba olacağını biliyorum. Küçük oğlumuzun ya da kızımızın peşinden koşarken, sırf onlar için gıdıklama canavarını diriltirkenki görüntüsü kalbimi ısıtıyor.

Tabii ki geleceğimiz hakkında henüz konuşmadık, onu acele ettirmek istemiyorum. Şimdilik sadece onunla olmaktan mutluyum. Ve onun da mutlu olduğunu biliyorum.

Telefonum çalışıyor ve Collins'ten bir mesaj bulmak için kontrol ediyorum.

Seni özledim, Gremlin.

Gülümsüyorum ve mesajı Sophie ile Kylie'ye gösteriyorum. "Hayret," diyor Kylie.

"Sana böyle mesajlar gönderemez," diyor Sophie. "Yoksa bütün günü mutlu bir şekilde ağlayarak geçiririm."

"Özür dilerim," diyorum. Ona geri mesaj attım.

Ben de seni özledim.

Seni görmek için sabırsızlanıyorum.

İşinin başına dön. Ne kadar çabuk bitirirsen, o kadar çabuk...

Kylie sandalyesinde öne doğru eğildi. "Pace de yakında bir tane yapmamızı istiyor. Onunla tanıştığımda, asla

Çocuklarla ilgileneceğini sanıyordum ama Max'le arası o kadar iyi ki, evlenene kadar beklemesi için onu zorluyorum ama ben de sabırsızlanıyorum."

"Biliyorum," diyorum. "Belki bir kısmı sizin yanınızda olmaktan kaynaklanıyor ama cidden yumurtalıklarım bir an önce bebek sahibi olmam için çığlık atıyor gibi hissediyorum." Çok fazla şey itiraf ediyormuşum gibi hissediyorum ama umurumda değil. Her nasılsa Sophie ve Kylie'yi kardeş olarak görmeye başlamıştım, bu yüzden onlarla böyle konuşmak bana doğru geliyor.

"Eminim senin sıran da yakında gelecek," diyor Kylie. Kaşlarını kaldırıyor ve bilerek gülümsüyor.

Gülüyorum. "Umarım öyledir, ama hâlâ evlilik hakkında konuşmadık."

Sophie'nin gözleri kocaman oldu ve neredeyse sandalyesinden fırlayacaktı. "Ama onunla evlenmek istiyorsun, değil mi?"

"Elbette," diye cevap veriyorum, yüzüm kızararak. Bir gün, belki de yakın gelecekte bana tekrar evlenme teklif edeceğini umduğumu söylemiyorum. Romantik olmasına bile gerek yok. O

beni tekrar kolumdan sertçe dürtebilir ve karısı olmamı istediğini söyleyebilir. Sabırlı olmak istiyorum çünkü düşünmek için zamana ihtiyacı olduğunu biliyorum. Collins kolay karar vermez. Dikkatli ve düşünceli. Ayrıca, Sadece birkaç aydır onun hayatına geri döndüm. Ve onunla birlikte olduğum için mutluyum. Sonunda ekledim.

Bu yüzden konuyu bir daha açmadım. Açmasını bekliyorum."

Sophie sandalyesine geri yaslanıyor ama ilk kez tepkisinin biraz melodramatik olduğunu fark ediyorum. Acaba bunu ona hormonları mı yapıyor?

Pedikürden sonra ellerimizi yaptırmak için tırnak istasyonlarına geçiyoruz. Her şey boyunca sohbetin merkezinde çocuklar ve aile var gibi görünüyor. Doğal bir şekilde akıyor gibi görüldüğü için sohbeti kimin yönlendirdiğinden emin değilim, ancak konu beni hem umut hem de özlemle dolduruyor. Collins'in küçük kardeşlerine karşı ne kadar iyi olduğunu hatırlamadan edemiyorum. Bu beni geleceğimiz için mutlu bir düşünceyle dolduruyor.

Tam tırnaklarımızı kurutmayı bitirmiştik ki kapı açıldı ve kolları uzun saplı, kırmızı güllerle dolu bir adam içeri girdi. "Mia Monroe," diyor demetinin üzerinden. Şok olmuş bir halde Kylie ve Sophie'ye bakıyorum. Collins bugün onlarla dışarı çıkacağımı biliyordu ama ona hangi salona gideceğimizi söylememiştim. Sophie yeterince suçlu görünüyor. Ona ipucu vermiş olmalı.

Zorlukla çiçek demetini kabul ediyorum ve içinde bir kart buluyorum.

Bu gece için özel bir planım var. Hazırlanmak için Sophie'yle Colton'a git. Seninle sonra orada buluşuruz.

-Collins

Sophie'ye bakıyorum ve yüzündeki suçluluk duygusunun arttığını fark ediyorum.

"Bunu ne zamandır biliyorsun?" diye soruyorum.

"Beşinci kez söylüyorum," diyor gülerek.

Gözlerimi ona dikiyorum. "Ne planladığını biliyor musun?"

"Bu bir sürpriz. Ve ben hamileyim, bu yüzden bana işkence etmeye çalışmayı aklından bile geçirme." Bir koluyla karnını kucaklıyor.

Gülüyorum.

Max'i oyun buluşmasından almak zorunda olan Kylie'ye veda ediyoruz, sonra teslimatçı gülleri yüklememe yardım ediyor

Sophie'yi Colton'la evlerine kadar takip ettim.

Ön taraftaki daire şeklindeki arabayı çekip içeri giriyoruz ve ikinci kata çıkıyoruz. Beni bir misafir süitine götürüyor ve tuvalet masasına oturtuyor. Yerleşirken Sophie'nin koşuşturmasını izlerken heyecanlanmadan edemiyorum. Bir elinde bir şişe şampanya, diğerinde ipek, lavanta rengi bir elbiseyle küçük gömme dolaba dalıyor.

"Bunu giy," diyor, elbiseyi dolabın kapağına asıyor, sonra dikkatini şampanya şişesine veriyor.

Elbise çok güzel. Uzun ve dökümlü ama yine de sade bir kesimi var. Parmaklarımı kumaşın üzerinde gezdiriyorum. Öyle ki pürüzsüz ve morun en sevdiğim tonu. Atletimi ve şortumu çıkarıp elbiseyi üzerime geçiriyorum, fermuarını çekerken eldiven gibi oturduğunu fark ediyorum.

"Elbise bedenimi nereden biliyor?" Aynanın karşısına geçip her kıvrımımı ne kadar iyi sardığına hayranlıkla bakarken soruyorum.

Sophie bana bir kadeh şampanya uzatıyor ve benimle birlikte aynadaki yansıma bakiyor. Tek bir kayış sarıyor

Boynumun etrafında, mütevazı bir v yaka önü sağlıyor. Arkası düşük, neredeyse belime kadar iniyor.

"Mükemmel," diyor Sophie. "Mükemmel bir Mia elbisesi."

Haklıydı. Aynaya dönüp kendime hayran hayran bakıyorum. "Nereden bildi?"

Kapı çalıyor ve Sophie aceleyle açmadan önce bana göz kırpmıyor.

Aynadaki yansımama bakmaya devam ediyorum, uzun etekli elbiseyi ne kadar sevdiğime hâlâ şaşıyorum.

"Şuraya yerleşebilirsiniz." Sophie'nin sesi dikkatimi daha önce hiç görmediğim iki kadının içeri girmesine izin verdiği yere çekiyor.

alet kutuları.

"Nedir bu?" diye sordum. Artık Collins'in aşırıya kaçtığını biliyordum.

"Bunlar Nicole ve Stella. Bu gece için saçını ve makyajını yapacaklar."

Ağzım açık kaldı. "Buna inanamıyorum," diyorum. "Collins aklını kaçırmış. Kendi makyajımı ve saçımı nasıl yapacağımı biliyorum."

"Bu gece onunla dalga geç. Bu seferlik seni ımartmak istediğini söyledi. Bırak istediğini yapsın." Sophie yle diyor.

Gülümsüyorum. "Sanırım başka seçeneğim yok. Collins ne isterse, Collins onu alır." Abartılı bir hıımla tuvalet masasına oturuyorum. Yine de dik oturmamak ve Collins'in benim için bir şeylere bu kadar kafa yorup zen göstermesinin heyecanını hissetmemek çok zor.

ampanyamdan bir yudum alıyorum ve stilistin ekipmanlarını etrafımda kurmasını izliyorum.

Sophie kapının yanında, "Tamam, birazdan grrz," diyor. "Nereye gidiyorsun?" diye soruyorum.

"Benim de hazırlanmam gerekiyor." Gülümser ve kapıyı arkasından kapatarak dışarı çıkar.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Collins

Colton'ın kütüphanesinde oturmuş, kardeşlerimle bir şeyler içerken, beklentiyle dolu olacağını düşündüğüm bir zamandayım. Bunun yerine, sohbetimizin başımı ağrıttığını fark ediyorum. Bir hata yapıp yapmadığımı merak ederek kadehimdeki likörü çeviriyorum. Bu konudaki her şey bana doğru geliyor ama onların tepkileri kendimi sorgulamama neden oluyor.

"Yani bütün bir düğünü planladın ve ona evlenme teklif bile etmedin mi?" Pace yumruğunun arkasından bana kıkırdayarak soruyor, sanki bu hayatında duyduğu en komik şeymiş gibi.

Colton nadir görülen bir şaşkınlıkla gözlerini kocaman açmış bana bakıyor ve cevap vermemi bekliyor. Sanki son birkaç haftadır burada benimle birlikte olup her şeyi planlamama yardım etmemiş gibi.

"Temel olarak," dedim. *Ona yirmi yıl önce sormuştum. Bu da sayılır, değil mi?* Kızlarla gezmesini ben ayarladım ve

Biz konuşurken alt kattaki yemekçiler ve tasarımcılar Colton'ın evini hazırlıyorlar.

Colton taş gibi sessizliğinden sıyrılarak, "Bize karşı iyice çıldırdın, değil mi?" diyor.

"Biz on yaşındayken ona söz vermiştim. Ben sadece sözümü yerine getiriyorum," diyorum.

"Çıldıracak mı?" Pace soruyor.

"Bilmiyorum." Ben öyle düşünmüyorum. Sanırım bir parçam verandama geldiği günden beri -küçük ve korkmuş görünüyordu- onu içeri davet etmenin buna yol açacağını biliyordu. O gelinlik içinde. Ben smokin içinde. Kardeşlerim yanımda. Colton'a, "Sophie'ye mesaj at, yukarıda işlerin nasıl gittiğini sor," dedim.

Colton telefonuna baktı ve kıkırdadı.

"Ne?" Bütün bunları planladığımdan beri ilk kez midem sinirden dönüyor.

"Sophie en zor kısmın hamileliğin onu çok duygusallaştırması olduğunu söylüyor, sürekli ağlıyormuş ama şu ana kadar Mia hiçbir şeyden şüphelenmemiş. Mia'nın çok güzel bir gelin olacağını söylüyor."

Yanıt veremiyorum, çünkü Mia'yı o özel dikim ipek elbisenin içinde hayal ettiğimde ağzım kuruyor ve boğazımda bir yumru oluşuyor. *Bu fikri Gremlin Dosyaları'ndan almıştım.* Bir şekilde, o elbiseyle evlenmesi gerektiğini biliyordum. O lavanta rengi ipek elbise tam da bugün giymesi gereken şeydi, daha sonra üzerinden çıkaramayacağım, fazla abartılmış beyaz, kabarık bir şey değil.

"Yani hiç gergin değil misin?" Pace soruyor.

Nasıl hissettiğimi gözden geçiriyorum. Gerginlik bunu tanımlamıyor. Heyecanlıyım. Ve hazırım. "Hayır," diye cevap veriyorum.

Colton'ın telefonu çalıyor ve ekrana bakıyor. "Sophie, Mia'nın hazır olduğunu söylüyor."

O anın ağırlığı bana çarpıyor ve bir duygu dalgasıyla savaşıyorum. Kardeşlerimle son dakika detaylarını konuşup yüzükleri tartışırken kapının çalınması bizi şaşırtıyor.

Colton açıyor ve asistanım olduğunu görüyorum.

"Tüm konuklar burada ve sahilde oturuyorlar efendim," diyor.

"Başlama zamanı," diyor Pace ve sırtımı sıvazlıyor. "Bunun için hazır mısın kardeşim?" Colton soruyor.

"Aynen öyle," diyorum, aşk acısı çeken bir aptal gibi sırıtarak.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Mia

Stilist saçımı dalgalı bir kabarıklıkla geriye doğru çekiyor ve birkaç gevşek buklenin yüzümü çerçeveleyerek kaçmasına izin veriyor. Sonra elbiseme mükemmel uyum sağlayan taze menekşelerle örüyor.

Makyöz acele etmiyor ve sonunda işini bitirdiğinde, gardırobun boy aynasının önünde şok içinde duruyorum. Saçım, elbisem ve yüzüm birbirine o kadar uyumlu ki. Normalde nasıl görüldüğümü fazla düşünen biri değilimdir ama bana bakan kadının çok güzel olduğunu itiraf etmeliyim.

Sanki bir işaretmiş gibi, Sophie makyajım biter bitmez beni almaya geliyor. O odaya girdiğinde, ben Bir şeyler döndüğünü hemen anlıyor. Koyu mor saten bir elbise giymiş, saç ve makyajı da profesyonelce yapılmış.

"Ciddi bir çifte randevu," diyorum.

Başını sallıyor ve hafifçe kızaran yüzüyle gülümsüyor. "Hadi, çocuklar bekliyor."

Odaya bakıyorum ve bir şeyin eksik olduğunu fark ediyorum. "Buna uygun ayakkabım yok."

Sophie'nin gözleri açılıyor ve dudağını ısıyor. "Kaç numara ayakkabı giyyorsun?"

"Sekiz," diyorum.

"Benim yedi numarama kesinlikle sığmazsın. Sorun değil, ne giydiysen onu giyebilirsin." Gözleri odanın köşesinde tekmeleyerek çıkardığım yorgun parmak arası terliklerimi bulduğunda sesi düşüyor.

"Hayır, sorun değil" diyorum ve onlara adım atıyorum. "Bu elbise kimsenin görmeyeceği kadar uzun." Ayaklarımı elbisenin altına sokup ona gösteriyorum.

Sophie bir an düşündükten sonra başını sallıyor. Kolunu benimkine doluyor ve beni aşağıya indiriyor. Çocuklar tarafından alınmak üzere ön tarafa gideceğimizi sanıyorum ama evin arka tarafına doğru ani bir dönüş yapıyor.

Sophie garip bir şekilde sessiz ve gözlerimin içine bakmıyor. Yanağındaki bir damla yaşı sildiğinde ne düşüneceğimi bilemiyorum.

Colton'ın evi okyanus kıyısında, plaj kelimenin tam anlamıyla arka bahçesinde. Arka kapıdan çıktığımızda muhteşem bir

Pasifik. Güneşten parıldayan masmavi bir su. Collins'in kumda koşmak için neden bu kadar giyinmemi istediği hakkında hiçbir fikrim yok ama en azından beni neden ayakkabıların beklemediğini biliyorum.

Kylie bizi merdivenlerin dibinde karşıladı. O Sophie'ninkiyle uyumlu bir elbise giymiş ve kollarında lavanta ipeğinden kocaman bir bohça tutuyor.

Tenim heyecanlı bir ürpertiyle karıncalanıyor ve kalbimin bir sinek kuşunun kanatları gibi çırpındığını fark ediyorum. Bir şekilde vücudum neler olduğunu anladı ama bu beni rahatsız etmiyor.

bana söylemek için. Bacaklarım yürümeyi unuttu ve Sophie'nin sahile giden yolda bana yardım etmesi gerekiyor.

Günün o büyüğü zamanı, gün batımından hemen önce ve sıra sıra sandalyeler sahili dolduruyor. Sandalyeler, kardeşleri tarafından kuşatılmış bir sunakta duran Collins'e bakan insanlarla dolu. Okyanusa birkaç metre mesafedeki bir noktaya ulaştığımızda ayaklarım yine duruyor.

"Bu da ne böyle?" Yavaş beynimin sonunda olayı çözdüğünden emin olmama rağmen soruyorum.

"Bu senin düşünün," diyor Sophie. Kylie ile birlikte Kylie'nin elindeki büyük kumaş demetini çözmeye çalışırken ağlıyordu.

kucaklıyordu. Elbette, elbisemin treni. *Benim Gelinlik*. Kuyruğu takmaya çalıştıklarında içimi bir duygu dalgası kaplıyor. Ellerimle ağzımı kapatıyorum, konuşamıyorum.

"Nefes almayı unutma tatlım," diyor Kylie.

İşte o zaman Collins'in bu sürprizle tam anlamıyla nefesimi kesmiş olduğunu fark ediyorum.

Koridorda durup gözleri beni bulmuş olan ve bana bakan Collins'e bakarken titrek bir nefes almayı başarıyorum. Bu sabah giydiği tişört ve kot pantolonu değiştirmiş ve şimdi siyah bir smokin giyiyor, bu mesafeden bile onu o kadar yakışıklı gösteriyor ki onunla yalnız kalmak için can atıyorum.

Sophie elime bir kâğıt tutuşturuyor ve kâğıdı açıp Collins'ten bir not olduğunu gördüğümde parmaklarım titriyor.

Gremlin,

Bir parçam, sonsuza dek birlikte olmak istediğim kişinin sen olduğunu başından beri biliyordu. Tanıştığımız ilk günden beri, benim için doğru kişi olduğunu biliyordum. Seninle

Beş yaşındaki ben biliyordum. Bütün kızların iğrenç olduğunu düşünen on yaşındaki ben de biliyordum.

Her gülümsediğinde, seninle mutlu olmaktan kendimi alamıyorum. Kahkahalarının sesi bir şarkı gibi ruhumu yükseltme gücü. Senin nazik ruhun bana pek çok konuda rehberlik etti.

Biz gençken gittiğin gün, hayatımın bittiğini düşündüm ve uzun bir süre öyle göründü.

Dünyama geri döndüğünde, her şeyi o kadar çok sarstın ki, ilk başta ne düşüneceğimi bilemedim, ama şimdi ne yaptığını biliyorum. Bana nasıl yapacağımı gösterdin.

Tekrar yaşa.

Otuz yaşındaki aptal benim bunu anlamam bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim. Ama bunca zamandır kalbim sendeydi, Umarım o gün evet der ve hayatını benimle paylaşmayı kabul edersin.

Seni seviyorum. Hep sevdim ve hep seveceğim.

Benim ilkim. Sonuncum. Sonsuza dek benim mi olacaksın?

-Collins

Mektubu okumanın yarısında gözlerim çoktan yaşlarla doldu.

"Sen iyi misin?" Kylie soruyor.

Olan biten her şeyi anlamaya çalışarak boş boş başımı sallıyorum.

"Güzel, çünkü zamanı geldi." Kylie dönüp koridorda yürümeden önce elimi sıkıyor.

Sophie bana sarıldıktan sonra kendisi de koridora yöneliyor, hemen ardından da elinde küçük bir yüzük taşıyıcı yastık taşıyan Max geliyor. Kalabalığa bakıyorum ve ailemin, hatta Leila ve kocasının da burada olduğunu görüyorum. Bunu onun da yaptığını fark ettiğimde içimi bir sevinç dalgası daha kaplıyor. Onları buraya sadece benim için getirmiş. Annemin gözleri benimkileri buluyor ve o kadar büyük gülümsüyor ki, bunu içimin derinliklerinde hissediyorum. Üç ay oldu. Onu gördüm ve kocaman bir sırtışıla ona çılgınca el sallamamak için kendimi kontrol etmem gerekiyor.

Max ön tarafa ulaştığında hafif bir müzik başlıyor ve kalabalık ayağa kalkıp bana doğru dönüyor. Sıranın bana geldiğini fark ettim ve büyük bir panik dalgasına kapıldım. Yapamıyorum.

gerçekten evleneceğime inanıyorum. Bugün. İçimden çelişkili duygular geçiyor. Bu sabah evleneceğime dair hiçbir fikrim yoktu.

evlenmek üzere burada duruyor olacaktım. İçimde bir sinir yumağı oluşuyor ve bayılmamak için dua ederek titrek bir nefes daha alıyorum. Tanrım, bunu yapabilir miyim bilmiyorum. Herkes beni izliyor, ne yapacağımı görmek için bekliyor.

Başımı kaldırıyorum ve Collins'le göz göze geldiğimde bakışlarındaki güç ve sevgi içimi ısıtıyor ve bedenim gevşiyor. Bunun doğru şey olduğunu biliyorum.

Ayaklarım

Amacım, parmak arası terliklerimi tekmelemek ve ayaklarımın altındaki güneşin ısıttığı kumun tadını çıkararak koridordan aşağı ilk adımımı atmak. Kalabalığın gözleri üzerimde, ama ben gözlerimi ondan alamıyorum - şimdiye kadar sevdiğim tek adamdan.

Onunla mihrapta buluştuğumda ellerimi ellerinin arasına aldı ve bana doğru eğildi. Çarpan dalgaların sesi Yakınlarda, yeterince alçak sesle konuşursak misafirlerimizin bizi duymayacağı ve bize bir anlık mahremiyet sağlayacağı anlamına geliyor.

"Her şey yolunda mı?" diye fısıldıyor, başparmağıyla yanağımdaki bir damla yaşı siliyor.

"Hayal edebileceğimden çok daha iyi." Sesim kısık ve biraz titrek çıkıyor ve görüşüm tekrar bulanıklaşıyor.

Gözyaşları. Collins'in gözleri endişeyle doluyor. Gözyaşlarımın arasından gülümsüyorum ve onları silmeye çalışıyorum ama faydası yok, bu yüzden gülüyorum.

Bunun üzerine Collins'in yüzü aydınlanıyor ve gülümsüyor. Gözlerindeki ifadeden beni gerçekten sevdiğini ve olmak isteyeceği başka bir yer olmadığını görebiliyorum.

Nikâh memurunun sözleri mükemmeldi ve bizim hikâyemizi anlatışını ve yirmi yıldır nişanlı olduğumuzu söylediğinde konuklardan gelen toplu kıkırdamaları duyunca şaşırdım. Törenin yarısında gözyaşlarımı kontrol altına almayı başarıyorum, böylece öpüşme zamanı geldiğinde tamamen dağılmamış oluyorum. Collins eğilip beni kollarının arasına alıyor, ben de ellerimi boynuna doluyorum. Dudaklarıma en tatlı öpücüğü konduruyor. Nazik, yavaş ve dilinin küçük yalamalarıyla beni kızdırarak uzatıyor. Eli sırtımın çıplak tenine değiyor ve karnıma doğru sertleştiğini hissediyorum. Bana çarpıyor

O anda en yakın elli kadar arkadaşımız bizi izliyordu. İkimiz de kaskatı kesiliyoruz ve sonra öpüşürken gülmeye başlıyoruz ki bu onun *durumuna* yardımcı oluyor gibi görünüyor. Yine de kapüşonlu gözlerle bana bakıyor ve sadece benim duyabileceğim kadar alçak bir sesle "Bunu sonra hallederiz" diye homurdanıyor.

Düğünden sonra sörfün yanında fotoğraf çektiriyoruz ve ardından sahilde büyük beyaz bir çadırın altında konuklarımıza katılıyoruz

Colton'ın evinin arkasında. Collins her şeyi düşünmüş.

Mor çiçekli, çok katlı güzel bir pasta var.

yumuşak caz çalan bir grup ve en iyi kısmı, tüm arkadaşlarımız ve ailemiz.

Leila'yı dans pistinde buldum ve ona katıldım.

"Geldiğine çok sevindim." Sarılmak için onu kendime çektim.

"Çok mutlu görünüyorsun" diyor, o da bana sarılarak, "Beni dinlediğine sevindim."

İlk başta buraya gelmem için verdiği sarhoş tavsiyesinden mi yoksa daha sonra kalmam için beni cesaretlendirdiği tavsiyesinden mi bahsettiğinden emin değilim ama Leila'yı dinlediğim için memnunum - her iki seferde de - ve memnunum haklıydı.

"Sana söyledim, haklıydın" diyorum.

Gülümsüyor, buraya geldiğinden beri duymayı beklediği bir şey olduğunu biliyorum ama gülümsemesi benim adıma mutlu olduğunu da gösteriyor.

Yavaş bir şarkı çalıyor ve Collins yanımda belirip beni kendine çekiyor. Dans etmekten korkmuyor. En azından

Benimle. Yavaşça dans ediyoruz, kollarım boynunda ve onunki belimde dinleniyor. Vücutlarımız birbirini tanıyor, bu yüzden şarkıyı bilmesek bile birlikte mükemmel bir şekilde sallanıyoruz.

Hayatımın en güzel gününü tüm sevdiklerimizle paylaşabildiğim için kendimi kutsanmış hissediyorum. Ve yaşayan en şanslı kadın olduğumu biliyorum çünkü hayallerimin erkeği tüm bunları benim için bir araya getirdi.

Biz dans ederken, sol elim onun omzunda. Parmağımdaki elmas yüzüğün ışığı yakalayışına hayranlıkla bakıyorum. "Bütün bunları yaptığına inanamıyorum," diyorum. "Ve hepsini bir sır olarak sakladığına."

"Kardeşlerim tüm bunları sana resmi olarak sormadan planladığım için biraz deli olduğumu düşündüler."

"Çılgıncaydı." Dudaklarımı onunkilere bastırıyorum. "Ama en iyi şekilde."

"Seni seviyorum Mia," diyor, sesi alışılmadık derecede duygu yüklü.

"Ben de seni seviyorum. Her zaman sevdim," diye itiraf ediyorum.

Resepsiyon boyunca Collins yanımdan ayrılmadı. Gözleri ve elleri elbisemin her yerinde geziniyor.

Belli ki onun benimle yalnız kalma arzusu, benim onunla olma arzumla yarışıyor.

Çok geçmeden Collins ayrılma vaktimizin geldiğini duyurdu. Herkesle birlikte kutlamadan ne kadar keyif almış olsam da, Collins'i yalnız bırakıp o odadan çıkmak için sabırsızlanıyorum.

Cehennem kadar seksi smokin. Collins bana yardım ederken misafirlerimiz pirinç atıyor.

Bekleyen limuzine. Bana balayımız hakkında, balayı yapacağımız dışında bir şey söylemeyi reddetti. Ayrıca işverenimin izin verdiği dair bana güvence verdi. Bu bilgi ona benden bir öpücük daha kazandırdı. Gerçekten her şeyi düşünmüş.

Hedefimize yaklaştıkça, planlarını artık benden saklayamayacağı anlaşılıyor. Arabayı Collins bana yardım ediyor ve teknesi Gremlin'e doğru yönlendiriyor. Suyu yaklaştığımızda bir şeyin farkına varıyorum ve duruyorum. "Hiç valizimiz yok. Bavul hazırlamamıştım," diyorum.

Collins beni rıhtıma doğru götürüyor. "Sen süslenirken Kylie ne yapıyordu sanıyorsun? Bizim eve gidip dolabında çivilenmemiş ne varsa toplattırdım. Gerçi," sesi titriyor ve

"Önümüzdeki iki hafta boyunca seni çıplak tutmayı planlıyorum" diye kulağıma homurdandı.

Külotum anında ıslanıyor ve dudaklarımdan küçük bir nefes kaçıyor.

Collins kıkırdıyor ve küçük bir çabayla beni ayağımdan çekerek şaşkınlıkla ciyaklamama neden oluyor. Beni kollarının arasına alıyor ve yataın rampasına doğru adım atıyor. "Collins," diyorum gergin bir şekilde, kollarımı boynuna dolayarak.

Tekneye birçok kez binmişim ve rampanın sağlam olduğunu biliyordum ama

O beni tutarken, biraz fazla ağır olabileceğimizden endişelendim.

Durdu ve gözleri benimkilere kilitlendi. "Sorun yok, Gremlin. Ben yanıdayım." Sesindeki güvence bana endişelenecek bir şey olmadığını hatırlatıyor, çünkü Collins beni her zaman korudu. Başıma kötü bir şey gelmesine asla izin vermedi ve vermeyecek. Rahatlatıcı bir nefes alıyorum ve o da gemiye devam ederek doğruca alt güverteye iniyor.

Ana süite girene kadar durmuyor.

Kapı kapandı ve arkamızdan kilitlendi. Yine de beni hemen bırakmıyor, bunun yerine beni bir öpücüğün içine çekerken

Beni yavaşça yatağın yanına yatırdı. Beni öperken elleri elbisemin pürüzsüz ipek kumaşında bir yol izliyor. Yan fermuarı açıyor ve elbiseyi çıkarmama yardım ediyor, Askıyı dikkatlice başımın üzerinden çekip elbisenin yere düşmesine izin verdim.

Sırt dekolteli elbise sütyene izin vermiyordu, bu yüzden şimdi mor dantel külotum ve günün erken saatlerinden kalma parmak arası terliklerimle onun önünde duruyorum. Bana tuhaf bir kombinasyon gibi geldi. Aptal plaj ayakkabılarımı tekmelerken kıkırdıyorum.

Ceketini silkip kol düğmelerini çözerken o da gülüyor. "Hayat seninle asla sıkıcı olmayacak." Öne doğru bir adım atıyor ve gömleğinin düğmelerini iliklemesine yardım etmeme izin veriyor.

Her zaman düğün gecemde sevişmenin sinir bozucu bir olay olacağını düşünmüştümdür. Collins'leyken hiç gergin değilim, heyecan doluyum ve gömleğinin düğmelerini açarken ikimiz de çıplak ve birbirimizin kollarında olmaya duyduğumuz yoğun ihtiyacı fark edip daha hızlı çalışarak sonunda gömleğini ve atletini çıkardık.

Çıplak göğsüyle karşı karşıya kaldığımda vücudum ateşle doluyor ve içimde arzu birikiyor.

"Külotunu çıkar," diyor.

Dediğini yapıyorum, o bana ne yapacağımı söyledikçe sıcaklığın ve arzunun arttığını hissediyorum. Önünde çıplak duruyorum. Gözleri vücudumu süzüyor. İyi ki yakın zamanda ağda yapmışım, çünkü beni çıplak sevdiğini biliyorum.

"Yatağa gir." Sesi hırıltılı ve alçak. Sadece sesinin emredici tonu bile beni ıslatmaya yetiyor. Yatağa geri oturuyorum ve ortaya geçip onu bekliyorum. Beklemenin benim için işkence olduğunu biliyor ve beni bu şekilde kızdırmaktan zevk alıyor.

Gözleri vücudumda kalıyor ve elleri kemerini çözerken dikkatlice çalışıyor. Kıyafetlerini yavaşça çıkarırken onu izlemek bile serbest bırakılma ihtiyacıyla bacaklarımı birbirine bastırmama yetiyor.

"Benim için hazır mısın?"

"Evet," diyorum.

"Göster bana."

Ona göstermek istiyorum ama onun ne istediğinden emin değilim.

"Ben soyunurken o güzel göğüslerine dokun benim için.
Bana bir gösteri yap."

Dediğini yapıyorum, iki elimle göğüslerimi avuçluyorum,
Zaten sert olan meme uçlarımı çimdikliyorum. Onları
çekiştiriyorum ve kızdırıyorum ve bu o kadar iyi hissettiriyor ki
bacaklarımı birbirine daha sıkı kenetlemek zorunda kalıyorum.

"Gözlerini aç," diyor, sesi yakın.

Onları kapattığımı fark etmemiştim ve açtığımda
soyunmuş ve yanımdaki yatağa uzanmıştı. Hâlâ arzu dolu olan
gözleri benimkilere kilitleniyor. "Bundan sonrasını ben
hallederim." Elleri göğüslerimi kavırıyor, eğilirken onları okşuyor,
Sırayla her meme ucunu emiyor. Vücudum kaldırabileceğinden
daha fazla zevkle saldırıya uğrarken sırtımı eğiyorum.

"Benim için hazır mısın?" diye soruyor.

"Evet," diye nefes alıyorum.

Eli açıklığının üzerinden aşağı kayıyor. "Sen çok
ıslak.
"

"Evet, Collins. Sana ihtiyacım var. Lütfen."

Bacaklarımı açtı ve diz çöküp
ucunu ıslak etime sürüyor. İnliyorum, beklentiyle yatak başlığını
tutuyorum ve ilk başta yavaşça içeri itiyor.

Ne kadar büyük olduğuna alışmıştım, ama yine de boyutuna uyum sağlayabilmek için biraz zamana ihtiyacım var. Geri çekiliyor, sonra daha fazla itiyor, vücudum her itişte daha fazla alıyor, ta ki beni doldurana kadar ve nefes almayı hatırlamak için bir an durmam gerekiyor.

"İyi misin?" diye soruyor, eliyle yanağımı kavırıyor.

Bir nefes daha aldıktan sonra başımı sallıyorum. Eğiliyor, beni dudaklarımdan nazikçe öpüyor, sonra yavaşça kalçalarını çalıştırıyor ve her itişinde daha hızlı hareket ederken içimde gerginliğin arttığını hissediyorum. Daha fazlasına ihtiyacım olduğunu ve kaldırabileceğimi fark ediyorum ve onun ritmine uyuyorum. Daha hızlı ve daha hızlı pompalıyor ve boşalmak istiyorum, ama benim için hazır olana kadar bekliyorum. Tutunmak işkence gibi ama sonunda beni serbest bırakıyor.

"Benim için gel Mia," diyor ve ben de geliyorum.

Saf mutluluğun sarsıcı anı, ona tutunuyorum ve ayrılıyorum. Pompalamaya devam ediyor ve tam ben aşağı inerken boşalıyor, beni kendine çekiyor, içimi dolduruyor.

Sonra beni temizliyor, kollarının arasına alıyor ve bana sarılıyor.

"Mia, benim Gremlin'im, karım." Ellerini saçlarımda gezdiriyor, saçlarımı tutan tokaları çıkarıyor.

gün. "Bayan Drake."

Ona baktım ve yüzünde gördüğüm gururla gülümsedim.

Gözle

r.

"Collins, kocam." Pürüzsüz vücudunda bir çizgi çiziyorum.

abs.

Ben gıdıklanmanın üzerinde süzülürken o gülüyor ve kıvranıyor.

Bölüm.

"Düğün istediğiniz gibi miydi? Çünkü bunun ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Ya da en azından hatırladığım kadarıyla

Senin için önemli olmalı diye düşündüm. Ne de olsa on yaşındayken düğün dergilerini istiflemeye başlamıştın," diye dalga geçiyor.

Alt dudağımı ısıriyorum ve utanarak yere bakıyorum. Ama sonra cevap veriyorum, "Daha mükemmel olamazdı. Nasıl Bunu ne zamandır planlıyordun?"

"Kısa bir süredir," diyor, sanki önemli bir şey değilmiş gibi.

Bu sabah erkenden kalkıp 'işe' gitmeye hazırlandığı günler haftalar önceymiş gibi geliyor. Bütün gün hazırlık yapmış olmalı. "İş anlaşman nasıl sonuçlandı?"

"İş anlaşması mı?"

"Son birkaç haftadır üzerinde çok çalıştığın." Ona şakacı bir şekilde gülümsüyorum.

Dudakları sırtarak yukarı kalkıyor. "Şimdiye kadar çok iyiydi. Hayır, onu geç. Bu mükemmel."

Sonsöz

Collins

Altı Ay Sonra

Pace Max'le havuzda, Colton da ızgaranın başına geçmiş etli karides ve biftek pişiriyor ama gözleri sürekli hamile karısının üzerinde geziniyor.

Mia'nın yanından ayrılmak istemediğimden, kadınların güneşlendiği şezlongların yakınında dolanıyor, ara sıra içecek, güneş kremi ve büyüyen karınları için yiyecek.

"Hala hepimizin aynı anda hamile olduğuna inanamıyorum. Zamanı geldi," diyor Mia, elini sıkı, yuvarlak karnının üzerine koyarak. Çok güzel görünüyor, çocuğumla dolu, ıslıl ıslıl ve güzel. Sophie ve Kylie'nin mideleri tekne gezintisine tahammül edemediği için hafta sonları düzenli yat gezintisi geleneğimizi değiştirmek zorunda kaldık. Colton'ın havuzu bu yaz çok kullanıldı.

"Hamileyken mayo giyecek kadar cesur olduğumuza inanamıyorum," diye gülüyor Kylie. "Yine de Pace bagajımdaki fazladan ıvır zıvıra aldırış etmedi, bunun bir ilave bonus."

Bunu zihnimde küçük kardeşimin kış fetişi hakkında bilmem gerekmeyen bilgiler olarak dosyaladım. Ama çok doğru. Çünkü gerçek bu.

Sophie daha rahat olmak için kaykıldı ve iç geçirdi. "Bugünden sonra bikini günlerim sona erdi, üstüm açılmak üzere, bundan oldukça eminim. Ve bunu yapmayı reddediyorum. daha büyük bir beden al."

Sophie ne zaman işemek zorunda kalsa, ki bu yaklaşık her on beş dakikada bir oluyor, Colton yaptığı işi bırakıp Sophie'yi ayağa kaldırıyor ve Sophie de aşırı kullanılan mesanesini boşaltmak için hemen paytak paytak içeri giriyor. Bu aslında çok sevimli, ama ne zaman Bunu ona söylediğimde bana ters ters baktı, o yüzden çenemi kapalı tutuyorum.

Mia ve Kylie'nin her biri yaklaşık dört aylık ama Sophie her an doğabilir. O ve Colton'ın Sophie'nin merhum kız kardeşinin onuruna Becca Grace adını vermeyi planlıyorlar. Bence bu dokunaklı bir övgü. Mia ve ben

Her gün isimler hakkında konuşuyoruz, ben isteyken birbirimize mesaj atıyoruz ama şu ana kadar emin değiliz. Sanırım ne çocuğumuz olacağını öğrendiğimizde her şey daha da netleşecek. Ailemizi kurmak için zaman kaybetmek istemedik. İkimiz de otuz yaşındayız ve birkaç çocuk sahibi olmak istiyoruz - bu yüzden Mia doğum kontrolünü bıraktı ve birkaç ay sonra hamile kaldık.

Kadınlar bu sabahın büyük bir kısmını hamilelik sıkıntılarını konuşarak geçirdiler.

Son birkaç aydır buna alışmıştım ama etrafımdaki sohbet hamilelikte seks konusuna kayınca Mia pancar gibi kızarıyor ve ben de kendimi affettirmek zorunda kalıyorum. Kız kıza konuşmaya ancak bu kadar dayanabilirim. Yakında onları kontrol etmek için geri döneceğim ama erkeklik kartımı kaybetmeden önce bir doz testosterona ihtiyacım var.

Colton'a ve iştah açıcı kokulara doğru gidiyorum. ızgaradan yayılıyor. Yaklaştığımda "Nasıllar?" diye soruyor.

"İyiler. Ama bir erkek yemek yeme isteği, meme ucu hassasiyeti ve emzirmek için en iyi yöntemler hakkında ancak bu kadar tartışmaya katlanabilir." Ürperiyorum.

Colton'ın kaşları havaya kalkıyor ama cevap veremedi bir kahkaha patlıyor. "Şimdi ne hakkında konuşuyorlar?"

"Seks," diyorum boş boş.

Paces, Max'i kucağına almış dolaşıyor. İkisi de plaj havlularına sarınmış. "Orada bu kadar komik olan ne?" Başını kadınlarımıza doğru eğiyor.

Colton, "Görünüşe göre hamilelik seksi," diye yorum yapar.

Pace kaşlarını çatıyor ve Kylie'ye bakıyor. "Bu konuda karışık duygular içindeyim."

"Ne demek istiyorsun?" diye soruyorum. Tanrı biliyor ya, ellerimi Mia'dan uzak tutamıyorum. Şişmiş göğüsleri, yuvarlak kalçaları ve artan cinsel dürtüsü arasında bütün cumartesi günlerini yatakta geçirdik.

"Dostum. Bebeğimin kafasını dürtmek istemiyorum," diye itiraf ediyor.

Colton ve ben eğlenerek bir bakış paylaşıyoruz ve ardından içten bir kahkaha patlatıyoruz.

Colton ızgaradan bir karides alıp soğuyana kadar üflüyor ve sonra Max'e uzatıyor. "Al bakalım, dostum."

Max, Colton'a bir şeyler geveliyor, sonra da annesinin yanına gitmeden önce karidesini kemiriyor.

Max kadınların yanındayken Colton, Pace'in kafasının arkasına vurur. "Aptal olma, kardeşim. Bebek rahmin içinde çok uzakta."

"O haklı," diyorum. "Senin ufacık tefecik aletinin bebeğe zarar vermesine imkan yok."

Pace tiksintiyle homurdanıyor. "Kıçımın ufağı. Şu havuz evine girin çocuklar, size gerçek bir erkeğin neye benzediğini göstereyim."

Colton gözlerini devirerek, "Hayır, teşekkürler," diyor. "Demek istediğim, kadınınızın ihtiyaçları var. Senin olacağın ihtiyaçlar Eğer bu kadar korkak olmasaydın," diye bitiriyor Colton ve ızgaraya geri dönüyor.

"Hamilelik hormonları libidoyu artırır," Colton diyor.

"Kesinlikle," diye onaylıyorum, Colton ve ben başımızı sallayarak Yumruk yumruğa. Görünüşe göre bugünlerde tavşanlar gibi kucaklaşan sadece Mia ve ben değiliz. Bildiğim iyi oldu.

"Yemek neredeyse hazır, kadınları ve çocukları toplamak ister misin?" Colton sordu.

Taş avluyu birlikte geçerken, Pace Max'i kucağına aldı, ben de Sophie'nin ayağına kalkmasına yardım etmeyi teklif ettim. "Hazır mısın?" diye sordum.

Başını sallıyor ve ellerini bana uzatıyor. "Teşekkür ederim, Coll."

"Ne zaman istersen." Mia ayağına kalkıp elbisesinin içine soktu. "Öğle yemeğı için hazır mısın?" Dudaklarına bir öpücük kondurmadan önce soruyorum.

"Kesinlikle. Harika kokuyor."

Hepimiz Colton'ın birden fazla mama sandalyesi alabilecek şekilde tasarladığı açık hava yemek masasına oturduğumuzda kadehlerimizi tokuşturup aileye, sağlığına ve üç bebeğın de sağ salım doğmasına kadeh kaldırıyoruz.

"Babam yakında şehre uçacak mı?" Ben soruyorum, sonra Bir lokma biftek yutarken. Son birkaç ay içinde buraya birkaç kez gelmiş, Pace'le nişanlandıktan sonra Kylie ve ilk torunuyla tanışmış, benim düğünüm ve birkaç hafta sonra gerçekleşen Pace'in düğünü için tekrar gelmiş.

Colton, "Evet, Salı günü geliyor," diyor.

Sophie elini karnının üstüne koyuyor. "Umarım o kadar uzun süre dayanabilirim."

Hepimiz ona kibarca gülümsüyoruz ve Colton başının üstünü öpüyor. Şu ana kadar üç kez doğum sancısı çektiğine ikna olmuştu.

"Harika olacaksın," diye cesaretlendiriyor Kylie. "Sadece ilaçları al," diyor göz kırparak.

Mia'nın yemeğini küçük lokmalar halinde kestiğini görüyorum.

"Yeterince yiyor musun?" Tabağımdan ona bir ısırık vererek soruyorum.

"Fazlasıyla alıyorum," diye gülümsüyor bana.

Elini öpüyorum ve bebeğimizi nazikçe okşuyorum. Kardeşlerim artık beni duygusal davranırken görmeye alıştılar ve nadiren şikâyet ediyorlar. Kahretsin, onlar da aynı gemideler.

İlişki anlayışları tek gecelik bir ilişkiden ibaret olan üç kardeş olarak başlayan bu ilişkinin hiçbir beklentisi olmayan bu çocuk, yakında on kişilik bir aileye dönüşecek. Düşündüğünüzde hayret verici bir şey. Hayat bir peri masalı olmayabilir -yol boyunca tümsekler ve sapaklar var- ama Mia'nın benim sonsuza dek mutlu sonum olduğunu biliyorum. O benim sonsuzluğum.

Kendall Ryan'dan haber almak için aşağıdan kaydolun
yeni yayınlar!

Bülten Kaydı

(Haber bültenime kaydolarak, özel tanıtımlar ve yeni
çıkan kitaplarla ilgili anında güncellemeler alacaksınız.
İstedığınız zaman aboneliğinizi iptal edebilirsiniz ve söz
veriyorum

bilgileriniz asla paylaşılmayacaktır).

Benimle İletişime Geçin:

<http://www.kendallryanbooks.com>

<http://www.facebook.com/kendallryanbooks>

<http://www.twitter.com/kendallryan1>

Teşekkür

Öncelikle aileme ve özellikle de yaptığım her işte beni destekleyen sevgili eşime teşekkür ederim. Ben şanslı bir kadınıam.

Sevgili yazar arkadaşlarım ve her yönüyle rock yıldızları olan Rachel Brookes, Emma Hart ve Meghan March'a keskin gözleriniz ve bu hikayeye olan hevesiniz için teşekkür ederim. Hızlı yanıtlarınız ve bu seriyi duyurmak için yaptığınız yaratıcı planlar için reklamcım Danielle Sanchez'e de bir kucak dolusu teşekkürler. Ekibimde olmanız harika!

Bu seriyi okuyan pek çok harika blog var. Bu yolculukta bana destek olan ve açıkçası adını sayamayacağım kadar çok kişi var. Ama lütfen yaptığınız her şey için, kitap sevginiz için, utanmaz pezevenkliğiniz için minnettar olduğumu bilin ve bağımsızlara olan sevginiz için teşekkür ederiz. Bunu siz olmadan yapamazdık.

En çok da okuyuculara teşekkür ederim. Her birinizi yürekten seviyorum. Bu seriyi sonuna kadar takip ettiğiniz için teşekkür ederim.

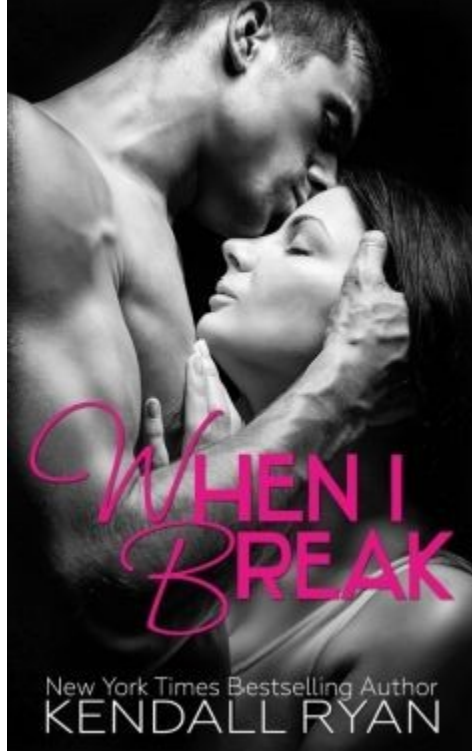
Son. Drake kardeşleri seviyorum, her biri kendi özel tarzında.

Ayrıca Kendall Ryan tarafından:

*Beni Çöz
Beni Senin
Yap Ona
Direnmek
Sevmek Zor
Çalışmak Onu
Arzulamak Ya
Hep Ya Hiç
Kırıldığımda
Teslim Olduğumda
Düştüğümüzde*

Kırıldığımda

[Amazon bağlantısı](#)

Knox Bauer'in hayatı geri dönüşü olmayan bir noktaya kadar çözülmüştür. İçindeki boşluğu doldurmak için savaşıırken, teselliye tanımadığı kadınlarla tanımadığı yataklarda arar. Üç küçük kardeşinin vasisi olarak, bu böyle devam edemez... Her yönden ona saygı duyuyorlar ve son zamanlarda yaptığı tek şey gerçekten berbat durumdadır. Bir değişikliğe ihtiyaç duyarak yerel bir Adsız Seks Bağımlıları toplantısına katılır ve burada kendisini çekici eğitmen McKenna'nın cazibesine kapılmış bulur.

Yirmi bir yaşındaki McKenna kendini affettirmeye çalışmaktadır. Ailesini korkunç bir kazada kaybettikten sonra, eğer Yeterince iyi olabilirse, belki olanlar için kendini affedebilir. Yeni aldığı danışmanlık derecesiyle, seks bağımlılarının bulunduğu bir gruba liderlik etmeye başlar.

sorunlu Knox'la tanışır ve hayatı hiç beklemediği karmaşıklıklara sürüklenir. Artık

Vücudu kabul etmese bile onu sadece yatağa atmak isteyen kötü bir çocuk için zamanıdır. İçindeki iş bitirici yardım etmek ister ama

Knox'un gerçek motivasyonlarına güvenmek onun sahip olduğundan daha fazla cesaret gerektirebilir.

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

